NATIONAL SOCIALISM
SELECTED WRITINGS

Machine Translated by Google

Rahvussotsialism

Valitud kirjutised

NATSIOTSIAALSETE VÕRGUSTIKE TÖÖ
PUBLIKATSIOON

2020. aasta

Machine Translated by Google

SISUKORD

Natsionaalsotsialism – filosoofiline hinnang……2 Valge võim – XV peatükk Natsionaalsotsialism ……8 In Hoc Signo Vinces……26 Minu leegionäridele – VIII peatükk Demokraatia rahva vastu ….44 Poliitiline sõdur – II ja III osa.....75

Natsionaalsotsialism – bioloogiline maailmavaade.....89

Natsionaalsotsialism – vasakpoolne liikumine…….....114

Machine Translated by Google

NATSIOONLIK SOTSIALISM

FILOSOFILINE HINDAMINE

COLIN JORDAN

Machine Translated by Google

Mitu aastakümmet pärast natsionaalsotsialistliku Saksamaa füüsilist lüüasaamist tema kangelaslikus võitluses ülekaaluka meeste ja materjalide hulga vastu, mille bolševistlik-demokraatlik liit tema vastu koondas, peegeldab see ümberhindamine natsionaalsotsialismi taaselustamist, mis on tolle aja iseloomulik tunnus.

See, et see usutunnistus elab edasi ja avaldub sellisena, nagu see praegu on, pärast aastakümneid kestnud maailma suurima laimukampaania ohvriks langemist, on tõend selle jätkuvast kehtivusest, ligitõmbavusest ja väärtusest tulevikuks. See on üle elanud sõjaleegid ja laimutormi, sest kui sõda on teinud oma halvima ja laim on läbinud kogu oma ulatuse, jääb natsionaalsotsialism lõppkokkuvõttes sünonüümiks kõrgema inimese ellujäämisinstinktile, tema tervise- ja jõuinstinktile ning tema ilujanule elus; ja seni, kuni see instinkt ja see soov siin maa peal püsivad, jääb natsionaalsotsialismi usutunnistus hävimatuks.

Lisaks kõikidele poliitilise rakendamise üksikasjadele ning aja ja koha iseärasustele pole õigesti mõistetud natsionaalsotsialism midagi muud kui meele orientatsioon, mille domineerivaks impulsiks on elada täiel rinnal, arendades oma potentsiaali ja rahuldades oma vajadusi loomuliku konkurentsi ja valiku tingimustes, mis on lepitud koostööga organiseeritud rahvakogukonnas.

Selle juured ulatuvad Platoni Kreekasse ja tema arusaamasse loomulikust elust, mis seisneb inimese tõelise olemuse täielikus teostumises valitsuse soodustava võimu kaudu tema sünnikogukonnas.

See kajastab Rooma arusaama kohusetundlikust kodakondsusest: mõiste et hea ja üllas elu seisneb stoilises riigiteenistuses.

See taaselustab varase Euroopa Põhjala hõimude veresuguvuse ja ühtekuuluvustunde: tunde, et inimene on sisuliselt rahva liige ning et kõik rahva liikmed on tihedalt seotud vastastikuste kohustuste ja kohustustega.

Sel viisil pöördub natsionaalsotsialism tagasi vanade, tervete ja orgaaniliste eluväärtuste juurde, mässates kogu liberalismi ja demokraatia mõttestruktuuri vastu koos selle rahalise seosega; selle liigse individualismiga; selle vaatega inimesele kui rahvata olendile.

Machine Translated by Google

maailma rahvastiku vahetatav ühik; selle vaimne õigustus mandunud kristluses, mis omaks haiglase „humanitaarluse“, mis alati talub suuremat kahju väiksema vältimise nimel; ja selle petlik väide, et massi kunstlikult esile kutsutud ja arvuliselt määratud soovid on üliolulised kriteeriumid.

Ajalugu on sotsiaalse allakäigu ja uuenemise saaga. Natsionaalsotsialism on kahekümnenda sajandi uuendusmeetod moodsa aja suure allakäigu vastu, mis on tekkinud laguneva, alandava ja emaskuleeriva mõtteviisi ja praktika all, mis tekkis koos vana keskaegse stabiilsuskorra lõhkumisega kapitalismi ja tööstusrevolutsiooni arenevate jõudude poolt; õitses kaheksateistkümnenda ja üheksateistkümnenda sajandi laissez-faire liberalismi ajal; saavutas haripunkti üheksateistkümnenda ja kahekümnenda sajandi demokraatia ajal; ja toob kaasa kommunismi maailmavõidu selle kahekümnenda sajandi lõpuks, kui natsionaalsotsialism ei tule õigeaegselt võimule piisaval maakera alal.

Seega on natsionaalsotsialism tohutult enamat kui ajutine poliitiline skeem. See on ajalooline taassünni tendents: meie ajastu renessanssiliikumine, ulatuselt ja vaimult revolutsiooniline liikumine, mis ei otsi kompromisse praeguse korra, selle kahjulike tavade ja valede väärtustega, vaid nende täielikku asendamist.

Sellisena on see ülemaailmne ja eluülene. See on ülemaailmne selles mõttes, et oma põhiolemuses on see universaalselt kehtiv ja eluline, seda iseloomustab ainult asjaolu, et see on oma väljundi ja traditsiooni poolest aaria päritolu ning toetab ja sõltub omadustest, mida leidub aaria rahvastes parimal moel.

See on eluülene selles mõttes, et see ei ole elu aspekt, vaid kogu elu ühest vaatenurgast vaadatuna. See on mõtteviis, mida saab väljendada praktiliselt kõige suhtes. Natsionaalsotsialism seisab halastamatult vastu igale halva tervise, inetuse ja allakäigu ilmingule nii kultuurilises ja vaimses kui ka poliitilises ja majanduslikus sfääris. Tegelikult moodustab see eluviisi. Inimene ei nimeta ennast natsionaalsotsialistiks pelgalt intellektuaalse toetuse sildi pärast. Ta sünnib kalduvusega natsionaalsotsialismile, tema meel ihkab esteetiliselt tervisliku eluviisi eristamist ja täitumist ning ta ei...

Machine Translated by Google

ainult mõtleb ja tunneb, aga tegutseb nagu natsionaalsotsialist, kui ta seda tõesti ja täielikult on.

Oma ulatuse ja mõtteviisi poolest on natsionaalsotsialism filosoofia ja usk. See hindab head ja halba, õiget ja valet selle järgi, mis rahvale kasu toob või kahju toob; ning demokraatliku meele sentimentaalse nõrkuse asemel aktsepteerib eesmärki, eeldusel, et vahendid ei ole eesmärgiga vastuolus.

See annab elule kosmilise tähenduse ja eesmärgi kui isikliku eneseteostuse rahva järjepidevuse ja arengu raames, rahva vereliinist idanemise ja haua metamorfoosi vahel, mis hõlmab selle füüsilist ümberjaotamist universumisse.

Natsionaalsotsialismi põhikriteerium ja esmane väärtus, millest kõik muu tuleneb, on, nagu Adolf Hitler oma teoses „Mein Kampf“ selgelt välja toob, selle kontseptsioon rahvast, mida peetakse inimese oluliseks keskkonnaks ja tõepoolest tema isiksuse pikenduseks.

Rahva tähtsus seisneb eelkõige rassikogukonna tähtsuses. See on perekonna etniline laienemine. Inimene ei ole iseseisev üksus ja eesmärk omaette, nagu liberalismi ja demokraatia targad väidavad. Ta kuulub oma rahva hulka. Tema elu osana on läbi põimunud terviku eluga, mitte ainult olevikus, vaid ka minevikus ja tulevikus, sest samal ajal kui inimesed tulevad ja lähevad, elab rahvas edasi, pidevalt, igavesti, eeldusel, et selle liikmed täidavad oma kohust selle vastu. Seega, samastudes oma rahvaga, pikendab inimene ennast oma esivanemate ja järeltulijate paljususe kaudu ning saavutab seeläbi surematuse.

Rahvas eksisteerib väiksemates ja suuremates vormides, alates perekonnast klanni, hõimu või piirkondliku kogukonnani, sealt edasi rahvuseni ja edasi rassini. Tänapäeval on rahva mõiste liiga suures osas seostatud tänapäeva riikide rahvustega. Sugulus- ja kogukonnatunne, mis õigustatult laienes hõimust ja väikesest kuningriigist tänapäeva rahvusriigini, on aga sellele tasemele liiga koondunud. Rahvusriigi madalamad ja väiksemad, kuid sama olulised kogukonnad on häiritud ja elujõust ilma jäetud, samal ajal kui rahvateadvuse laienemine rahvusriigi tasandilt kogu rassi tasandile on peatatud. Ometi peab rahvatunne, et olla terviklikult tugev, voolama oma juurtest läbi kohaliku ja provintsi tasandi.

Machine Translated by Google

kogukonnad rassi piirideni, sest osade täielikku turvalisust ja õitsengut saab leida ainult terviku turvalisuses ja õitsengus.

Täna ja tulevikus peab natsionaalsotsialism kehastama seda sugulus- ja kogukonnatunde olulist laienemist tänapäeva rahvusriigi ja tavapärase natsionalismi piiridest kaugemale, nii et rahvusriigist saab rahva struktuuris vahepealne üksus ning selle natsionalism ja rassism alluvad lahutamatult kogu rassi natsionalismile.

Samal ajal tuleb taaselustada kohalikud kogukonnad, tunnustada ja austada provintsi alamrahvaid ning anda soovimatu, võõra võimu all olevatele rahvastele etniline vabadus eraldamise teel.

Natsionaalsotsialismi usk rahvasse kui põhiväärtusesse ja selle terviklikku maailmavaadet viib piltlikult öeldes verega mõtlemiseni kõigis küsimustes.

See annab kohe ja paratamatult alust kodakondsuse määratlemiseks rassi küsimusena: ainult need, kes on rahva liikmed, on rahvuse liikmed ja ainult need, kes on rahvuse liikmed, saavad olla riigi kodanikud – parafraseerides Adolf Hitleri NSDAP-i kahekümne viiest punktist neljandat.

See tekitab ka veendumuse, et on vaja mitte ainult säilitada rahva rassilist iseloomu, vaid ka eugeeniliste meetmete abil parandada rahva kvaliteeti. Rahvussotsialismi revolutsiooniline väide on, et tõelise progressi tee peitub paremate inimeste aretamises.

Kuna kõik kodanikud on samast rassist, ühendab neid transtsendentne sugulusside verevendadena, hoolimata kõigist sotsiaalsetest ja klassilistest erinevustest ning isiklikest erimeelsustest. Rahvuslik ühtsus, st ühtekuuluvus ja korporatiivne elu vasak- ja parempoolsete klassivõitluse asemel, on üks natsionaalsotsialismi suuremaid teisejärgulisi põhimõtteid. Kõik ametid ja tegevused, igasugused inimesed ja kõik tegevusvaldkonnad peavad olema integreeritud kogukonna korporatiivsesse ellu.

Sotsiaalne ühtsustunne peab leidma praktilise väljenduse ja omakorda saama ergutust siirast ja sügavast murest sotsiaalse ja majandusliku õigluse pärast. Sugulusteadvus ja hoolimine rahva ühise hüvangu eest nõuavad, et igal kodanikul oleks võrdne võimalus oma andeid arendada ja rakendada.

Machine Translated by Google

tõusevad vastavalt oma teenetele; ja et iga kodanik peab saama oma ühiskonnale osutatud teenuste eest õiglase tasu ning isegi kõige lihtsam töötaja eluks hädavajaliku kindluse.

Seega jõuame natsionaalsotsialismi sotsialistliku elemendini.

See ei ole marksistlik sotsialism, kus tootmis- ja jaotusvahendid kuuluvad riigile – see on sipelgahunniku majanduslik ülevalitsemine ja sama taunitav kui kapitalistliku süsteemi röövellik individualism, mis on džungli majanduslik alavalitsemine ehk anarhia. Selle asemel on see rahvasotsialism ehk eraettevõtluse reguleerimine selle viljade õiglaseks jagamiseks õiglastel tingimustel. Kapitalismi majanduslik ebaõiglus ja sotsiaalne pahe on soodustanud marksismi koos selle kahjuliku avaliku kontrolli vormiga majanduse üle ning alternatiiv mõlemale peitub natsionaalsotsialismis.

Rahvusideaal, mis hõlmab rassi kaitsmist, rahvuse ühtsust ja rahva heaolu, loob natsionaalsotsialismi juhtimise põhimõtte ja eliidi, mis teenib neid eesmärke. Selle loomuliku korra kontseptsioon mitte ainult ei sätesta, et inimesed sünnivad rahva hulka eluks rahva sees, vaid et neil on ka pärilikud erinevused võimes kogukonda teenida.

Seega, kõigi maksimaalse hüvangu nimel peab ülemus juhtima madalamat. Loomupärased juhid tuleb valida, kehtestada hierarhiline eliit kõrgeima juhi alluvuses ja anda neile volitused oma funktsioonide täitmiseks.

Erinevalt liberalismist ei pea natsionaalsotsialism riigi suunavat võimu millekski sisuliselt repressiivseks, vaid hoopis suureks ja kasulikuks juhtimise ja vahendamise, julgustamise ja kaitsmise võimuks. See kinnitab ütlust: „Kõik rahva ja rahvas kõigi heaks.“ See kiidab heaks kõik vajalikud vahendid mis tahes valdkondades, et tagada, et kõik ja kõik kogukonnas oleksid sellega kooskõlas.

See näeb natsionaalsotsialistliku valitsuse kohust rahva tahte esindamisena, mida ei nähta mitte mingi demokraatliku jõugu mööduva kapriisina, vaid kogukonna kõrgema huvina, mida ajaloolisest vaatenurgast vaadeldakse kui eesmärgi järjepidevust, mis hõlmab mitte ainult oleviku üldist hüve, vaid ka mineviku pärandit ja tuleviku vajadusi.

Machine Translated by Google

VALGE VÕIM

XV PEATÜKK

NATSIOONLIK SOTSIALISM

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Siiani on see raamat olnud enamasti kriitiline.
Nüüd on aeg esitada konstruktiivsed plaanid ehitamiseks ja loomiseks.

Olen pühendanud aasta uurimistööle ja sadadele lehekülgedele kirjutamist, et aidata lugejal näha ja mõista, et Lääne tsivilisatsioon on Rooma tsivilisatsiooni lõpu – unustuse – lähedal vaid mõne aasta kaugusel ning et ta isiklikult kannatab miljonite saatust, kes on juba langenud Lääne tsivilisatsiooni juudi surmavaenlaste kätte – orjastamine või tõenäolisemalt mõrv –, kui me ei leia kuidagi tahet ja tarkust, et lõpetada vaenlase eest põgenemine ja rünnata teda valge revolutsiooniga!

Kuidas sa siis ikkagi revolutsiooni teed?
Kas me kõik peaksime habet kasvatama, tänavatele tormama ja karjuma, kätega vehkima, pomme loopima ja muul viisil stereotüüpseid "revolutsionääre" mängima? EI! Muidugi mitte. Meie revolutsioon on meile juba ette valmistatud.

Hitler inspireeris, organiseeris ja viis läbi suhteliselt rahumeelse revolutsiooni, mis nõudis palju vähem elusid kui Ameerika revolutsioon ja tühise arvu elusid võrreldes kõigi juudi bolševike poolt kunagi ellu viidud eludega.
Lisaks sellele oli Hitleri revolutsioon, nagu ta lubas teoses „Mein Kampf“, 100% „seaduslik“ – legitiimne – Saksa rahva enamuse ametlikult väljendatud tahe, mille kiitsid heaks nii Saksamaa kõrgeim tegevjuht von Hindenburg kui ka Saksa „kongress“, Riigipäev. Hitleril oli palju võimalusi võimu haarata jõuga ja ta oleks võinud seda 1931. aastal kergesti teha. Kuid Hitler uskus, et rahva tahte vastane revolutsioon, revolutsioon, mis saavutab võimu ainult jõuga, ei saa kaua kesta.

Nagu minagi, uskus Hitler, et juht on tsivilisatsiooni vaenlane.
välja arvatud juhul, kui tal on oma rahva tahe selja taga.
Kuidas ma siis saan kutsuda üles "revolutsioonile"? Kuidas ma saan kirjutada „tapmisest ja tapmisest“? Kas revolutsiooni olemus pole mitte vägivald?

Mitte tingimata
Jah, seal võib olla vägivalla element. Kui sind ründab tapja ja sa seisad silmitsi surma või teotamise valikuga...

Machine Translated by Google

kui sa ise sured, siis on ainus võimalus vägivald. Ja läänemaailmas Tsivilisatsiooni ründab tõepoolest vaenlane, kes poliitika eesmärgil tapab ja massimõrvab regulaarselt halastamatumalt kui ükski teine rühmitus ajaloos.

Seega peame olema piisavalt vägivaldsed, et kommunistidele lõpp teha. vaenlase tapmine ja piisavalt halastamatu, et tema võim purustada.

1923. aastal, kui punased ähvardasid Baierimaal võimu haarata, palusid natsionalistid, konservatiivid ja kindral Ludendorf Hitleril Münchenis juhtida putši – mässu. Seejärel nõrgemad
juhid tegid talle viimasel hetkel topeltpangatäie tööd. "Putš" purustati ja Hitler saadeti vangi. Kuid see ei olnud rahva tahte vastane revolutsioon, nagu sündmused hiljem tõestasid. Kuid tõelise revolutsiooni olemus pole kunagi AINULT verevalamine ja murrang. Tõelises ja kestvas revolutsioonis on vägivald ja tapmine vaid üks otstarbekas vahend radikaalse muutuse saavutamiseks.

üldine vaimne ellusuhtumine – inimliku ülima tahte väline avaldumine luua uus füüsiliste asjade korraldus, mis oleks kooskõlas sisemise ideaaliga.

Enamiku tänapäeva võimulolijate teostatav võim on ehe türannia, kuigi see on silmakirjalikult maskeeritud "demokraatiaks". See ei ole heatahtlik ja intelligentne võim, mis säilitaks korda ja õiglust, mille asutajad kehtestasid valgete meeste hüvanguks.

Meie revolutsioon peab kindlalt tuginema ideaalile hävitada türannide ebaseaduslik võim ja taastada õiglane ühiskondlik kord, mis tugineb kindlale autoriteedile, mis tuleb otse meie rahvalt.
ja see antakse juhile vabalt.

Usu või ära usu, aga just seda tegi Adolf Hitler Saksamaa heaks ja seda peame meie tegema Ameerika heaks.

Lühidalt öeldes peab meie revolutsiooni liikumapanev jõud ja eesmärk olema mitte ainult vaenlase vihkamine ja hävitamine, vaid see peab olema läbi imbunud absoluutsest otsusekindlusest luua õiglane ühiskondlik kord, kus iga inimene saab saavutada oma maksimaalse potentsiaali meie suure valge rassi eduka, õnneliku ja produktiivse osana.

Mis on selline õiglane ühiskonnakord?

Selle teadusliku arusaama järele pole vajadust
Eduka grupielu põhimõtted tervete inimeste seas

Machine Translated by Google

ühiskonnad, kus loomulikud instinktid on kahjustamata. Näiteks loomadel on korrapärased ja edukad "ühiskonnad", sest loodus annab igale sotsiaalsele olendile kõik instinktid, mida ta vajab edukaks grupieluks.

Näiteks huntidel, sipelgatel, mesilastel ja inimahvidel on väga suur organiseeritud ja läbinisti terved, korrastatud ühiskonnad.

Varastel inimestel olid terved ühiskonnad. Seejärel võimaldas inimese kasvav kontroll looduse üle tal põgeneda oma looduskeskkonnast, ümbritseda end kunstlikkuse ja luksusega, kuni ta muutus dekadentlikuks ja täis ülbet ennast – ennast, mida tänapäeval nimetatakse "liberalismiks".

Ainult minnes tagasi mõtlematu ja tsiviliseerimata loomamaailma lihtsama ja primitiivsema eluolukorra juurde ning jälgides Looja poolt neile antud instinktide toimimist,
kas saame heita pilgu imedele sellest, mis meile on samuti antud – ja mille oleme ära visanud.

Loodus on loonud "tõud", millega ta saab katsetada ja otsida alati paremaid tõuge, just nagu teeb hea põllumees. Looja, olles lõpmatult targem põllumees kui ükski inimene, nõuab absoluutselt iga rühma puhtust, pühadust – BIOLOOGILIST TERVIKLIKKUST.

Kuid loodus, nagu lehmi aretav talunik, saab tõugu parandada ainult parema tüübi aretamist soodustades ja kehvema tüübi kõrvaldades. Loodus täidab seda ülesannet kõige ...
võimsad instinktid, mis meile on antud: ARMASTUS iseenda vastu ja VIHAMINE nende vastu, kes sissetungijad – või "kõrvalised".

Need kaks instinkti on võrdselt olulised: armastus ei ole "hea", samas kui vihkamine on "kuri" – mis ongi juutide, liberaalide, hipide, homoseksuaalide ja poolearuliste nii palavalt armastatud nali.

Armastus on tõepoolest uskumatult võimas ja hea, kui see on LOOMULIKUD. Armastus, loomulik ja tervislik vorm, paneb tõepoolest maailma ringi käima ja on kõige ilusam, püham ime, mida me siin maa peal kunagi näinud oleme.

KUID ILMA SURMAVA VIHKAMISETA SELLE VASTU, MIS OHUSTAB SEDA, MIDA ME ARMASTAMME, ARMASTUS ON TÜHI SÕNA, HIPIDE, QUEERIDE JA ARGPNÕUDE MÜÜGSÕNA.

Machine Translated by Google

Tahaksin sellest sotsiaalse elu seadusest palju pikemalt kirjutada, sest nagu me näeme, on BIOLOOGILINE TERVIKLIKKUS natsionaalsotsialismi tuum, kõik ja eesmärk, kui seda rakendada aaria ühiskonnale – ja tegelikult igale kunagi eksisteerinud tervele inimühiskonnale.

Kuid selles teoses pole lihtsalt ruumi raamatule, mida saaks kirjutada ainult sellel teemal. Kokkuvõtteks võin öelda vaid seda, et sotsiaalsete olendite grupielu esimene seadus on BIOLOOGILINE TERVIKLIKKUS; absoluutne ja kompromissitu lojaalsus oma rassirühmale, mis põhineb... kokku

hävitav armastus ja absoluutne, kompromissitu vihkamine kõigi võõraste vastu, kes sissetungivad ja ähvardavad oma geene oma grupi naiste geenidega segada.

Selle seaduse igapäevane avaldumisviis on armastus omasuguste vastu ja vihkamine agressiivsete sissetungijate vastu (seetõttu on enamikul tervetel valgetel nii instinktiivne vastikus "neegrite", juutide ja teiste "tulnukate" vastu).

Teine kõige olulisem seadus on TERRITOORIUMI seadus.

Näiteks kümme või kakskümmend isast pisikest troopilist kala, keda nimetatakse "mõõksabadeks", hoiavad igaüks kinni ühest akvaariumiosast niipea, kui nad sinna paigutatakse, ja ründavad iga teise isase sissetungi.

Kui akvaariumi emased tuua, hakkavad isased nende pärast kaklema, nagu arvata võis. Kuid teadust üllatas see, et seks pole nende väikeste kalade elus kõige tugevam motiiv.

Kui hakkate akvaariumi vett jahutama, võite jõuda punktini, kus vesi on nii külm, et isased ei hooli enam emaste tutvustamisest. Kui vesi muutub nii külmaks
Külmad kui kalakesed peaaegu tappa tahavad, ei pööra nad emastele üldse tähelepanu. Aga isegi siis, kui nad on peaaegu surnuks külmumise äärel, tulevad nad ikkagi raevukalt välja oma TERRITOORIUMI – oma eraomandi – kaitsma!

Natsionaalsotsialism põhineb muuhulgas eraomandi kontseptsioonil. TERRITOORIUMIÕIGUS avaldub inimühiskonnas "natsionalismina" ja eraomandina.

Loomariigis ei valita juhti kunagi hääletuse teel, vaid alati loodusliku valiku teel, mille loodus on kehtestanud ainsa kindla meetodina, mis tagab, et rühma juhivad parimad.

Machine Translated by Google

– võitlus. Seda olen ma nimetanud JUHTIMISE seaduseks.

Kui iga loomaühiskonna liige on õppinud oma koha loomulikus bioloogilises järjekorras – sitkuses, tarkuses ja nutikuses –, asub iga liige elama oma nišši ning rühm on suhteliselt rahumeelne ja korrapärane. Alles siis, kui noored isased hakkavad küpseks saama ja peavad end redelil üles või alla võitlema, algavad tõsised lahingud. Ja siis, niipea kui iga isane õpib, keda ta saab piitsutada ja kes teda, asub ta elama ja elab rahulikult ja rahulolevalt selles kohas, mille ta on endale leidnud.

Seega kehtestatakse veel kaks igasuguse grupielu põhiprintsiipi või seadust – JUHTIMINE parimate poolt ja kõigi teiste grupi liikmete loomulik hierarhia ehk juhtimisskaala – STAATUS.

Lõpuks näitab loomamaailma uuring, et emased hoiavad isaste asjadest eemale ning on spetsialiseerunud poegade saamisele ja kasvatamisele, organiseerides terveid peresid. Kokkuvõtteks: igasuguse grupielu puhul on viis põhiseadust, mida olen nimetanud "HÕIMU SEADUSTEKS";

(1) BIOLOOGILISE TERVIKLIKKUSE seadus (armastus sees, vihka väljas);

(2) TERRITOORIUMIÕIGUS (eraomand);

(3) JUHTIMISE seadus (parimate poolt);

(4) STAATUSseadus (või iga indiviidi loomulik koht grupis); ja

(5) EMADUS naistele.

Kui need loomulikud põhimõtted toimivad, nagu need on kogu sotsiaalsete loomade maailmas, valitseb rühmas suhteline rahu ja kord.

Alles siis, kui grupp on kuidagi ebaloomulikesse tingimustesse sunnitud, lakkavad Jumala antud instinktid neid loodusseadusi kuuletumast.

Kõike seda oma peas hinnates mõelge ilmselt sellele, alaealiste kuritegevuse "hullu" mustrit. Meil on pojad ja

Machine Translated by Google

mõnede kõige „eelistatud“ ja jõukamate inimeste tütred, kes näivad äkki hulluks minevat, peksavad vanainimesi, rebivad mõttetult asju lõhki, tarvitavad mürgiseid narkootikume ja muutuvad ülbeteks, antisotsiaalseteks kurjategijateks. Samal ajal leiame, et meie ühiskonna vaeseimate rühmade lapsed ei too peaaegu üldse kaasa kurjategijaid.

Näiteks kuni viimase ajani ei olnud noored hiinlased kunagi kurjategijad (ja neil on siiani palju madalam kuritegevuse määr kui teistel rühmadel). Tihedalt seotud, isegi väga vaeste rühmade noored jäävad sageli puutumata alaealiste kuritegevuse tänapäevasest hullusest.

Miks see nii on? Miks peaks jõukas noor poiss või tüdruk saama varaseks, vandaalseks ja olema vägivaldselt antisotsiaalne, hoolimata kõigist mõeldavatest eelistest, samal ajal kui mõnede Ameerika vaeseimate inimeste lapsed on hästi kohanenud ja konstruktiivsed?

Vastus on see, et lapsed, kes on üles kasvanud rühmas, mis on suutnud säilitada mingisugusegi loomuliku rühmaelu seaduspärasuste („hõimu seadused“) sarnasuse ja kes tunnevad end lojaalsena rühma, "hõimu" liikmed, et nad "kuuluvad" millegi või kellegi väärtusliku hulka ja kellel seetõttu on tunne igasuguse grupielu viiest põhiseadusest, ei ole pettunud, ei ole eksinud ega tühi.

Liberalismi ja kommunismi levitamisega on juudid teadlikult ja teaduslikult asunud pühkima meie rahva hingedest mälestust pühadest "hõimu seadustest", mis ainuüksi suudavad muuta inimkonna terveks, õnnelikuks ja rahumeelseks.

Ükski inimene ei saa elada rahus ja produktiivses õnnes VÄLJASPOOL mingit "HÕIMU", kuhu ta kuulub ÄÄRMISELT LOJAALNE ja mis omakorda TEDA TOEAB VAIMSELT.

Juudid on levitanud kirjeldamatult hävitavat ideed "universalismist", "ühe maailma" ideest – ühest rassi-, kodakondsuse- ja atomiseerunud indiviidide jõugust – kui inimkonna ülimat ideed. Isegi konservatiivid on meelitatud sedasama ebaloomulikku, killustatud, üliindividualistlikku juudi ühiskonnahaigust silmakirjalikult toetama.

Machine Translated by Google

Juudid räägivad meile, et BIOLOOGILISE TERVIKLIKKUSE Seadus (armastus sees, vihkamine väljas) on "rassism" – kõigi aegade "ülim kurjus"! Meile öeldakse, et kui me ei armasta kollaseid mehi, musti mehi – ja eriti juute – sama palju kui oma rahvast, siis oleme tigedad, perverssed ja hukule määratud – me oleme "rassistid". Miljonid haletsusväärsed valged tobukesed usuvad seda juudi valet!

Meile öeldakse, et TERRITOORIUMI (eraomandi) seadus on ÜRO-le omane ahnus ja et korralikud inimesed peavad soovima kõike jagada ega tohi ihaldada oma eraomandit. Nad nimetavad seda "marksistlikuks sotsialismiks", "kommunismiks" ja mitmesugusteks muudeks nimedeks, mis viitavad murele "ühiskonna" ja "kogukonna" pärast – aga kõik need nimed tabavad elusolendite kõige võimsama ja ainsa motivatsiooni tuuma ehitada, luua ja toota. Veel miljoneid inimesi usub neid juudi valetajaid.

Juudid räägivad meile, et JUHTIMISE seadus (parimate valitsus) on "diktatuur" ja et me peame püüdlema "demokraatia" (rahvajõukude valitsuse) poole: Miljonid valged aarialased on sellesse imetud.
uskudes seda "demokraatia" sireenilaulu, kuni inimprügi kambad terroriseerivad nüüd kogu meie rahvast.

Juudid on meile öelnud, et SEISUKORRA seadus (SEISUKORRA seadus) (iga inimese loomuliku võimete järjekorra kehtestamine tema õigele kohale) on "klassiline ekspluateerimine" ja et ühiskonna loomulikud juhid – need, kes on olnud edukad – tuleb purustada ja mõrvata nende poolt, kes pole seda teinud. Terved rahvad, mis on täis häid valgeid aarialasi, on ära imetud selle jäleda juudi meetodiga, millega meie rahvast klassisõja abil jagada ja vallutada.

Lõpuks räägivad need alati armastavad juudid meile, et naiste spetsialiseerumine laste kasvatamisele on meie naiste metsik orjastamine, et naised on mõeldud olema kohtunikud, vedurijuhid, sõjaväeohvitserid ja ärijuhid. Tulemuseks on muidugi selle püha ja ilusa institutsiooni, mis on kõigi tervete tsivilisatsioonide aluseks, emadus, ning koos sellega ka kodu ja perekond, kasvav häving. Kogu meie läänemaailm on langenud selle "demokraatliku" juudi pettuse ohvriks, mis on teinud naistest juudihaiguse kõige haletsusväärsemad ohvrid. Miljonid "tänapäeva" naised on lootusetult eksinud, pettunud ja täiesti õnnetud, isegi kui nad valjuhäälditе kaudu rohkemate "õiguste" üle karjuvad ja...

Machine Translated by Google

marssides ringi põrgut tekitavates, militantsetes poliitilistes organisatsioonides. Samal ajal on miljonid pered ilma soojade ja imeliste emadeta ning kodud muutuvad pigem luksuslike vanglate kui sajanditaguste armastuse ja soojuse imede sarnaseks.

Kas olete kunagi mõelnud, miks nii paljud alaealised kurjategijad jõukudesse koonduvad? Aastaid, nagu enamik inimesi, eeldasin, et see on "pahade" poiste ebaloomulik perverssus, sest mind kasvatati omamoodi kodanlikus "kookonis", teades elu jõhkrast reaalsusest vähe.

Aga kui keegi mõistab kõigi olendite sotsiaalse elu seadusi – inimese vajadust elada "hõimu seaduste" järgi –
"Gäng" muutub arusaadavamaks.

See näitab, et meie lastel on vähemalt endiselt terved instinktid, isegi kui nende instinktide väline avaldumine on tige ja antisotsiaalne ebaloomulike tingimuste tõttu, mida lastele peale surub nende äärmiselt ebatervislik linnakeskkond.

Pane tähele, et jõugu kõige esimene omadus on "eksklusiivsus". Nad hoiavad fanaatiliselt kokku. Rünna ühte ja nad ründavad sind kõik. Kui jamada ühe jõugu naisega, oled surnud. Nemad...
On teineteisele kirglikult lojaalsed. Ja nad vihkavad võõraid ja ründajaid veelgi kirglikumalt.

Nad on taaskehtestanud looduse pühad BIOLOOGILISED seadused AUSUS, grupilojaalsuse väljendus, kuigi nad ei tea, miks.

Pane tähele, et järgmine asi, mida jõuk teeb, on "turumaja" – territooriumi – maha märkimine. Häda sellele, kes seda "turumaad" rikub – tungib jõugu "eraomandisse"! Kas midagi enamat saakski teha? ilmselgelt näitlikustab TERRITOORIUMI seadust?

Jõuku ei juhi kunagi "demokraatlikud" valimised, vaid kõige karmimad, parimad (jõugu standardite järgi). Siin on klassikaline näide JUHTIMISE seadusest.

Jälgige, kuidas iga jõugu liige on teravalt teadlik oma täpsest kohast jõugus – kes on temast kõrgemal ja kes allpool.
Las keegi üritab talle läheneda ja ta saab puruks. Las ta
Proovi astme võrra ülespoole liikuda ja ülalolev tüüp purustab ta. Siin kehtib STAATUSE seadus – täpselt nagu looduses.

Ja lõpuks jälgige jõugu naisi. Kas nad annavad midagi?

Machine Translated by Google

käsud juhile? Ei! Kas nad jooksevad ringi ja nõuavad "õigusi"? Kurat, mitte mingil juhul! Nad käituvad nagu emased kogu ülejäänud loomariigis ega püüa käituda nagu isased. Nad uhkustavad oma rolliga emastena, võimsa isase "kuulumise" ja uhkusega abistamise üle. Ja just see ongi emaste roll terviklikes ja õnnelikes ühiskondades.

(On huvitav märkida, et juudi Freudi psühhiaatritest võltsijad on sunnitud naasma grupi seaduste, hõimu seaduste juurde – et "ravida" narkomaane ja alkohoolikuid. Nad
moodustavad grupi ja oma võimsad lojaalsusinstinktid sellele grupile võib mõnikord ületada üksildased, individuaalsed nõrkused)

Ka mustanahalised teevad oma pimedas ja rumalas võitluses sama asja, luues instinktiivselt mustadele lojaalsuse, karjudes "Must jõud" ja kutsudes üksteist "hingevendadeks".

Vaatamata äärmisele vaesusele New Yorgi Lower East Side'is juudi immigratsiooni algusaastatel, hoidsid isegi need armetu Euroopast pärit juudi rämpsukarjad kokku sellise fanaatilise grupilojaalsusega, kuuletudes kõigile "hõimu seadustele", et nende seas polnud peaaegu mingit õigusrikkumist ega üksteise vastu suunatud kuritegusid. Tegelikult on nende juutide grupilojaalsus ehk maailma ajaloo kõige fantastilisem. See on viinud nad peaaegu kogu maailma üle valitseva positsioonini – mitte sellepärast, et nad oleksid vapramad, töötaksid kõvemini, oleksid intelligentsemad või väärikamad kui meie ülejäänud –, vaid sellepärast, et nad järgivad loodusseadusi ja säilitavad grupilojaalsuse. Samal ajal kui kõik ülejäänud meist on langenud nende mädanenud "ühe maailma", "me kõik oleme vennad" prügi õnge, mis lagundab meie ühiskonda, hoiavad juudid oma ühiskonda üleval grupilojaalsusega, mida ajalugu pole kunagi varem näinud, ja nii liiguvad nad ühelt võidukäigult teisele.

Alles siis, kui Adolf Hitler viiskümmend aastat tagasi hakkas seda kõike intuitiivselt nägema uue maailmavaatena, natsionaalsotsialismi Weltanschauung'ina, said mittejuudid esimese ülevaate tekkivast... inimrühmaelu teadus. Seda, mida me oleme sajandeid instinktiivselt teinud ja mida juudid siiani instinktiivselt teevad, hakkas Adolf Hitler intuitiivselt nägema ja mõistma.

Natsionaalsotsialismi olemus on rassism, mis lihtsamalt öeldes on lihtsalt uskumus, et inimesed erinevad oma tipptaseme poolest.

Machine Translated by Google

tõug on täpselt sama mis kõigil teistel elusolenditel ja et valge mees on seni parim esinenud tõug, samas kui mustad on madalaim. Ja nagu lugeja mäletab, on see grupielu kõige esimene seadus, "BIOLOOGILINE TERVIKLIKKUS", nagu ma seda olen nimetanud.

Vastupidiselt juutide (ja "konservatiivide") jälestusväärsetele valedele kaitses Adolf Hitler võimsalt eraomandit, Krupp ja teised suured või väikesed kinnisvaraomanikud ja ärimehed ei kaotanud Hitleri ajal sentigi, nagu ka Saksa vürstid. (Ühel ajal tahtsid tema parteis maruvihased "vasakpoolsed" Saksa vürstid ära võtta ja Hitler pidi maha suruma...)

mässu oma ridades, et kaitsta oma omandiõigusi, mida ta ka tegi. Hitler oli natsionalist, territooriumi ja eraomandi uskuja.

Pole vist vaja mainidagi, et Hitler andis oma rahvale JUHTIMISE – mitte glamuur ega demagoogia ja nad armastasid teda selle eest. Nad järgnesid talle armastavalt ja meelsasti, nagu teevad kõigi õnnelike, edukate ja terviklike sotsiaalsete gruppide liikmed.

Hitleri rahva seas valitses rahu ja kord, sest ta õpetas, et mees väärib ja peab saama sama palju austust hea kraavikaevaja rolli eest (kui see oli tema võimete piir oma rahva teenimisel) kui mees, kes suutis leiutada uue ja imelise masina või olla poliitiline juht.

Hitleri Saksamaal austati iga inimest tema koha eest ühiskonnas, eeldusel, et ta täitis seda parimal võimalikul viisil. Neid ei õhutatud igavesti (nagu juudid meie rahvast) nõudma ainult presidentide, juhatuse esimeeste ja tegevjuhtide ametikohti, kui mõnel inimesel need erilised anded puuduvad.

Ebaõnnestumine selles, mida saaks teha, samal ajal põrgut tekitades ja eesmärke saavutamata jättes rikub see korrastatud ja õnneliku ühiskonna, rääkimata lootusetust frustratsioonist inimesele, kes keeldub... tunda oma loomulikku kohta maailmas.

Seega tunnustas Hitleri riik STAATUSõigust. Iga meest austati selle eest, mida ta tegi lojaalselt ja parimate pingutustega, olenemata sellest, kas ta oli põllumees, sõdalane, tööline, tehasetööline või kes iganes.

Lõpuks hoolitses Hitler selle eest, et naistele taastataks nende õigus.

Machine Translated by Google

iidne sünniõigus ja austatud abikaasadena ning õnnelike ja terviklike kodude loojatena – heade inimeste autoritena.

Hitleri-aegsed valed on nüüd nii tohutud ja võimsad, et neis on peaaegu võimatu kahelda. Aga kui kohtute ausa ja vapra sakslasega, kes elas läbi need suured ajad (ja ta on valmis rääkima vaatamata hirmule, mis tänapäeval valitseb nende ees, kes julgevad tõtt rääkida), saate teada, et saksa rahvas sai teada, mida head juhid ja loomulik...

Tervislik riik on nagu Hitleri ajal.

Et takistada selle teadmise ja ühiskonna loomuliku seisundi levikut (ja seeläbi hävitada juutluse parasiitset eksistentsi), provotseerisid need juudi kuradid meid kõiki minema ja
tapma ja purustama selle valge aaria renessansi ime.

Kuid loodusseadust ei saa purustada, samamoodi nagu ei saa purustada tõsiasja, et kaks pluss kaks võrdub neljaga. Võite inimesi terroriseerida, et nad seda ütleksid, ja panna nad kõik kordama, et "kaks pluss kaks on neli". „seitseteist“ – aga kaks pluss kaks on ikkagi neli ja alati leidub keegi, kellel on julgust ja tarkust, varem või hiljem, et terroristid ja valetajad maha lüüa ja tõde taas kehtestada.

Juba praegu toimub see kõikjal maailmas.

Mainitud noored "jõugud" on vaid üks märk sellest, mis tegelikult toimub. Inimesed leiavad tee tagasi loomulike "hõimu seaduste" juurde.

See, mida Hitler maailmale natsionaalsotsialismina andis, on teatud mõttes vaid iidse, loomuliku "hõimuseaduse" tänapäevane vorm, õnneliku ja terve grupielu retsept, mille Suur Vaim andis kõigile elusolenditele, sealhulgas inimesele.

Natsionaalsotsialism pole midagi enamat ega vähemat kui LOOMULIK KORD (nimetus, mis mõnes mõttes kirjeldaks reaalsust paremini kui "natsionaalsotsialism"). Hitler pidi oma liikumise nime kujundama nii, et see oleks edukas konkreetses poliitilises olukorras, ning oli seetõttu sunnitud kasutama nimesid ja termineid, mis saavutaksid tema eesmärgid. Saksamaal oli miljoneid ja miljoneid sakslasi, kes pidasid end "sotsialistideks" –

aga olid juutide manipuleerivate küüsi all. Selle asemel, et pidada rohkem lahinguid kui vaja, ütles Hitler neile miljonitele sisuliselt: "Kui te peate olema 'sotsialistid', siis ärme olgem juudid"

Machine Translated by Google

„sotsialistid” – marksistid – olgem „NATSIOONSOTSIALISTID”, mis tähendab rahvusühiskonda. Olgem „sotsialistid” Saksamaa, mitte juutide heaks.“

Ja see toimis! Miljonid ja miljonid head mehed ja naised, keda juudid olid kommunismi meelitanud, võideti Hitleri meetoditega tagasi oma rahva ja terve ühiselu loomuliku korra juurde.

Lisaks loomuliku korra põhielementidele, mida ma
Nagu eespool olen välja toonud, kehastab natsionaalsotsialism midagi palju kõrgemat ja õilsamat kui ükski pelk reeglite või põhimõtete kogum.
Natsionaalsotsialism kui FILOSOOFIA kehastab igavest tungi, mis leidub kõigis elusolendites – tegelikult kogu loodus – kõrgema eksistentsi taseme – täiuslikkuse – Jumala poole.

See natsionaalsotsialismi "aristokraatlik" idee – idee
Pidev püüdlus kogu looduses üha kõrgema, üha keerukama ja üha täiuslikuma eksistentsi poole – on meie ideaali metafüüsiline, üleloomulik aspekt.

Teisisõnu, sotsiaalse õigluse ja loomuliku korra kontseptsioonid on natsionaalsotsialismi organid ja närvid, kuid selle ISIKSUS, selle "religioosne" aspekt – see, mis tõstab selle kõrgemale igasugusest rangelt poliitilisest filosoofiast – selle kummardav suhtumine loodusesse ja religioosne armastus Tundmatu Looja suurte andide vastu.

Näiteks kristlus on palju kõrgem asi kui selle rituaalid, palvete sõnad või ükskõik milline selle usutunnistus. See on VAIMNE PÜÜDLEMINE uskliku vaimse täiuslikkuse ideaalide poole.
Natsionaalsotsialism on samasugune püüdlus üha kõrgemate ja kõrgemate tasemete poole siin maa peal, samas kui kristlus püüdleb tuleviku ja hilisema elu poole, mis ei ole siin maa peal.

Meie "armee" tavalise "sõduri" jaoks, kes ehitab üles loomulikku korda – rahvussotsialismi – ja võitleb selle eest, piisab sellest, kui ta austab ja järgib meie filosoofia kõrgete ideaalide kehtestatud seadusi ja doktriine vaid instinktiivse armastusega nende ideaalide vastu, võib-olla mitte täieliku arusaamisega meie filosoofia kõrgeimatest vormidest.

Aga just nagu suurimad kristlikud juhid on olnud need, kes ei ole detailide ja reeglitega hõivatud, vaid pigem need, kes olid "Jumalad"

Machine Translated by Google

"Usu kõrgeimatest ideaalidest" joobununa peavad meie natsionaalsotsialistliku eliidi juhid jagama seda põhimõtteliselt religioosset lähenemist. Nende jaoks peab meie rassilise doktriini tõeline tähendus olema osa nende idealistlikust "püüdlusest Jumala poole".

Täieliku samastumisega oma suure rassiga, me saada osa selle mineviku ja tuleviku hiilgusest. Kui me mingil moel panustame, eriti eneseohverdusega, et aidata oma rassi teel kõrgema eksistentsi poole, pöördume Jumala poole – Ülemrassi Looja poole.

Lühidalt, kuigi natsionaalsotsialismi mehhanismid ja reeglid, nagu need siin kodifitseeritud ja esitatud, on enamiku jaoks piisavad, nende väheste idealistide jaoks, kes on valmis ja nõus oma elu oma rahva nimel ohverdama, peab natsionaalsotsialism olema väga reaalne religioosne ideaal – püüdlus Jumala poole. Natsionaalsotsialism on ainus liikumine, mis on saavutanud piisavalt enesetundmist ja taipamist, et mõista seda liikumist eemale liberaalsest kunstlikkusest ja lühinägelikkusest ning looduse igavese tarkuse poole. Meie täielik usk rassi, meie nõudmine loodusseadustele ühiskonnas, majanduses ja kõigis teistes inimtegevuse valdkondades on igal juhul looduse raudsete seaduste teadlik ja teaduslik rakendamine, mitte ennasttäis ja lühinägelik seaduste väärastamine, nagu seda suruvad peale ülbed, maapähkliajuga liberaalid ja marksistid.

Meie liberaalsed ja marksistlikud vastased on sama pimedad selle suhtes, mida nad teevad. Kuid igal juhul selgub, et nad on põhimõtteliselt loodusseaduste vihkajad, ennasttäis, kõrgharidusega.
„Intellektuaalid“, kes langevad truismi ohvriks, et „natuke teadmisi“ on „ohtlik asi“. Kuna nad on avastanud, et suudavad õpetada Kongo neegrit luulet ette kandma või isegi käituma nagu jurist või arst, muutuvad nad oma võimest loodust oma äranägemise järgi väänata uhkeks ja kujutavad ette, et suudavad igast hottentotist isehakanud lääne valge mehe teha. Seda, et loodus on neegrist juba teinud selle, kes ta on, ja ükski inimlik jõud ei saa teha „emise kõrvast siidkotti“, keelduvad nad lihtsalt tunnistamast.

Natsionaalsotsialism on armastuse ja ... destilleeritud essents.
austus looduse ning armastava, teadliku ja teadusliku vastu

Machine Translated by Google

Looduse igaveste, õiglaste ja kaunite seaduste rakendamine inimese eksistentsi igale hetkele. Samal ajal tunnistab natsionaalsotsialism inimese vajadust kõrgema kultuuri järele kui džungli mõtlematute loomade oma ning tõstab loodusseaduste rakendamise näiteks loomariigi alasti, hammaste ja kihvadega võistlusest reguleeritud ja korrapärasele võistlusele õiglaste reeglite alusel.

Meie vastased tahavad konkurentsi täielikult kõrvaldada – täiesti ebaloomulik mõte.

Natsionaalsotsialism väidab, et inimene saab oma hüvanguks täiustada ja rikastada elu loodusseaduste rakendamist, kuid rõhutab ka seda, et inimene ei saa loodusseadustest pääseda ega neid eirata. Sotsiaalse tervise ("natsionaalsotsialism" või loomulik kord) ja sotsiaalse haiguse (juudi marksism) seisundite vahel asub eimillegi "eikellegimaa" – koht, kus inimesed pole ei surnud ega tegelikult... elus.

Demokraatia, „liberalism” ja „konservatism” on puhtad, rikkumata eimillegi seisundid. Neil puudub igasugune põhiline, fundamentaalne ellusuhtumine, arusaamine, igasugune sügav elujõud. Need on uhked trikid ilusate sõnade ja fraasidega, millel pole mitte midagi tähendust. Need viivad vaid kaoseni ja sillutavad teed juutidele ja nende neetud, ebaloomulikule kommunismile.

Ainus viis, kuidas me saame sellele juudi petumängule lõpu teha ja oma rahva meeled ja südamed vallutada, on taastada meie rahvale loomulik kord – hõimu seadused –, mis ainsal moel suudab... anna meile jõudu ja tahet taaskehtestada meie valge rassi loomulikku, bioloogilist üleolekut ja päästa seeläbi lääne tsivilisatsioon.

Hävitage mis tahes rühmas loomuliku korra ühtekuuluvusjõud ja see rühm muutub kaootiliseks, lootusetuks, pettunud, eksinuks, tühjaks, tigedaks ja lõpuks abituks iga teise ühtse rühma ees. ja kuuletub hõimu seadustele.

Seepärast hirmutavad mustanahalised nii paljudel juhtudel terveid linnu. Nad hoiavad kokku. Löö üks ja miljon mustanahalist möirgab sulle vastu. Seepärast ei julge politsei neid enam tihti vahistada, isegi mitte... kõige pöörasemad süüteod.

Ja juudid on meie seas veelgi võimsamad, sama pärast

Machine Translated by Google

põhjus. Nad hoiavad kokku.

Lisades hõimuseadused rassiseadustele, mida me IX peatükis varem käsitlesime, saame sünteesida uue tänapäeva ühiskonna seaduse: grupi domineerimise seaduse.

Loodusseisundis domineerib bioloogiliselt parem loomade või ürgsete inimeste rühm, mis koosneb parimatest isenditest, kellel on parimad geenid ja kromosoomid, kõigi madalamate rühmade üle, sest kõik looduse rühmad (nii kõrgemad kui ka madalamad) alluvad hõimu seadustele võrdselt.

Seega on loomariigis ainus konkurentsivõimeline tegur aretuse bioloogiline tipptase. Kuid teaduslikud vidinad, luksus ja juudi "liberalism" on sedavõrd hävitanud...
tänapäevase, tsiviliseeritud valge mehe võime tunda ja kuuletuda looduse "hõimu seadustele" näitab, et ta on kaotanud oma grupi ühtekuuluvuse; ta on sotsiaalse loomana "lahti liimitud"; ta on killustatud ja atomiseerunud miljoniteks isoleeritud indiviidideks ja sadadeks tuhandeteks isekateks "survegruppideks", klassideks jne. See suure valgete meeste "hõimu" peaaegu täielik killustumine on meid grupina jõuetuks muutnud.

GRUPI DOMINEERIMISE seadus inimeste seas on reegel, et iga rühm, mis fanaatiliselt järgib hõimu loodusseadusi, on võimeline domineerima iga rühma üle, mis neid seadusi ei järgi, olenemata sellest, kui alaväärne on see "hõim", mis seadusi järgib.

Sellepärast valitsevadki neegrid ja juudid Ameerikas, mille on ehitanud ja omavad valged mehed, valgete meeste üle isandatena. Sellepärast kannatame me "vähemuse" türannia all. Iga organiseeritud rämpsu- ja inimvähemus... prügil on võim – samas kui suur valge mittejuudi enamus on laialivalguv, abitu, halvatud hiiglane.

Seega on meie natsionaalsotsialistliku revolutsiooni eesmärk taastada meie rahvale hõimuseadused, et võimaldada neil taas saavutada oma loomulikku bioloogilist üleolekut paljunemisel, andes valgele mehele võimu selle üle, mida ta ehitas ja peaks domineerima.

Just seda tegid Hitler ja natsionaalsotsialism Saksamaal miljonite ja miljonite killustunud, atomiseerunud inimeste heaks, kes olid vajunud lootusetuse ja kaose sügavustesse.

Hitler ei saavutanud oma rahva seas nii hämmastavat edu

Machine Translated by Google

sest ta oli "kõva mees", sest ta korraldas suuri ja põnevaid miitinguid, sest sakslased on loomu poolest "loomad", ega ka ükski teine põhjus, mida valetavad juudid ja nende mannetud liberaalsed ja konservatiivsed liitlased välja tõid.

Põhjus, miks Hitler suutis Saksamaal sotsiaalse ime korda saata, oli see, et Hitler mõistis intuitiivselt kõike, mida ma kirjutasin, ja taastas oma rahvale LOOMULIKU ÜHISKONNAKORRA.

Hitler õpetas oma rahvast lõpetama üksteise vihkamise isoleeritud, üksildaste ja hirmunud indiviididena ning andis neile tagasi selle püha rahvusluse, "hõimu" tunde; jah, tõelise vendluse (mitte
(juutide poolt müüdav kunstlik liik). (Oma rahvaga peetavas „vennaskonnas“ pole midagi halba ja kõik on õige. Just siis, kui juudid üritavad kavalalt ja valelikult laiendada „vennaskonda“, et „vennale“ kapuutsi peale tõmmata ja meid suuludele, pügmeedele, hiinlastele, bušmanidele ja juutidele „vendadeks“ teha, saab „vennaskonnast“ rassilise katastroofi hüüdnimi, nagu see ongi juhtunud.)

Hitler andis oma rahvale sama ohvrimeelse sooja armastuse vaimu oma perekonna ja rahva (mis on suur "perekond") vastu, mis ühendab ja õnnistab iga looduslikku sotsiaalset olendite rühma.
loomine.

Nagu ma olen korduvalt rõhutanud, ei saa ükski inimene elada õnnelikult, edukalt ja produktiivselt üksildase, kibestunud indiviidina, kes on sõjas kõigi oma kaaslastega. Igaühel meist on sügav vajadus oma grupi, oma bioloogilise perekonna liikmete soojuse ja armastuse järele. Tänapäeva inimene on kaotanud selle grupi soojuse, lojaalsuse ja armastuse tunde ning tulemuseks on kaos ja vaimne tühjus, mida me näeme enda ümber selles lagunevas lääne ühiskonnas.

Selle raamatu esimeses peatükis kujutatud õudused on otsene tagajärg Ameerika peaaegu täielikule hõimu seaduste eiramisele. Need õudused jätkuksid isegi siis, kui kõik juudid ja...
Neegrid pidid üleöö kaduma, kui me ei taasta oma rahvale, nagu Hitler tegi, LOOMULIKKU KORDA ehk "hõimu seadusi".

Seega pole meie revolutsioon materiaalne ja füüsiline, vaid radikaalne vaimne muutus meie rahva meeleolus:

Iseka atomismi ja ahne, kitsarinnalise "individualismi" kaotamine; olgu seda nimetatud "liberalismiks",

Machine Translated by Google

„konservatism” või „demokraatia” ning lääne valgete meeste südametes sügavalt rahuldust pakkuvate armastustunde taastamine meie enda liigi vastu. See armastus oma grupi vastu avaldub valmisolekus ohverdada ja anda oma perekonna – ja oma rassi laiema perekonna – heaks.

Machine Translated by Google

Võitude all

GEORGE LINCOLN ROCKWELL

Machine Translated by Google

Pikaajaline edu üheski inimlikus ettevõtmises ei ole kunagi pimeda õnne tulemus. Selgelt määratletud eesmärgi saavutamine, olgu selleks punktist "X" punkti "Y" kõndimine, maja ehitamine või ettevõtte korraldamine, on alati kolme asja tulemus:

1. Intellektuaalne võime tajuda kaasnevat probleemi, oodatavat vastuseisu ja parimat viisi selle vastuseisu ületamiseks eesmärgi saavutamiseks.

2. Tahe ja otsusekindlus teha kõik vajalik soovitud eesmärgi saavutamiseks, hoolimata vastuseisust.

3. Füüsilised vahendid, jõud ja julgus mõistuse poolt välja mõeldud ja tahte poolt määratud plaani või võitluse elluviimiseks ja elluviimiseks.

Kui mõni neist kolmest elemendist eesmärgis puudub, siis ebaõnnestumine on paratamatu, etteaimatav tulemus.

Mees, kes on liiga rumal, et mõista erinevaid tegureid, mis on seotud punktist "X" punkti "Y" kõndimisega, kus tee meie vahel on madude, ohtlike kiskjate ja palavikuga nakatunud džungel, ning kes ei varusta end relvade, kaartide, ravimite ja muu varustusega, ei jõua kunagi punkti "Y", olenemata sellest, kui visa on tema otsusekindlus või kui tugevad on tema lihased. Teine mees, kes proovib sama teekonda, kuigi ta tajub selgelt ohte ja valmistub nendeks ning kuigi tal on tugevad lihased, ei jõua ikkagi punkti "Y", kui ta on nii otsustusvõimetu ja tahtejõult nõrk, et ta ei jätka võitlust ja ei kasuta halastamatult mis tahes jõudu, mis võib olla vajalik, et...

purustada ja hävitada talle vastased jõud. Ja kolmas mees, kellel on intellekt ohtude tajumiseks ja nendeks valmistumiseks ning tahe ja otsusekindlus end läbi võidelda, isegi ülima kangelaslikkusega, kuid kes on kehalt nõrk ja nii füüsiliselt

Machine Translated by Google

nõrk, nii et ta ei suuda täita oma mõistuse käske ja tahe ei saa muud teha kui alistuda tugevamatele vastastele, kellega ta kohtub.

Nii nagu üksikisikute võitlustega on ka tsivilisatsioonidega. Kümned suured tsivilisatsioonid on hukkunud ühe või mitme ellujäämisvõitluses vajaliku elemendi ebaõnnestumise tõttu.

Metsikud ühiskonnad hukkuvad tavaliselt mitte niivõrd tahtejõu või füüsilise jõu puudumise, kuivõrd tegeliku olukorra tajumise võimetuse tõttu. Uppudes ebausku ja komistades teadmatuse pimedusse, on nad ülekoormatud vägivaldsete loodusnähtuste, katastroofide ja haiguste füüsiliste jõudude poolt, mida tsiviliseeritumad ühiskonnad on õppinud taluma.

ületama.

Teisest küljest aga hävivad tsivilisatsioonid, hoolimata kõigist oma intellektuaalsetest saavutustest ja teadustest, enamasti tahtejõu puudumise, metsiku ja halastamatu ellujäämis- ja domineerimistungi kahanemise tõttu, mis algselt ühiskonna lõi. Nad muutuvad "humanitaarlikuks", isekaks ja pehmeks. Nad muutuvad füüsiliselt nõrgaks ja sõltuvaks palgalistest armeedest ja politseist, kes nende võitlust läbi viivad.
Nende esivanemate au, eneseohverduse ja kangelaslikkuse võitlusvaim annab teed kasvavale mugavuse ja luksuse armastusele ning argpükslikkusele, mis maskeerub "humanitaarismiks".

Kui tsivilisatsioon jõuab oma lagunemises sellesse tuhmunud staadiumisse, saab vaid väga haruldane ajalooline sündmus peatada ühiskonna lõpliku kokkuvarisemise, kuna dekadents muutub iga päevaga ilmsemaks. Alles siis, kui sureval ühiskonnal on veel piisavalt elujõudu, et toota vaimne hiiglane, jumalik tagasilöök oma rahva iidsele kangelaslikkusele, kes suudab tsivilisatsiooni šokeerida ja selle loomulikust olemusest välja ajada...

Kas ajalooline une- ja surmaöö, hoolimata surevate rahvaste enesetapjalikust vastuseisust, kes igatsevad vaid "rahu" ja surmaunne, suudab ühiskond taas mõneks ajaks tõusta?

Lääne-aaria tsivilisatsioon läbis 19. sajandil oma teekonnal ebamäärasesse olukorda ajaloolise punkti, kust tagasipöördumatuid pöördeid ei olnud, nagu Spengler, Chamberlain ja teised on seda samuti märkinud. Kui poleks olnud Adolf Hitleri uskumatut ja imelist saabumist viimasel...

Machine Translated by Google

Võimalikul hetkel oleks intelligentsele, taiplikule ja tundlikule inimesele, keda ümbritseb vastik ja enesetapumõtetega tsivilisatsioon, ainus talutav tee olnud leppida selliste hetkeliste naudingute nautimisega, mis pakkusid põgenemist juudistunud, kannibaliseeritud ja rindadega töödeldud tsivilisatsiooni hinge purustavast reaalsusest, mis "humanitaarluse" nimel pea ees džunglisse tagasi tormas.

Kuid Adolf Hitleri ilmumine ajalukku on tõend selle kohta, et valges lääne tsivilisatsioonis on endiselt piisavalt ennastohverdava ja loomingulise elujõu sädet, et võimaldada valgel inimesel ehk veel tuhat aastat ellu jääda. See lõpmata väärtuslik säde jääb aga just selleks ja hääbub kiiresti pimedusse, seni kuni inimkonna pisike eliitvähemus, kellel on mõistust näha, mida Hitler tegi, on liiga isekas, argpükslik ja lühinägelik, et rakendada ajaloo õppetunde enne, kui on igaveseks liiga hilja, ja õhutada sädet, mille Hitler meile andis, loomingulise möirgava leegi poole.

meie vaprate esivanemate rajatud tsivilisatsioon.

Siiani on juudi allakäigu ja hävingu jõudude poolt Adolf Hitleri tsivilisatsiooni võitlevatele kangelastele määratud kohutav karistus maailma nii närviliseks ja hirmutavaks teinud, et isegi need, kes suudavad näha ja mõista inimkonnale ähvardavat ohtu ning Adolf Hitleri näidatud pääsemisteed, on oma elu, vabaduste ja mugavuste külge nii haletsusväärselt kiindunud, et nad ei julge haarata valge ellujäämise püha sädet ja seda oma eluhingega õhutada, mille see peab peagi saama – või igaveseks kustuma.

Aaria, valge inimkond on pimeduse ja unustuse äärel. Igaveses pimeduses kaljudel on laiali pillutatud teiste kõiketeadvate, pompoossete tsivilisatsioonide luud, mis olid
kahtlemata võimetud ette kujutama omaenda hukku ajal, mil neid ümbritses impeeriumi väline jõud ja hiilgus. Nad ei suutnud mõista ega vastu astuda kasvava nõrkuse ja "humanitaarluse" TÄIELIKULe ohule, ei suutnud koguda TÄIELIKKU tahet, mis oli vajalik ajaloolise marssi tagasipööramiseks surma ja unustuse poole. Nad olid liiga laisad ja isekad, ahned ja argpüksid, et kuulda võtta neid väheseid, kes on põletatud, risti löödud, kividega visatud, lõvidele söödetud või kellele on antud karikas...

Machine Translated by Google

tsuuga.

Kui tuhande aasta pärast on üldse mingit ajalugu ja inimesi, kes suudavad seda uurida, siis imestavad nad kõige enam uskmatult valge mehe kangekaelse keeldumise üle kasutada oma ülekaalukat jõudu, teadmisi ja Adolf Hitleri juhtimise ettenägelikku kingitust, et päästa end kõige uskumatumast ja piinlikumast orjusest suhteliselt väikese vastiku, patoloogiliselt tasakaalustamata, füüsiliselt nõrkade ja argpükslike, ülbete ja türanlike juutide jõugu käes.

Meie tänased probleemid ei ole "Ameerika" probleemid, "Briti" probleemid, "Prantsuse", "Saksa" või "Euroopa" või "Aafrika" probleemid – need on KÕIGI VALGETE MEESTE ELLUJÄÄMISE probleemid.

Mis vahe on kõige elementaarsema põhjuse nimel selles, kas Bartholomew Buckingham on sündinud Thamesi lähedal, Hans Schmidt Reini ääres või Pierre Dubois ...
Seine'i jõgi, Per Olafson Stockholmis, Eric Erasmus Durbanis, Joe Doaks Podunkis Ohios või John Smith Aucklandis Uus-Meremaal võrreldes küsimusega "Kas ON VEEL
Bartholomews, Hanses, Pierres, Pers, Eric, Joes või Johns?"

Meie planeet kubiseb värvilistest olenditest, kes on meist arvuliselt rohkem kui NELJA ÜHE KORRA võrra üle – ja meile öeldakse, et kõigis meie riikides on need alamad olendid meiega "võrdsed", kes saavad meie raha ära hääletada,
meie vabadusi, meie elusid ja meie au. Vanamoodsate natsionalismi ja demokraatia ideede kohaselt peaksin mina, Lincoln Rockwell, kalliks pidama, hoolitsema ja olema lojaalne mõnele madalamate suguvõsade esindajale. džunglist, eeldusel vaid, et nende must ema nad maailmale mingis Ameerika kraavis või räpases hällis andis – sest siis on nad muidugi "ameeriklased" ja kas me kõik pole mitte "Ameerika" poolt väljas?

Või peaksin ma olema lojaalne ja surema nende armetute ja haletsusväärsete poolloomade, oma "kaaskodanike" eest, tappes miljoneid ja miljoneid omaenda rassi parimaid bioloogilisi isendeid, sest Hollywoodi juutide jõuk õpetab meile, et ameeriklased peavad sakslasi vihkama?

Või on see jällegi teatud geograafiline ala, mille suhtes ma pean olema lojaalne ja mille nimel pean ma oma rahva tapma ja võib-olla surema

Machine Translated by Google

iseennast? Kas minu lojaalsus sellele geograafiatükile piirdub sellega, et Kanada piir?

Aga võib-olla on see "ameeriklus", millele ma pean olema lojaalne ja mille eest ma pean sõdima saksa meeste, naiste ja laste vastu. Kui ma uurin seda, mida nad mulle "ameerikluseks" peavad, siis leian, et see seisneb peamiselt valmisolekus alandlikult alluda juudi juhtimisele oma kultuuris, valitsuses, religioonis, meelelahutuses ja isegi seksuaalelus.

Ei, see kõik on jama.

Ainus asi, millele ma saan sügava veendumusega lojaalne olla – ainus lojaalsus, millel on mingigi mõte – on minu RASSILINE ja seega kultuuriline vendlus oma rahvaga, olenemata sellest, kus nad on sündinud! Kui see lojaalsus seatakse kahtluse alla ja minu rahvas on ohus, on koletu teeselda, et me peame üksteist kahtlustama ainult seetõttu, et elame kujuteldavate geograafiliste piiride taga, ja et pärast rahvusvaheliste juutide jõugu poolt korraldatud korraliku ettevalmistuse ja õhutamise tulemusel peame meie, valged mehed, marssima üksteist tapma ja tuhaks pommitama ning igavesti üksteist vihkama, sest me oleme "kaubandusrivaalid" või toetame "Ameerika demokraatiat" või "Briti impeeriumi" või midagi muud maailmas.

Ma olen VALGE MEES ja kõigi teiste valgete meeste vend ning ma kavatsen seista koos nendega kõigiga ja vajadusel juhtida neid ellujäämislahingus maailma värviliste rahvastiku kirjeldamatu ohu vastu, kes tõuseb valgete meeste vastu tapmiseks ja rüüstamiseks – ja keda juhib kavalad juudid!

Aga nagu esimene mees analoogias jalutuskäigust läbi madude täis džungli, ei suuda liiga paljud meie valged "juhid" tajuda probleemi kosmilisi mõõtmeid ja kujutavad ette, et see on midagi, mida saab lahendada "nende" riigis ja poole võrra...
meetmed.

Need vähesed, kes mõistavad valge mehe olukorra kohutavat ja täielikku pakilisust, on kuni meie sündmuskohale saabumiseni püüdnud võidelda väiksema relvaarvuga kui ellujäämisvõitluses vaja läheb. Enamik parimaid juhte on ette kujutanud, et väikesed rühmad ümberpiiratud valgeid mehi, kes on koondunud väikestesse...

Machine Translated by Google

kujuteldavate joonte taga olevad geograafilised koondused, mis tuules vapralt erinevat värvi riidetükke lehvitades, saavad ise ellu jääda ja kurat nende teiste valgete meestega, kellel on erinevat värvi riidetükid.

Juudid pole KUNAGI teinud seda viga, et nad oleksid end tõsiselt nendeks võltsgeograafilisteks "meeskondadeks" jaganud. Vastupidi, juudid – oma bolševismi, sionismi ja mongrelismiga – ründavad KÕIKI valgeid mehi, IGAL PAIGAL ja KOGU AEG. Nad saadavad oma mustad armeed kõikidesse meie riikidesse täieulatuslikus rünnakus maailma valge eliidi vastu, arvestamata absoluutselt "riigi" piiride, lippude, keelte või kultuuridega. Selle täieliku rahvusvahelise RASSI poolt hävitamise ohu ees seisavad miljonid neist, kes juba ohtu näevad, jahudes süngelt "jänki imperialismist", "Briti impeeriumist", "räpastest katoliiklastest", "ebamoraalsetest ateistidest", "vabariiklastest", "töölisrahvastest", "neetud jänkidest", "Saksamaa esimesena" jne, jne, iivelduseni.

Nagu väikesed poisid, keda röövijate ja mõrvarite jõuk piirab, ei suuda nad vastu panna tülitsemisele selle üle, kellel on rohkem marmorkuuli surmava ohu ees, mille nad ajutiselt unustavad. Meie aja lahing – kui üldse lahing peab olema – käib VALGE RASSI JÄÄMISE eest!

Ja ellujäämiseks peab valge inimene TAGASI VALLUTAMA maa, mille tema esivanemad kunagi suure vere hinnaga vallutasid ja tsiviliseerisid. Rahvusvahelise juutluse lippude all ähvardavad värvilised massid tsivilisatsiooni metsikusse tagasi viia.
Adolf Hitleri haakristi lipu all vallutavad valged mehed üle maailma planeedi, et päästa tsivilisatsioon.

Juutide sõda tsivilisatsiooni vastu on tegelikult olnud ülemaailmne hiiglaslik REVOLUTSIOON, mille käigus panid nad miljoneid meist üksteist mõrvama karjudes "Demokraatia!", "Gott mit uns!", "Vabastage orjad!", "Vabadus, võrdsus, vendlus!". Ja nüüd valmistuvad nad ette viimaseks veresaunaks, mille käigus me karjume vastavalt "Kapitalism!" ja "Kommunism!", samal ajal kui kaks valgete meeste meeskonda üksteist juutide rahastatud vesinikpommidega tapavad.

Machine Translated by Google

Nende vennatapu- ja enesetapusõdade käigus ei ole juudid kartnud ohverdada tuhandeid oma vendi oma kuradi nimel, nagu nad tegid viimases koletislikus tapatalgus ...
1940. aastatel. Juudid mõistavad seda, mida MEIE peame mõistma: et nad mängivad inimkonna teadmiste kõrgeimate panuste nimel –
kogu maa ülemvõim – ja nad ei kohku tagasi strateegia ja taktika paratamatute järelduste ees, mis tulenevad selliste panuste tundmisest. Kui me tahame ellu jääda, peab ka meil olema vaimukust ja meelekindlust, et olukorra surmavatele faktidele vastu astuda ning tegutseda HALAMATA, KIIRE ja TÕHUSALT.

Juudid on oma 4000-aastase revolutsiooni viimase etapi peaaegu läbinud – AVATUD maailmavõimu. Neil on nüüd täielik salajane võim manipuleerida ja kontrollida kogu maailma tegevust ning neil puudub vaid veidi ajupesu ja masside tahte murdmine, et muuta oma maailmavall tunnustatud ja ametlikuks võimuks. Nad on võidelnud ja saavutanud selle uskumatu võimu ületamatu sihikindluse ja raudse tahtejõuga üle neljakümne sajandi ning ainult ime saab takistada selliste fanaatiliste sõdalaste lõplikku võitu, kuigi selline võit oleks inimkonna jaoks traagiliselt ja õelalt vale.

Isegi ateistlikel juutidel – keda on enamik – on seletamatu usk iidsetesse juudi ennustustesse, et kui "seadus tuleb Siioni mägedest" ja Jeruusalemmast, siis saab juutidele alguse aastatuhande valitsusaeg ning nemad omavad ja valitsevad maad.
NAD ON PRAEGU JERUUSALEMMAS ja neil puudub sellest vaid mõni kvartal, et see täielikult oma valdusse saada! [MÄRKUS: Komandör Rockwell kirjutas enne 1967. aasta sõda, kus juudid vallutasid ülejäänud linna.] Nad kogevad ülemaailmset hullust, kuna nad juba aimavad täielikku võitu, mille me neile kohe anname, ja nad valmistavad juba praegu ette oma ohvrivõiduorgiat Tel Avivis!

Selle sõnulseletamatu ohu ees, et kogu maailm ja me kõik langeme kuritegelike paranoikute jõugu türannia kätte, on enamiku parempoolsete juhtide kitsarinnaline šovinism, konservatism ja regionalism äärmine rumalus! Koos peremeestega...

Machine Translated by Google

segaverelised juudid juhivad MILJONEID metslasi ülemaailmses rünnakus tsivilisatsiooni valge eliidi vastu ning kuna ajalooline lõpp on vaid hetkede kaugusel, saavad ainult kõige lühinägelikumad juhid jätkata meie laste jagamist ja abitust ameeriklaste, dixiecratide, katoliiklaste, sakslaste, jänkide, ateistide, hollandlaste, konservatiivide, iirlaste jne "meeskondadeks" läbi kogu selle haleda ja südantlõhestava nimekirja.

Juut võib küll kõike seda olla – aga ESIMESEKS ON TA JUUT!

Tema, kes tahab tsivilisatsiooni päästa – mis nõuab valge mehe päästmist – esimene ülesanne on muuta valged mehed RASSI suhtes ülimalt ja täielikult teadlikuks kõigist teistest lojaalsustest kõrgemal. Meie rahvas võib olla demokraadid, sakslased, katoliiklased või inglased, kui nad seda tahavad ja kui see sobib nende eesmärkidega, aga ESIMESEL JUUDIL PEAVAD NAD OLEMA VALGED MEHED! Vastasel juhul hoiab juut meid lõhestatuna ja abituna ning teadmatuses meie rassilisest ühtsusest ja tugevusest, samal ajal kui nad ise fanaatiliselt juutidena võitlevad, ükskõik kus nad ka poleks, kuni kõik on läbi.

Televisiooni, rakettide ja reaktiivlennukite maailm on muutunud liiga väikeseks, et lubada ühelgi valgete meeste grupil kus iganes nautida enesetapumõtetega luksust võidelda üksteisega juutide nimel, olenemata propagandast tulenevast põhjusest. Me lihtsalt ei saa endale lubada üksteisega võitlemist, kui meid ründavad nii lõputud hordid, mida juhib selline fanaatiline ja kuratlik vaenlane nagu marksistlik, sionistlik juut. Põhjus, miks valge mees on nii kaua kaotanud, on see, et ta pole suutnud või keeldunud nägemast oma probleemi tohutust ulatust ja pakilisust. Ta on lasknud end häirida miljonis väikeses nääklemises tühiasjade pärast, samal ajal kui tema rass on peaaegu väljasuremiseni viidud.

Nagu analoogia esimene mees, pole me mõistnud teed, takistuste olemust ja mis kõige hullem, me pole isegi teadvustanud eesmärki, mille peame võitma – või surema. See eesmärk on ja peab olema MAA VALGE MEHE VALLUTAMINE, kuna tsivilisatsioon sõltub ainuüksi sellisest valgest võimust. Iga väiksem eesmärk on täiesti väärtusetu, just nagu oleks väärtusetu, et mees, kes on määratud poomisele, võtaks vitamiine ja saavutaks täiusliku tervise.

Machine Translated by Google

Ja nii fantastiliselt keeruline ja kosmiline eesmärk nagu maailm Meisterlikkust ei saavutata õnne, hiilimise, poolikute sammude, palvete, lootuste, kaunite kõnede, lendlehtede või juhusliku vägivalla abil. Meie eesmärk ja eesmärk on MAAILMA VASTUREVOLUTSIOON juudi marksistlik-sionistliku revolutsiooni vastu.

Ja revolutsioonid ei ole mitte kunagi, mitte kunagi, MITTE KUNAGI spontaansete ja juhuslike ülestõusude tulemus, vaid ALATI halastamatu, teadusliku planeerimise ja võitluse produkt, mis põhineb suurte sotsiaalsete murrangute muutumatutel seadustel. Hangide ja barrikaadide taga on alati lugu planeerijate küünlavalgel sepitsetud vandenõudest – vastasel juhul oleks revolutsioon silmapilguga läbi.

Meie käputäis juhte pole mitte ainult suutnud mõista selle eesmärgi ennekuulmatuid mõõtmeid, mille poole me peame püüdlema, vaid nad pole ka täielikult suutnud toime tulla oma hirmuäratava planeerimiskohustusega. Ikka ja jälle on potentsiaalsed juhid tõusnud ja juhtinud meid haletsusväärsetes katsetes tiigri saba otsast näpistada, et siis raisata meie vara, verd ja kangelaslikkust viljatus võitluses, mis lõpeb alati üheainsa metsalise käpa löögiga purustamisega.

Juudi maailmarevolutsiooni saab murda ja lüüa ainult vastumaailmarevolutsioon.

Iga revolutsiooni tuleb planeerida hoolikalt ja täpselt, kooskõlas raudsete seadustega, mis reguleerivad inimkäitumist massides. Maailmarevolutsiooni tuleb juutide rahvusvahelise ja vapustava võimu ees planeerida ja ellu viia sära ja halastamatusega, millele maailma ajaloos pole võrratut.

Sellise kataklüsmilise sotsiaalse murrangu nagu revolutsioon kõige põhilisem reegel on: "Märtrite veri on kiriku seeme!" Võib-olla kõlab see julmalt ja brutaalselt, kuid on siiski tõsi, et mida suuremat inimkonna murrangut taotletakse, seda suurem on vere ja pisarate hulk, mida tuleb eesmärgi saavutamiseks tohututes kogustes valada.

Selline enneolematu ja kolossaalne liikumine, mis üksi suudab läänemaailma enesetapumõtete suundumuse ümber pöörata ja valgele mehele veel tuhande ellujäämisaasta sisse juhatada, ei saa kunagi teoks.

Machine Translated by Google

seda saaks käivitada – rääkimata võitmisest – mis tahes turvalisel, valutul või lihtsal viisil. Isegi tavalised kannatused ja märtrisurm on liiga tühised sellise liikumise jaoks, mille ellujäämiseks peame süütama. Kõik praeguses surmavas võitluses maailma võimu nimel on ja peab olema
Olümplane ja me ei saa olümpialike agooniate ees kohkuda, kui tahame loota võita.

Võimsad liikumised nõuavad alati miljonitelt inimestelt end ennastohverdavas ja kirglikus pühendumises eesmärgile põletama. Ja neid tohutuid inimmasse ei saa kunagi panna end revolutsiooni leekidesse heitma hüüetega "Soodne kaubandusbilanss!" või "Riikide õigused!" jne. Ainult inimpsüühika sügavast sisemusest lähtuvad PÕHIMÕTTED suudavad aeglaselt liikuvad massid tõsta nende harimatust apaatiast metsiku emotsioonide tulvani, mis nad revolutsiooni hiidlaine täielikult endaga kaasa kannab. Miski ei mõjuta masside neid põhilisi emotsioone nii palju kui KANGELASLIKKUS ja ainult ülim kangelaslikkus suudab nüüd päästa valge mehe tema letargiast ja juutide ees halvavast hirmust.

Ja pole ühtegi teist sümbolit peale haakristi ja ühtegi teist nime peale Adolf Hitler, mis oleks nii kaunilt arvutatud, et tekitada tagakiusamist ja sellest tulenevat kangelaslikkust, mis ainsal moel suudab ühendada ja sütitada valge mehe vastupandamatuks juudivastaseks marksistlik-sionistlikuks revolutsioonilaineks. Kuni Adolf Hitleri tulekuni polnud maailma valgetel meestel mitte midagi, absoluutselt MITTE MIDAGI ühise eesmärgi, ühiste kangelaste, ühiste märtrite, pühapaikade, nimede ja sümbolite näol. Aga nüüd, pärast seda, kui miljonid noored Saksa valged mehed viskasid kangelaslikult oma kalli elu ajaloo esimeses tõelises võitluses valge eliidi eest, on meil lõpuks verega leotatud pühapaigad, sümbolid ja märtrid, mis on revolutsiooni kõige elementaarsem osa.

Miljonid sama väärtuslikud noored valged mehed vastaspoolel, kes võitlevad kuradilike kommunistlike-sionistlike juutide eest, on kaotanud oma elu täiesti ilmaasjata, kui me seda ei aktsepteeri.
tohutu vereohvri ja kasutage seda tagamaks, et juutide ja neegrite eest võideldes ei valata enam kunagi väärtuslikku valgete verd.

Machine Translated by Google

Sellegipoolest ja uskumatul kombel lükkavad kogu selle eneseohverduse ja kangelaslikkuse õnnelikud pärijad – nende hinnaliste verega määritud lippude ja pühade nimede saajad – oma pärandi tagasi kui „ebapraktilise“.

„Me ei saa kunagi võita avalikult natsionaalsotsialismi ja haakristi toetades,“ selgitavad need härrasmehed nõrgalt. „Juudid on õpetanud inimesi neid liiga palju vihkama,“ lisavad nad. „Kui me kasutame haakristi ja ülistame Hitlerit liiga avalikult, siis nad viskavad meid vangi või tapavad meid!“ Ja kas nad ei visanud KÕIKI haakristi loojaid minema? revolutsioonid, sealhulgas punase revolutsiooni juutidest elluviijad, vangi – ja isegi mõned neist tappa? Kas meie, natsionaalsotsialistid, peaksime olema kartlikumad ja argpükslikumad kui juutide jõuk? Just see tagakiusamine ja verevalamine, mida sellised otsustusvõimetud tegelased püüavad vältida, on meie võidu sine qua non [midagi absoluutselt hädavajalikku või olulist]!

Need pole tühjad sõnad. Olen isiklikult tõestanud nende tõde siin Ameerikas, maailma juutluse võimukeskuses, peksa saades, vangi ja hullumajja sattudes, oma kalli perekonna kaotades ja looma kombel elades. Kaksteist päeva pärast, kui ma seda kirjutan, seisan ma taas silmitsi vanglakaristusega. Need asjad on ebameeldivad ja isegi südantlõhestavad – aga need PEAVAD OLEMA!

Olen kahe aastaga tõusnud juhtivale positsioonile valge mehe eest peetavas ülemaailmses võitluses, alustades rahatu, tundmatu ja abita üksikisikuna nagu miljonid ja miljonid teised – lihtsalt ja ainuüksi tänu ja armastusega kasutanud hinnalisi nimesid ja sümboleid, mis on supelnud ja leotatud vere ja pisarate ookeanides – haakristi ja juhi Adolf Hitleri nime.

Ajutised ja silmatorkavad poliitilised edusammud on alati kerged. Alati on lihtsam ja kiirem panna sidemed jope sisse, kui kuude või aastate pikkuse töö ja higiga inimlihaseid mantli täitmiseks kasvatada. Juba viiskümmend aastat on pidevalt tõusnud ja langenud "parempoolsed" ehk valged liikumised, mis on täielikult sidemetele üles ehitatud.

Emaduse, vooruse ja patriotismi jms toetamise kaudu ning selliste organisatsioonide tegeliku eesmärgi – mis peab paratamatult olema hävitamine – jõhkrate avalduste tegemise vältimise teel.

Machine Translated by Google

Inimkonna kommunistlikud-sionistlikud vaenlased – suured karjad argpükslikke "patrioote", "konservatiive" ja isegi mõnda "karmi" antisemiiti – võiksid kokku ajada. Kuid neid inimesi selline liikumine ei köida, sest nad on nii täis revolutsioonilist innukust, et neid on raske tagasi hoida tänavatel oma piinajaid ründamast. Pigem liituvad nad "patriootide" ühinguga, et leevendada oma südametunnistuse piina, teeseldes võitlust juutide ja nende riigireetmise ning terrori vastu nn "kavalate põrandaaluste meetoditega". Nad leevendavad oma allasurutud frustratsiooni juutide ja neegrite türannia pärast kord nädalas "miitingul" (loomulikult privaatsel) ning kiirustavad seejärel rõõmsalt koju, et veeta järjekordne nädal kasumit, pidusid ja televiisorit.

Sellised Vägevad Hiired on kohkunud, kui pakutakse välja, et nad peaksid tänaval lendlehti jagama või piketeerima mõne juudi-kommunistliku ülbuse ennekuulmatu näite vastu. Ja kui keegi paljastab mitte ainult juudid sellisena, nagu nad on, vaid ka need poliitilised logelejad, kes imevad tuge ja energiat tõeliseks lahinguks, vastavad need kangelased ulgudes, et tegemist on provokaatoriga, kes töötab selle nimel, et nad kõik natside kambana risti löödaks – mida nad muidu võiksidki olla, kui neil poleks vastikut argust.

Maailma juudivastase revolutsiooni ülesanne ei ole neid põlastusväärseid hiilijaid ligi meelitada ja organiseerida, vaid nad teelt ja ärist välja ajada, kus nad ei suuda enam Liikumist välja pigistada sellest väikesest saadaolevast toetusest kasutute "projektide" jaoks, nagu nad on aastaid teinud. Miski ei täida seda ülesannet nii hästi kui haakrist. Poliitilised droonid, kasumijahid, prostituudid ja argpüksid sibavad sabad jalge vahel sellelt konksristilt, nagu kurat püha vee pealt.

Teisest küljest on haakrist vastupandamatu külgetõmme selliste julgete, julgete ja hoolimatute NOORTE meeste jaoks, keda me vajame. Ameerikas on enamik neist lihtsalt neegrite vihkajad oma puhta valge mehe instinkti tõttu. Kui nad saavad teada juutide rollist häbiväärses neegriolukorras, saavad nad minutitega natsideks. Siis on see vaid kuude töö, enne kui ka nemad aru saavad

Machine Translated by Google

liikumise sügavam tähendus, idealism ja tõelised eesmärgid.

Kuid veelgi olulisem kui need eelised, on verest läbi imbunud haakristil juutidele üleloomulik mõju. See on ju vaid paar musta joont – aga see ajab juudid välja nende tavapärasest kavalast ja kalkuleerivast meeleseisundist ning muudab nad hüsteeriliseks ja rumalaks. Nende jaoks pole see ainult jooned, vaid kohutav oht halastamatu paljastamise, kiire õigluse ja kohutava kättemaksu ees, mida nende süüdlaslik südametunnistus ütleb, et nad on igati ära teeninud. See on nagu pilt elektritoolist tagaajatava mõrvari jaoks.

Rahulik ja kalkuleeriv juut on kõige ohtlikum elukas maa peal. Oma kuratliku, perversse, kuid särava mõistuse abil on juut peaaegu kõik ülejäänud meist võitnud. Kuid hüsteeriline ja karjuv juut, kes on vihast ja kuritegude eest karistuse kartusest hulluks läinud, on abitu mass kalkuleeriva natsionaalsotsialistliku käes.

Oleme seda ikka ja jälle tõestanud – kui juudi nõukogud on kulutanud miljoneid dollareid, et levitada juutide seas sõnumit meid ignoreerida. Aga süüdiolevate väikeste patuste hordid ei suuda seda teha!
Kui nad näevad seda haakristi ja kuulevad meid Adolf Hitlerit kiitmas ja reeturitele mõeldud gaasikambreid kirjeldamas, muutuvad nad karjuvateks, metsikuteks getojuutideks, kes on oma hullumeelsete vihkamis- ja kättemaksukirgedega viimasel hetkel oma võidud igaveseks õhku lasknud.
Tulemuseks on poliitilise liikumise elujõud: AVALIKKUS! Vaatamata juutide domineerimisele kogu avaliku teabe meedias, ei saa haakristide ja natsionaalsotsialistide paraadimist avalikel tänavatel varjata ega ignoreerida ilma mängu reetmata. Nad saavad uudiseid kindlasti maha vaikida.

Aga siis liiga paljud inimesed mõistavad oma pressivõimu ja tsensuur. Ja kui noor liikumine suudab oma olemasolu avaldamist sundida hiiglaslikes riiklikes telekanalites, ajakirjades, ajakirjanduses jne – see on selgeks üleskutseks pettunud miljonitele, kes sellist liikumist otsivad. Ainult nii oleme suutnud ühendust võtta tuhandete inimestega üle kogu maailma, kes pole kunagi varem kandnud ühtegi "patriootlikku" rõivastust, kuid ei suutnud vastu panna Ameerika Natsipartei ja Maailmaliidu vastu.

Machine Translated by Google

Natsionaalsotsialistid. [MÄRKUS: Komandör Rockwell muutis oma organisatsiooni nime ametlikult NATIONAL SOTSIALISTLIKUKS VALGETE RAHVAPARTEIKS oma viimasel üleriigilisel töötajate konverentsil 1967. aasta juunis.]

Haakrist ja Hitler pole kaugeltki mitte veskikivid, vaid hoopis vastus parempoolsete igavesele probleemile – rahale! Kui sul pole raha paberi, koosolekuruumide jms jaoks – mida meie poolel kunagi pole – võid minna tänavatele, marssima, omatehtud lendlehti levitama ja piketeerima – ilmaasjata. Juudid lähevad metsikuks, ründavad – ja siis on sul tasuta kasutada miljonite dollarite väärtuses juudi televisiooni, ajalehti, ajakirju jne. Muidugi võid sa veriseks saada ja pead taastumiseks vanglas istuma. Kuid see on väike hind hämmastavate tulemuste eest.

Lisaks tasuta reklaamile, mis kaasneb natsismi avaliku tegutsemisega, avastad ka, et just asja julgus meelitab ligi noori võitlejaid, keda vajad, isegi kui nad ei tea midagi ja ei hooli äripoliitikast. Nad imetlevad toorest julgust ja hulljulgust. Hiljem, kui nad on faktidega veidi paremini kursis, võitlevad nad ideaalide ja valge mehe eest. Aga seni võitlevad need väärtuslikud sinu sõnavabaduse kaitsjad lihtsalt lõbu pärast.

Ennekõike päästab svastika teid parempoolsete põhimõttelisest veast – see armas mõistus muudab maailma ja päästab meid juudi türannide käest.

Mõistus on inimkonna elus alles lapsekingades, see on väärtuslik ja haruldane areng, mida leidub lõpmatult väikese homo sapiensi vähemuse mutatsioonilistes ajudes. Ja isegi vähesed geeniused, kes suudavad rakendada tõelist ja iseseisvat mõistust, on peaaegu täielikult võimetud tegutsema vastavalt selle mõistuse diktaadile – mis on üks põhjusi, miks nii paljud neist ebaõnnestuvad maailmas, mis ei hinda neid ega nende mõistust.

See on JÕUD, VÕIMSUS ja TUGEVUS, mis valitseb maailma, alates mõõnadest ja tõusudest kuni teie naabri otsuseni Rotaryga liituda. Ainult tühine hulk veidrikke muudab meelt, kui neid veenab mõni ülekaalukas argument. Valdav mass, sealhulgas...

Machine Translated by Google

Tänapäeva "intellektuaalid" muudavad meelt ainult selleks, et KOHANDUDA. Teisisõnu, valdava enamuse meeled kummardavad ALATI tugevaima arvamuse ees – arvamuse ees, mis toob tasu ja väldib karistust.

Parempoolsed uurivad oma põhjendusi, argumente ja fakte ning leiavad, et need on tõesed ja head – olgu need millised tahes. Seejärel saavad nad nördinud, et naabrite lohakad ei suuda seda õigsust näha ega hinnata ning viskavad nad suure tõenäosusega majast välja "vihkamise" jutlustamise pärast. Aga see on lihtsalt nii, nagu asjad on. Lobid jäävad iga arvamuse juurde, mis näib näitavat kõige rohkem jõudu ja VÕIMUTAHET. Nad on oma lähenemises mõistusele täiesti, lootusetult naiselikud ja eelistavad alati, ALATI jõudu "õigsusele".

Kui nad ütlevad meie haakristile ja natsionaalsotsialismile "ei", on nad vaid igavene naine, kes ütleb "ei", aga mõtleb: "Kui sa nõustud minu eitava vastusega, siis oled sa nõrk ja sul pole õigust minu soosingule. Vaatame, kas sul on mehelikkust ja jõudu, et PANNA mind jaa ütlema!"

Nad vihkavad meid nüüd, sest me oleme nõrgad ja jõuetud. Ükskõik kui palju me ka ei püüaks neid ilustada, ei pane neid kunagi meid ega meie ideid armastama, ükskõik kui palju me ka ei püüaks neid ilustada, kuni me ei TEENI NENDE LUGUPEETUST JA IMESTAMIST MEIE TAHTE, oma sisetunde ja oma jõu SUHTES! Nii rumalad kui nad ka poleks, on nende instinktid jõudu ja tugevust nuusutada endiselt puhtad ning katse HIILIVATA natsionaalsotsialistlikke ideid "patriootlike liigade" ja teiste toredate, turvaliste gruppide varjus tõrjub neid õigustatult argpükside ja salakavalate tegudena.

PÕRGUSSE need salakavalad ja turvalisemad lähenemisviisid! Need põhjustavad meile sama palju tagakiusamist kui otsene ja avatud lähenemine ning mõistavad meid iga kord õnnetule, hiilivale läbikukkumisele. Kui me tahame olla viimased valged mehed, kes maailma vallutasid; kui meid lõpuks rottide kari alla surub, siis seiskem vähemalt silmitsi oma rassi surmaga, nagu meie esivanemad oma surmaga silmitsi seisid – nagu MEHED.

Ärgem roomagem rottide sekka halastust paluma ega püüdkem neist üle hiilida ja ise rotte teeselda!

Seiskem ajaloo tellingutel – kui me rippume, siis me peame – nagu

Machine Translated by Google

Nürnbergi märtrid, pikad ja uhked! Kas elu on nii magus, mugavus nii kallis ja töö juudi kantseleis nii püha, et me KARDAME haarata Adolf Hitleri võimsast käest, mis meie hiilgavast minevikust meie poole ulatub? Jällegi,

PAGAN hiilimise ja turvalisusega!

Juutidele on omane olla salakaval ja kavalane. Meie rahva geenius on alati olnud rõõmus jõud, jõuline jõud, otsekohesus, mehelik julgus ja tuline kangelaslikkus. Kui juudid oma majandusliku terrorismi, vanglate, kiusajate ja timukatega hirmutavad valget meest nuia maha panema ja õhutavad teda juudi türanniat hiilima, on juudid kunagi tugeva valge mehe täielikult kastreerinud ja määranud ta häbile ja lüüasaamisele. Valge mees ei saa KUNAGI hiilides võita!

Põhjala tsivilisatsiooni koidikul kükitasid vähemad rassid oma ebaviisakates onnides ja palvetasid: "Issand, päästa meid põhjamaalaste raevu eest!" Just SELLISED mehed ehitasid lääne tsivilisatsiooni. Kui tsivilisatsiooni tahetakse nüüd päästa degenereerunud juutide, nende kannibalistlike kaasosaliste ja kirjeldamatult paheliste liberaalsete sõprade eest, siis just SELLISED mehed selle päästavad, MITTE KUNAGI hiilivad!

VALGE MEES! Su soontes voolab sama raudveri, mis su vägevatel esivanematel! ADOLF HITLERI kõrguv kuju sirutab välja hiiglasliku käe, et tõsta sind maailma vallutavasse VÕIMU! Sa oled pügmeede ees piisavalt kaua piinlikkust tundnud! Nüüd TÕUSKE! Astuge vastu rottidele ja parasiitidele oma jalge ees! Laske neil tunda oma saapa varvast ja kanda! Trampige nad maha!

Sa oled maganud. Kui sa tõused ja püsti tõused ning massid näevad taas, milline JÕUmees välja näeb, armastavad nad sind nii, nagu nad nüüd kujutavad ette, et nad sind vihkavad. Natsionaalsotsialismi sädemega, mille lõi Adolf Hitler, põlemas su rinnas, oled sa võitmatu! IN HOC SIGNO VINCES! Haakrista märgis vallutad TEIE!

Ühendage käed kangelastega Ameerikas, Suurbritannias, Islandil, Taanis ja teistes valgetes riikides, kes on tõstnud püha haakristi lipu ja kaitsnud seda oma verega. See on tõusnud

Machine Translated by Google

Berliini tuhk ja seda ei veeta enam kunagi minema. Seisa koos meiega Adolf Hitleri ja maailma vallutava valge rassi altari ees ning vannu oma elu, nagu meiegi oleme teinud, et tuua lääne valge tsivilisatsiooni kord ja õiglus taas maailma.

Õpetagem reeturitele, rottidele ja pügmeedele veel kord oma onnides hirmust värisema ja palvetama: "Issand, päästa meid PÕHJA MEESTE RAEVU eest!"

Machine Translated by Google

minu leegionäridele VIII

peatükk
Demokraatia rahva

vastu

corneliu zelea codreanu

Machine Translated by Google

parlamendis

Selle valimise tulemusel pääsesin parlamenti; olin üksi keset vaenulikku maailma. Mul puudusid selle parlamentaarse elu kogemused ja demokraatliku kõnekunsti anne, mis on täis tühja, kuid pompoosset, läikivat fraseoloogiat, peegelpildis uuritud žeste ja suurt annust jultumust. Omadusi, mis aitavad edu saavutada, tõusta, polnud Jumal mulle andnud – võib-olla selleks, et vältida kiusatust poliitilisel redelil ronida.

Kogu selle aja, mis ma parlamendis olin, ei ületanud ma kunagi sündsuse ja lugupidamise reegleid endast vanemate inimeste suhtes, olgu nad siis isegi mu suurimad vaenlased. Ma ei olnud naeruvääristanud, vandunud ega naernud... ega solvanud kedagi, mis tähendas, et ma ei saanud selle elu osaks saada. Jäin isoleerituks, mitte ainult seetõttu, et olin üks teiste vastu, vaid täiesti isoleeritud sellisest elust.
Ühel õhtul, üsna hilja, kui nõupidamised hakkasid lõpule jõudma ja pingid olid peaaegu tühjad, anti mulle sõna. Püüdsin näidata, et juudid olid meie riiki tunginud; et seal, kus sissetung on suurim, on inimlik viletsus kõige hirmutavam: Mammuresis ennustas juutide olemasolu algus meie pinnal rumeenlaste surma; et nende arvu kasvades sureme meie; et lõpuks on Rumeenia rahva juhid, demokraatia ja poliitiliste parteide sajandi mehed, selles võitluses oma rahva reetnud, pannes...

end suurte riiklike või rahvusvaheliste finantside teenistuses.
Ma näitasin, et Marmoroschi tühja panga, selle juudi vandenõu ja korruptsiooni pesa portfellis figureerib palju poliitikuid, kellele see pank raha "laenas"; härra Brandsch,
asekantsler 1 1 1000 lei; Banca Taraneasca hr.
Davilia, 4 677 000 lei; härra lunian 407 000 lei; härra Madgearu 401 000 lei; hr Filipescu 1 265 000 lei; hr Raducanu 3 450 000 lei; Raducanu pank 10 000 000 lei; hr Pangal (Rumeenia Šoti riituse müürsepa juht) 3 800 000 lei; Hr.
Titulescu 19 000 000 lei – kõik nad on Rumeenia avalikkuse juhid

Machine Translated by Google

elu. „Lisaks neile on veel teisigi, väga palju, aga ma ei saanud nende nimekirja kätte.“ Keegi katkestas mind, öeldes:

"See on laenatud raha, see makstakse tagasi."

Ma vastasin: "Kas see makstakse tagasi või mitte, ma ei tea. Aga ma ütlen teile üht asja: kui keegi laenab raha selliselt finantsallikalt, on ta kohustatud, kui ta tuleb võimu, seda rahuldada või isegi kui ta võimul ei ole, seda toetada, aga igal juhul mitte seda paljastada siis, kui see peaks paljastatama."

Seejärel lugesin ette nimekirja, millest ma näitasin, välistades igasuguse eitamisvõimaluse, kuidas pärast sõda oli Rumeenia riigilt demokraatia raames – kõige auväärsema ja täiuslikuma „rahva poolt rahva poolt“ valitsemisvormi raames – umbes 50 miljardit leid petetud! „Demokraatia“ juhtimise põhiidee oli rahva alaline „kontroll“, samas kui rahvalt, suurelt kontrollijalt, oli 15 valitsemisaasta jooksul röövitud vapustav 50 miljardit leid. Seejärel tegin mitu kriitilist tähelepanekut demokraatia kohta.

Lõpuks esitasin seitse nõudmist:

1. Me nõuame surmanuhtluse kehtestamist avaliku sektori vahendite petturlikele manipuleerijatele. Siinkohal katkestas mind teoloogiateaduskonna professor hr Ispir: „Hr Codreanu, te nimetate end kristlaseks, kristlike ideaalide levitajaks. Tuletan teile meelde, et teie äsja esitatud idee on kristlusevastane.“ Vastasin: „Professor, kui on vaja valida oma riigi ja varga surma vahel, siis eelistan ma varga surma ja arvan, et olen parem kristlane, kui ma ei luba vargal oma riiki rikkuda ja hävitada.“

2. Nõuame vara uurimist ja konfiskeerimist neist, kes on meie vaest riiki veristanud.

3. Nõuame, et kõik poliitikud, keda võidakse süüdistada meie riigi huvide vastases tegutsemises kahtlaste eraspekulatsioonide toetamise või muul viisil, toodaks kohtu alla. õiglus.

4. Nõuame, et tulevikus keelataks poliitikutel osaleda erinevate pankade ja finantsasutuste haldusnõukogud

Machine Translated by Google

ettevõtted.

5. Me nõuame halastamatute ekspluateerijate hordide väljasaatmist, kes on tulnud siia meie maalt rikkusi kurnama ja meie kätetööd ekspluateerima.

6. Me nõuame, et Rumeenia territoorium kuulutataks Rumeenia rahva võõrandamatu ja võitmatu omand.

7. Me nõuame, et kõik kampaaniaagendid saadetaks tööle ja loodaks ühtne väejuhatus, mis inspireeriks kogu Rumeenia rahvast ühtse löögi ja meelega.

Need olid esimesed katsed avalikult sõnastada mitu poliitilist meedet, mida pidasin kõige pakilisemaks. Need ei olnud pikaajalise mõtlemise või ideoloogilise otsingu tulemus, vaid hetkelise mõtiskluse tulemus selle üle, mida Rumeenia rahvas siis ja viivitamatult vajas.

Kuus kuud hiljem tekkis mitu üsna populaarset liikumist, mille programmis olid minu kolm esialgset punkti:

1. Surmanuhtlus
2. Varanduse uurimine ja
3. Poliitikute takistamine haldusnõukogudesse pääsemisel – mis tähendas, et ka teised pidasid neid vajalikuks.

Mõned tähelepanekud demokraatia kohta

Järgnevatel lehekülgedel soovin esitada mitu järeldust oma igapäevasest kogemusest viisil, mis on arusaadav igale noorele leegionärile või töölisele. Me elame riided, demokraatia vormid. Huvitav, kas need on head? Me ei tea veel. Aga ühte me näeme: me teame täpselt, et osa suurematest ja tsiviliseeritumatest Euroopa rahvastest loobus

Machine Translated by Google

need riided ja panid selga uued. Kas nad heitsid need seljast, kuna need olid head? Ka teised rahvad teevad suuri pingutusi, et need seljast ära võtta ja ümber teha. Miks? Kas võib olla, et kõik rahvad
läksid hulluks? Et ainult Rumeenia poliitikud jäid kogu maailma kõige targemateks meesteks? Paistab, et ma ei suuda seda päriselt uskuda. Kindlasti on neil, kes neid muutsid või soovivad seda teha, omad põhjused.

Aga miks peaksime muretsema kellegi teise põhjuste pärast? Tegelegem parem nende põhjustega, mis paneksid meid, rumeenlasi, need demokraatia rüüd seljast võtma.

Kui meil pole põhjust neist loobuda ja kui need meile sobivad, siis peaksime need alles hoidma, isegi kui kogu Euroopa peaks need ära viskama. Kuid need pole ka meile head, sest:

1. Demokraatia lõhub Rumeenia rahva ühtsust, jagades ta parteideks, õhutades teda üles ja seeläbi lõhestades, pannes ta ajaloo raskel hetkel vastamisi juudi võimu ühendatud blokiga. See argument üksi on meie eksistentsi jaoks nii tõsine, et see oleks piisav põhjus, et me asendaksime selle demokraatia millegi vastu, mis võiks meie ühtsust tagada: nimelt meie elu; sest meie lõhestatus tähendab surma.

2. Demokraatia muudab miljonid juudid Rumeenia kodanikeks, tehes nad rumeenlastega võrdseks ja andes neile riigis võrdsed õigused. Võrdsus? Millisel alusel? Me oleme siin elanud tuhandeid aastaid; adra ja relvaga; oma töö ja verega. Miks peaksime olema võrdsed nendega, kes on siin elanud vaevalt 100, 10 või 5 aastat? Vaadates...

minevikus lõime meie selle riigi. Tulevikku vaadates kanname just meie, rumeenlased, kogu ajaloolist vastutust Suur-Rumeenia olemasolu eest; neil seda pole. Kuidas said juudid olla
ajaloo ees Rumeenia riigi kadumise eest vastutavaks peetud? Kokkuvõttes: neil pole võrdsust ei töös, ohverdustes ja võitluses, mis riigi lõid, ega ka võrdsust...
vastutus oma tuleviku eest. Võrdsus? Iidse maksiimi kohaselt tähendab võrdsus ebavõrdsete asjade ebavõrdset kohtlemist. Millisel alusel nõuavad juudid võrdset kohtlemist, poliitilisi õigusi
võrdne rumeenlaste omaga?

Machine Translated by Google

3. Demokraatia ei ole võimeline järjepidevaks tegutsemiseks. Jagunedes parteideks, mis valitsevad üks, kaks või kolm aastat, ei ole see võimeline pikaajalise plaani väljamõtlemine ja elluviimine. Üks osapool tühistab teise plaanid ja pingutused. See, mille üks täna välja mõtles ja ehitas, lammutatakse järgmisena teise poolt. Ehitust vajavas riigis, mille ajalooline hetk ongi see ehitus, kujutab see demokraatia puudus endast ohtu. See on nagu talus vahetuksid omanikud igal aastal, igaüks tuleb erinevate plaanidega, tehes ära eelkäijate töö, mille järgmine omanik teeb ära.

homme.

4. Demokraatia muudab poliitiku jaoks võimatuks täita oma kohust oma rahva ees. Suurema tahtega poliitikust saab demokraatias oma toetajate ori; ta kas rahuldab nende
isiklikke isusid või hävitavad need tema toetuse. Poliitik elab valimisagendi türannia ja pideva ohu all. Ta asetatakse olukorda, kus ta peab valima kas oma eluaegse töö hülgamise või oma toetajate rahulolu. Ja siis rahuldab poliitik nende isusid; mitte oma, vaid riigi taskust. Ta loob töökohti, ametikohti, missioone, komisjone, sinekuure, mis kõik koormavad riigieelarvet, mis koormab üha enam ja enam üha küürusamaks muutuvaid rahva selgi.

5. Demokraatia ei ole võimeline autoriteediks. Sellel puudub sanktsioonide võim. Partei, kartes kaotada oma toetajaid, ei rakenda sanktsioone nende vastu, kes elavad skandaalsetest miljonitesse ulatuvatest äritehingutest, vargustest või omastamisest; samuti ei rakenda partei mingeid sanktsioone poliitiliste vastaste vastu, et nad ei paljastaks partei enda kahtlaseid tehinguid ja ebaõigeid tegusid.

6. Demokraatia on suure finantsmaailma teenistuses. Kalli süsteemi ja erinevate gruppide vahelise konkurentsi tõttu vajab demokraatia palju raha. Selle loomulik tagajärg on see, et
saab suure juudi rahvusvahelise finantsmaailma orjaks, mis allutab ta toetustega. Sel viisil antakse rahva saatus pankurite kasti kätte.

Machine Translated by Google

VALIMINE, VALIK, PÄRILIKKUS

Rahvast ei juhita tema tahte järgi: demokraatlik valem; ega ühe üksikisiku tahte järgi: diktaatorlik valem.

Aga seaduste järgi. Ma ei räägi siin inimese loodud seadustest. On normid, elu loomulikud seadused; ja on normid, surma loomulikud seadused. Elu seadused ja surma seadused. Rahvas on teel elu või surma poole vastavalt sellele, kui palju ta ühte neist seadustest austab.

Jääb veel üks küsimus, millele tuleb vastata: kes ühes rahvas suudab neid norme intuitiivselt mõista või teada? Inimesed? Rahvahulk? Kui see nii oleks, siis usun, et liiga palju on...

oodata. Paljud inimesed ei mõista palju lihtsamaid seadusi. Neid tuleb neile korduva nõudmisega selgitada, et neist aru saada – jah, vajadusel isegi karistusega.

Siin on mõned näited seadustest, mis on rahva eluks hädavajalikud ja millest paljud vaid raskustega aru saavad: nakkushaiguse korral tuleb haiget...

isoleeritud ja vajalik on üldine desinfitseerimine; et päikesevalgus peab kodudesse sisenema, seetõttu peaksid majal olema suured aknad; et kui kariloomi paremini toidetakse ja nende eest hoolitsetakse, annavad nad inimestele rohkem toitumine jne. Kui rahvahulk ei mõista või mõistab vaid raskustega mitmeid seadusi, mis on tema eluks otseselt vajalikud, kuidas saab keegi siis ette kujutada, et see, mis
demokraatiat tuleb juhtida iseenda kaudu, et see mõistaks kõige keerulisemaid loodusseadusi; või et see tunneks intuitiivselt inimjuhtimise kõige peenemaid ja märkamatumaid norme, norme, mis
projekt, mis ulatub kaugemale iseendast, oma elust, oma elu vajadustest või mis ei kehti otseselt tema, vaid kõrgema üksuse, rahva kohta?

Leiva tegemiseks, kingade tegemiseks, adra tegemiseks, põlluharimiseks, trammi juhtimiseks peab olema spetsialiseerunud, kas pole siis spetsialiseerumist vaja, kui

Machine Translated by Google

Kas tegemist on kõige nõudlikuma juhtimisega, rahva juhtimisega? Kas inimesel ei pea olema teatud omadusi?

Järeldus: rahvas ei ole võimeline ennast ise valitsema. Seda peaks valitsema selle eliit. Nimelt nende rüpes sündinud meeste kategooria kaudu, kellel on teatud anded ja

erialad. Nii nagu mesilased kasvatavad oma "kuningannat", peab ka rahvas kasvatama oma eliidi. Samamoodi pöördub rahvahulk oma vajadustes oma eliidi, riigi tarkade poole.

Kes valib selle eliidi – rahvahulga? Toetajaid võiks leida igale „ideele“ või hääli igaühele, kes kandideerib avalikule ametikohale. Kuid see ei sõltu rahva arusaamast neist „ideedest“, „seadustest“ või „kandidaatidest“, vaid millestki hoopis muust: üksikisikute osavusest võita rahvahulkade hea meel. Pole midagi kapriissemat ja ebastabiilsemat...

arvamused kui rahvahulk. Pärast sõda oli see rahvahulk omakorda avaresklane, liberaalne, natsionalistlik, rahvuslik-talupoeglik, organist jne, tervitades üksteist, et siis aasta hiljem igaühe peale sülitada, tunnistades seeläbi omaenda viga, segadust ja saamatust. Selle valiku kriteerium on: "Proovime mõnda teist." Seega ei tehta valikut mitte otsustusvõime ja teadmiste põhjal, vaid juhuslikult ja õnnele lootes.

Siin on kaks vastandlikku ideed, millest üks sisaldab tõde, teine valet. Otsitakse tõde – mida saab olla ainult üks. Küsimus pannakse hääletusele. Üks idee kogub 10 000 häält, teine 10 050. Kas Kas on võimalik, et 50 häält enam-vähem määravad või eitavad tõde? Tõde ei sõltu enamusest ega vähemusest; sellel on oma seadused ja see õnnestub, nagu nähtud, kõigi enamuste vastu, isegi kui need on purustavad.

Tõe leidmist ei saa usaldada enamuse hooleks, just nagu geomeetrias ei saa Pythagorase teoreemi kehtivuse kindlakstegemiseks või ümberlükkamiseks rahvahulga hääletusele panna; või just nagu keemik... ammoniaagi valmistamine ei pea rahvahulkade ette lämmastiku ja vesiniku koguste hääletusele panemiseks või nagu agronoom, kes on aastaid põllumajandust ja selle seaduspärasusi uurinud, ei pea pöörduma rahvahulk püüab oma häälega veenda nende kehtivust.

Kas rahvas saab oma eliidi valida? Miks siis sõdurid ei saa?

Machine Translated by Google

valida parim kindral? Valiku tegemiseks peaks see kollektiivne žürii väga hästi teadma:

a) Strateegia, taktika, organisatsiooni jne seadused ja

b) Mil määral kõnealune indiviid oma võimete ja teadmiste kaudu nende seadustega kooskõlas on.

Ilma selle teadmiseta ei saa keegi targalt valida. Kui rahvahulk soovib valida oma eliidi, peab ta tingimata teadma rahvusliku organismi juhtimisseadusi ja seda, mil määral vastavad selle juhtkonna kandidaadid oma kvalifikatsiooni ja teadmiste poolest nimetatud seadustele. Rahvahulk ei saa aga teada ei neid seadusi ega kandidaate. Seepärast usume, et juhtiv eliit...
Riiki ei saa valida rahvahulk. Selle eliidi valimise katse on sama, mis häälteenamusega määrata, kes peaksid olema riigi poeedid, kirjanikud, mehaanikud, lendurid või sportlased.

Seega teeb valimispõhimõttel põhinev demokraatia, mis ise oma eliidi valib, põhimõttelise vea, millest areneb välja kogu meie külades valitsev ebaõiglus, korratus ja viletsus. Me puudutame siin olulist punkti, sest just sellest demokraatliku kontseptsiooni veast võime öelda, et kõik teised vead pärinevad.

Kui masse kutsutakse valima oma eliiti, ei ole nad mitte ainult võimelised seda avastama ja valima, vaid pealegi valivad nad, väheste eranditega, rahva sees halvima.

Demokraatia mitte ainult ei kõrvalda rahvuslikku eliiti, vaid asendab selle rahva halvimatega. Demokraatia valib mehi, kellel puuduvad igasugused skrupulid ja moraalinormid; need, kes on nõus maksma...
paremad, seega need, kellel on suurem korruptsioonivõime; võlurid, šarlatanid, demagoogid, kes valimiskampaania ajal oma alal silma paistavad. Nende seast pääseks läbi mitu head meest, isegi heausksed poliitikud. Kuid nad oleksid esimeste orjad.

Rahva tõeline eliit saaks lüüa, kõrvaldataks, kuna see keelduks sellel alusel konkureerimast; see taanduks ja jääks varju. Seega on riigile saatuslikud tagajärjed. Kui riik...
juhib niinimetatud "eliit", mis koosneb kõige hullematest, korrumpeerunumatest ja ebatervislikumatest inimestest, kas siis pole inimesel lubatud küsida, miks

Machine Translated by Google

riik on teel hävingu poole?

Siin on siis kõigi teiste kurjade põhjus... ebamoraalsus, korruptsioon ja iha kogu riigis; vargus ja riigi rikkuse rüüstamine; rahva verine ekspluateerimine; vaesus ja viletsus kodudes; kohusetundlikkuse puudumine kõigis funktsioonides; korralagedus ja organiseerimatus riigis; rahaga välismaalaste sissetung igast suunast, justkui nad tuleksid ostma pankrotistunud poode, mille kaupa müüakse armetu raha eest. Riik pannakse oksjonile.

„Kes maksab rohkem?“ Lõppkokkuvõttes viib meid just sinna demokraatia.

Rumeenias, eriti pärast sõda, on demokraatia selle valimissüsteemi kaudu loonud meile Rooma-juutide "rahvusliku eliidi", mis ei põhine vaprusel, isamaa-armastusel ega...
ohverduse, vaid ka riigi reetmise, isiklike huvide rahuldamise, altkäemaksu, mõjuvõimuga kauplemise, rikastumise ärakasutamise ja omastamise teel, varguse, arguse ja vastase kukutamiseks sepitsetud intriigide abil.

See "rahvuslik eliit", kui see jätkab selle riigi juhtimist, toob kaasa Rumeenia riigi hävingu. Seega on lõppkokkuvõttes probleem, millega Rumeenia rahvas tänapäeval silmitsi seisab ja kellest kõik teised sõltuvad, selle võltseliidi asendamine tõelise rahvusliku eliidiga, mis põhineb voorusel, armastusel ja ohverdusel isamaa vastu, õiglusel ja armastusel rahva vastu, aususel, tööl, korral,
distsipliin, aus käitumine ja au.

Kes peaks selle asenduse tegema? Kes peaks selle tõelise eliidi juhtpositsioonile asetama? Mina vastan: igaüks peale rahvahulga. Ma tunnistan iga süsteemi peale "demokraatia", mis minu arvates tapab Rumeenia rahvast.

Uus Rumeenia eliit, nagu iga teine eliit maailmas, peab põhinema sotsiaalse valiku põhimõttel. Teisisõnu, see peab olema teatud omadustega inimeste kategooria, mida nad...
seejärel harida, valitakse loomulikult rahva hulgast, nimelt suurest tervest talurahva ja töölisrahva massist, mis on püsivalt seotud maa ja riigiga. Sellest inimkategooriast saab rahvuslik eliit, mis on määratud meie rahvast juhtima.

Machine Translated by Google

Millal saab ja millal peab rahvahulgaga konsulteerima? Enne suuri otsuseid, mis mõjutavad selle tulevikku, tuleks nendega konsulteerida, et nad saaksid oma sõna öelda, olenemata sellest, kas nad saavad või ei saa, kas nad on vaimselt valmis teatud teed käima või mitte. Nendega tuleks konsulteerida küsimustes, mis mõjutavad nende saatust. Seda mõeldaksegi rahvaga konsulteerimise all; see ei tähenda valimist... eliit rahva poolt.

Aga ma kordan oma küsimust: „Kes määrab igaühe koha eliidi sees ja kes hindab kõiki? Kes määrab uue eliidi liikmed ja pühitseb nad ametisse?“ Ma vastan: „Eelmine eliit.“

Viimane ei vali ega nimeta, vaid pühitseb igaüht tema kohas, kuhu ta end oma võimete ja moraalse väärtusega tõstis. Pühitsemise teeb eliidi juht konsulteerides.
oma eliidiga. Seega peab rahvuslik eliit hoolitsema selle eest, et tema asemele jääks päriv eliit, mis ei põhine siiski pärilikkuse, vaid ainult suurima rangusega rakendatud sotsiaalse valiku põhimõttel. Pärilikkuse põhimõttest üksi ei piisa. Sotsiaalse valiku põhimõtte kohaselt, mida pidevalt värskendavad elemendid rahvuse sügavustest,

eliit hoiab end alati elujõulisena. Peamine ajalooline viga on olnud see, et kui eliit loodi selle põhjal,

Valikuprintsiibist loobuti järgmisel päeval just selle printsiibi, mis selle sünnitas, asendades selle pärilikkuse printsiibiga, pühitsedes seega ebaõiglase ja hukkamõistetud sünnipõhiste privileegide süsteemi. Just protestiks selle vea vastu; mandunud eliidi eemaldamiseks; ja sünnipõhiste privileegide kaotamiseks sündiski demokraatia. Valikuprintsiibist loobumine viis vale ja mandunud eliidi tekkeni, mis omakorda viis demokraatia hälbeni.

Valikuprintsiip kõrvaldab ühtviisi nii valikuprintsiibi kui ka pärilikkuse printsiibi. Need tühistavad teineteise. Nende vahel on konflikt; sest kas on olemas valikuprintsiip
ja sel juhul pole rahvahulga arvamusel ja häälel tähtsust või hääletavad viimased teatud kandidaatide poolt ja sel juhul valik enam ei toimi.

Machine Translated by Google

Samamoodi, kui sotsiaalse valiku põhimõtet rakendatakse, ei mängi pärilikkus mingit rolli. Need kaks põhimõtet ei saa koos eksisteerida, kui pärija ei vasta valiku seadustele.

Ja kui rahval pole tõelist eliiti – esimest, kes tähistaks teist? – siis vastan ma üheainsa fraasiga, mis sisaldab vaieldamatut tõde: sel juhul sünnib tõeline eliit sõjast degenereerunud eliidi, vale eliidiga. Ja seda samuti valiku põhimõttel.

Seega, kokkuvõttes on eliidi roll järgmine:

a) Juhtida rahvast vastavalt rahva eluseadustele.

b) Jätta maha päriv eliit, mis ei põhine pärilikkuse, vaid valiku printsiibil, sest ainult eliit tunneb eluseadusi ja suudab hinnata, mil määral inimesed neile vastavad.

nende seaduste suhtes andekad ja teadlikud. See on nagu aednik, kes harib oma aeda ja hoolitseb selle eest, et enne surma oleks tal pärija, asendaja, sest ainult tema saab öelda, kes nende seast

Temaga koos töötades on kõige parem tema asemele asuda ja tema tööd jätkata.

Millele peaks eliit rajatama?

a) Hinge puhtus.

b) Töövõime ja loovus.

c) Vaprus.

d) Karm elu ja pidev võitlus rahva ees seisvate raskustega,

e) Vaesus ehk vabatahtlik loobumine varanduse kogumisest.

f) Usk Jumalasse.

g) Armastus.

Minult on küsitud, kas meie tegevus on seni järginud samu jooni nagu kristlik kirik. Ma vastan: me teeme suurt vahet meie ja meie oma vahel.

Kristlik kirik. Kirik valitseb meid kõrgelt. See saavutab täiuslikkuse ja ülevuse. Me ei saa seda tasandit madalamale viia, et oma tegusid selgitada.

Meie kaldume oma tegude, kõigi oma tegude ja mõtetega selle poole, tõstes end selle poole sama palju kui meie lihalike pattude raskus ja meie langemine pärispatu läbi

Machine Translated by Google

lubame. Jääb üle oodata, kui palju me suudame oma maiste pingutustega end selle suunas tõsta.

Individuaalne, riiklik KOLLEKTIIVSUS, RAHVUS

„Inimõigused” ei piirdu ainult teiste inimeste õigustega, vaid ka muude õigustega. On kolm erinevat üksust:

1. Üksikisik.

2. Praegune rahvuslik kollektiiv, see tähendab kõigi sama rahvuse indiviidide kogum, kes elavad antud hetkel riigis.

3. Rahvas, see ajalooline üksus, mille elu ulatub sajandeid, mille juured on sügaval aja udus ja millel on lõpmatu tulevik.

"Inimõigustel" põhineva demokraatia uus suur viga on see, et see tunnustab ja näitab üles huvi ainult ühe neist kolmest entiteedist – indiviidi – vastu; teist see eirab või naeruvääristab.
eitab kolmandat.

Neil kõigil on oma õigused ja kohustused, õigus elule ja kohustus mitte rikkuda kahe teise õigust elule.
Demokraatia hoolitseb ainult üksikisiku õiguste tagamise eest.
Seepärast oleme demokraatias tunnistajaks hirmuäratavale ümberlükkamisele.
Üksikisik usub, et ta saab oma piiramatute õigustega rikkuda kogu kollektiivi õigusi, mida ta arvab end suutvat jalge alla tallata.
ja röövida; seega on demokraatias tunnistajaks sellele lõhestavale stseenile, sellele anarhiale, kus indiviid ei tunne ära midagi peale oma isiklike huvide.

Rahvuslik kollektiiv omakorda ilmutab pidevat kalduvust ohverdada tulevikku – rahvuse õigusi – oma praeguste huvide nimel. Seepärast oleme tunnistajaks halastamatule ekspluateerimisele ja...
meie metsade, kaevanduste ja naftavarude võõrandumine, unustades, et pärast meid on sadu Rumeenia põlvkondi, meie lastelapsi, kes samuti loodavad elada ja jätkata meie elu

Machine Translated by Google

meie rahvas. See murrang, see demokraatia põhjustatud suhete rikkumine kujutab endast tõelist anarhiat, loomuliku korra häirimist ja on üks peamisi tänapäeva ühiskonna rahutuste põhjuseid.

Harmoonia saab taastada ainult loomuliku korra taastamise teel. Üksikisik peab olema allutatud kõrgemale üksusele, rahvuslikule kollektiivile, mis omakorda peab olema allutatud rahvale. „Inimõigused” ei ole enam piiramatud, vaid piiratud rahvusliku kollektiivi õigustega, mis omakorda on piiratud rahva õigustega.

Lõpuks näib, et demokraatias elab vähemalt nii palju õigusi omav üksikisik imeliselt. Tegelikkuses aga – ja see on demokraatia ülim tragöödia – pole üksikisikul mingeid õigusi, sest kus on meie riigis kogunemisvabadus, kirjutamisvabadus, südametunnistuse vabadus? Üksikisik elab terrori, piiramisrõnga ja tsensuuri all; tuhanded inimesed on...

arreteeritakse, mõned tapetakse usu pärast, just nagu kõige türanlikumate juhtide ajal. Kus on "suveräänse rahvahulga õigus" otsustada oma saatuse üle, kui koosolekud on keelatud ja tuhandeid inimesi takistatakse hääletamast, väärkoheldakse, ähvardatakse surmaga, tapetakse? Te ütlete: "Jah, aga need inimesed tahavad muuta põhiseadust, piirata meie vabadusi, troonile seada teistsuguse valitsemisvormi!"

Ma küsin: „Kas demokraatia saab väita, et rahvas ei ole vaba oma saatust ise otsustama, oma põhiseadust, oma valitsemisvormi oma äranägemise järgi muutma; elama suurema või väiksema vabadusega oma äranägemise järgi?“

See on ülim tragöödia.

Tegelikkuses pole inimesel demokraatias mingeid õigusi. Ta ei kaotanud neid ei rahvusliku kollektiivi ega rahva hüvanguks, vaid pankurite ja valimisagentide poliitiliste-finantseerijate kasuks. Lõpuks viimane heategevus üksikisikule. Vabamüürlaste demokraatia maskeerub enneolematu reetlikkuse kaudu rahu apostliks siin maa peal, kuulutades samal ajal sõda inimese ja Jumala vahel.

Rahu inimeste seas ja sõda Jumala vastu.

Reetlikkus seisneb meie Päästja sõnade "Rahu" kasutamises.

Machine Translated by Google

inimeste seas", et muutuda "rahu" apostliks, mõistes samal ajal Teda hukka ja näidates Teda inimkonna vaenlasena. Ja lisaks seisneb see reetlikkus ka selles, et nad teesklevad, et tahavad päästa inimeste elusid, kuigi tegelikult viivad nad nad surma; teeseldes, et päästavad nende elud sõjast, mõistavad nad – kuradilikult – igavesse hukatusse.

Rahvas

Kui me ütleme Rumeenia rahvas, siis me ei pea silmas mitte ainult kõiki samal territooriumil elavaid rumeenlasi, kellel on sama minevik ja tulevik, samad riided, vaid kõiki rumeenlasi, nii elavaid kui ka surnuid, kes on elanud sellel maal ajaloo algusest peale ja elavad ka edaspidi elama siin ka tulevikus.

Riik hõlmab:

1. Kõik praegu elusolevad rumeenlased.
2. Kõik meie surnute hinged ja meie esivanemate hauad.
3. Kõik need, kes sünnivad rumeenlastena. Rahvas saab endast teadlikuks siis, kui ta saavutab teadvuse tervikust, mitte ainult oma eesmärkidest.

Rahval on:

1. Füüsiline, bioloogiline pärand – tema liha ja veri.
2. Materiaalne pärand – tema riigi muld ja rikkused.
3. Vaimne pärand, mis sisaldab:

a) Tema arusaam Jumalast, maailmast ja elust. See mõiste moodustab valdkonna, vaimse omandi. Selle valdkonna piirid määravad horisondid, milleni tema mõiste heledus ulatub. ulatub. On olemas rahvusliku vaimuga riik, riik, mille nägemused on saadud ilmutuse või omaenda pingutuste kaudu.

b) Tema au, mis särab sedavõrd, kuivõrd rahvas on oma ajaloo jooksul kohanenud normidega, mis tulenevad tema Jumala, maailma ja elu käsitlusest.

c) Tema kultuur, tema eksistentsi saak, mis tuleneb tema enda pingutustest kunsti ja mõtte vallas. See kultuur ei ole rahvusvaheline, see on rahvusliku geeniuse, vere väljendus.

Machine Translated by Google

Kultuur on rahvusvaheline niivõrd, kuivõrd selle helendus ulatub, kuid päritolult rahvuslik. Keegi tõi ilusa võrdluse: nii leib kui ka nisu võivad tarbekaupadena olla rahvusvahelised, kuid
nad kannavad kõikjal selle maa pitserit, kus nad kasvasid.
Igal neist kolmest pärandist on oma tähtsus. Rahvas peab kõiki kolme kaitsma. Kõige olulisem on aga tema vaimne...
pärand, sest ainult see kannab igaviku pitserit, ainult see püsib läbi kõigi sajandite.

Muistseid kreeklasi ei mäletata mitte nende kehaehituse pärast – sellest pole järel midagi peale tuha – ega ka nende materiaalse rikkuse pärast, kui neil seda oleks olnud, vaid nende kultuuri pärast.

Rahvas elab igavikus oma maailmavaate, au mõiste ja kultuuri kaudu. Seepärast peavad rahva juhid arutlema ja tegutsema mitte ainult rahva füüsiliste või materiaalsete huvide järgi, vaid arvestades ka selle ajaloolist au, igavesi huve. Teisisõnu, mitte leiba, vaid au iga hinna eest.

RAHVA LÕPPEESMÄRK

Kas see on elu?

Kui see on elu, siis vahendid, mida inimesed elu kindlustamiseks kasutavad, ei ole oluline; isegi halvim on hea.

Seega tuleb tõstatada küsimus. Millised on põhimõtted, mis juhivad rahvaid suhetes teiste rahvastega? Kas neid peaks juhtima loomalik instinkt, neis peituv tiiger, nagu kalad käituvad meres või loomad metsas?

Lõppeesmärk ei ole elu, vaid ülestõusmine. Inimeste ülestõusmine Päästja Jeesuse Kristuse nimel. Looming, kultuur on vaid vahend, mitte eesmärk, nagu on arvatud, et saavutada...
see ülestõusmine. See on Jumala poolt meie rahvasse istutatud talendi vili, mille eest me peame aru andma. Tuleb aeg, mil kõik maa rahvad äratatakse üles koos kõigi oma surnutega.

Machine Translated by Google

ja kõik nende kuningad ja keisrid, igal rahval oma koht Jumala trooni ees. See viimane hetk, „ülestõusmine surnuist“, on kõige õilsam ja ülevam, mille poole rahvas saab tõusta.

Seega on rahvas üksus, mis pikendab oma eksistentsi ka väljaspool seda maad. Rahvad on reaalsused ka allilmas, mitte ainult selles.

Püha Johannes jutustades sellest, mida ta maa peal nägi, ütleb:

„Ja linn ei vaja päikest ega kuud, et need seal paistaksid, sest Jumala auhiilgus valgustab seda ja Tall on selle lamp. Ja rahvad käivad selle valguses ja ilmamaa kuningad toovad sinna oma auhiilguse ja auhiilguse.“1

Ja veel: „Kes ei peaks kartma sind, Issand, ja ülistama sinu nime? Sest sina üksi oled püha! Sest kõik paganad tulevad ja kummardavad sinu palge ees, sest sinu kohtuotsused on ilmsed.“2

Meile, rumeenlastele, meie rahvale, nagu igale teisele rahvale maailmas, on Jumal andnud missiooni, ajaloolise saatuse. Esimene seadus, mida inimene peab järgima, on selle saatuse teel käimine, talle usaldatud missiooni täitmine. Meie rahvas pole kunagi relvi maha pannud ega oma missiooni hüljanud, olgu tema Kolgata tee kui tahes keeruline või pikk. Isegi praegu kerkivad meie ette mägede kõrgused takistused. Kas me peaksime olema see nõrk ja argpükslik põlvkond, kes ähvarduste surve all Rumeenia saatusejoone oma käest maha viskab ja oma missiooni rahvana selles maailmas hülgab?

MONARHIA JA
Monarhia seadus

1 (Apokalüpsis, 21, 23-24).

2 (Ilmutuse 15,4).

Machine Translated by Google

Rahvaste eesotsas, eliidi kohal, asub monarhia.
Ma eitan vabariiki.

On kohanud häid monarhe, mõnda väga head, teisi nõrku või halbu. Mõned nautisid austust ja oma rahva armastust elu lõpuni, teised aga raiuti maha. Seetõttu...

Mitte kõik monarhid polnud head. Monarhia ise on aga alati hea olnud. Ei tohi inimest institutsiooniga segi ajada ja teha valesid järeldusi.

Võib olla halbu preestreid; aga kas me saame selle põhjal järeldada, et kirik tuleb kaotada ja Jumal kividega surnuks visata?

Kindlasti on olemas nõrku ja halbu monarhe, aga me ei saa monarhiast selle pärast loobuda. Põllumajanduses järgneb vahel heale aastale halb või üks hea ja kaks halba; sellegipoolest ei tulnud kellelegi maailmas pähegi põllumajandusest loobuda.

Kas monarh teeb nii, nagu talle meeldib, olgu ta suur või väike, hea või halb?

Monarh ei tee seda, mida tahab. Ta on väike, kui teeb, mida tahab, ja suur, kui teeb, mida peab. Igaühele
Rahvas Jumal on määranud saatusejoone. Monarh on suur ja hea, kui ta sellel joonel püsib; ta on väike või halb selles ulatuses, kuivõrd ta sellest saatusejoonest kõrvale kaldub või sellele vastu astub. See on seega monarhia seadus. On ka teisi jooni, mis võivad monarhi ahvatleda: isiklike huvide või inimklassi või -rühma huvide joon; võõraste (sise- või välismaiste) huvide joon.
Ta peab kõiki neid jooni vältima ja järgima oma rahva omi. Stefan Suur on ajaloos säranud 500 aastat ja rumeenlased mäletavad teda, sest ta samastus ideaalselt oma rahva saatusega. Kuningas Ferdinand seadis end vaatamata väliste huvide ja mõjutuste survele rahva saatuse joonele; ta kannatas koos temaga, ohverdas koos temaga ja võitis koos temaga. Just tänu sellele on ta suur ja

surematu.

Machine Translated by Google

TUTOVA LAHING
17. aprill 1932

Neamÿi valimistest oli möödunud vaid neli kuud ja noor leegionäride armee asus uude lahingusse. 1932. aasta jaanuari alguses kuulutati Tutovas vabaks kongresmeni koht. [Märkus: Tutova maakond, mille maakonnakeskuseks oli Barlad.]

Olin olukorda kaalunud. Eelmistel üldvalimistel saime seal ainult 500 häält. Maakond oli nõrk, kuid seda piirasid tugevamad Covurlui, Cahuli ja Tecuci maakonnad, nii et saime leegionäre kergesti kohale tuua.

Mulle tundus, et me võime võita, mõtlesin, millist mõju avaldaks uue võidu kaja. Kaks järjestikust võitu noorima põlvkonna poolt kõigi erakondade üle oleksid riigi silmis märkimisväärselt tõstnud selle prestiiži. Otsustasin, et mu isa peaks kandideerima, kuna ta oli mulle liikumises kõige vajalikum, nii parlamendis kui ka väljaspool seda organiseerimise ja propaganda jaoks. Valimised olid määratud 17. märtsile. 9. jaanuaril saatsin valimisprogrammi kogu maakonnale. Mu isa koos esimese valimismeeskonnaga saabus 10. jaanuaril. Seejärel tulid meeskonnad Iaÿist, Tecucist, Berestist ja Cahulist.

Esimese kolme nädala jooksul oli väikeste leegionäride vägede kiirus ja vaprus vallandanud kogu maakonnas meie poolehoiu. Halva talve, tugeva lume ja külma ilmaga, tõttu ei saanud erakonnad välja minna. Nad ootasid paremat ilma. Kuid sel ajal rändasid leegionärid külast külla, üle küngaste, läbi vööni ulatuva lume ja läbi lumetormide.

Veebruari alguses muutus vaenlasega võitlemine raskemaks. Meile astus vastu liberaalide, rahvuslaste-talupoegade, lupistide [Märkus: dr Lupu partei liikmed] ja cuzistide koalitsioon.

Machine Translated by Google

raev, mida me polnud varem kohanud. Valitsus võttis kasutusele tõeliselt terroristlikud meetmed ja juudi ajakirjandus ründas meid ägedalt.

Tundsin vajadust uute täienduste järele, seega saatsin laÿist kohale viimased reservväed Totu juhtimisel. Mul polnud teisi peale Bukaresti ja neid ei õnnestunud rahapuuduse tõttu kindlustada. Seega kutsusin kokku...

leegionäride kohtumist ja pakkus välja kangelasliku sammu: et nad alustaksid jalgsi Bukarestist Bariadisse, mis on peaaegu 200 miili pikkune vahemaa, selgitades neile, et see marss tähendab neile rohkem
meie võit on olulisem kui 100 000 manifesti. See üksi oleks leegionäride suur kangelaslik kõne Tutova rumeenlastele.

Leegionärid võtsid mu ettepaneku entusiastlikult vastu. Nädal hiljem lahkus umbes 25-liikmeline meeskond Stelescu, Caratanase ja Doru Belimace juhtimisel Bukarestist jalgsi Tutova poole. Kümnepäevase tormise ilmaga marssi järel jõudsid nad Bariadisse, kus kogu elanikkond neid soojalt vastu võttis. Kuid tagakiusamine oli eskaleerunud närvesöövaks pingeks. Härra

Siseminister Argetoianu saatis välja sandarmid kolonel Ignati suurte jõududega ja käsuga viia leegionärid kanderaamil Tutova maakonnast välja. Väikestel meeskondadel oli võimatu edasi liikuda. Seega moodustasin kaks tugevat meeskonda Victor Silaghi ja Stelescu juhtimisel, kes pidid üksteist toetades edasi liikuma Puesti-Dragomiresti liinil, toetades minu isa. Saatsin teise väiksema meeskonna Bacani suunas. Need kaks olid ainsad kaks marsruuti, mis jäid läbimata. Need moodustasid maakonna kirdeosa.

Teise poole, lõunaosa, olid mu isa, maakonnavanem hr D. Popescu, Victor Silaghi, Teodor Tilea ja Ion Antoniu esimeste võistkondadega piisavalt läbi töötanud.

Kaks põhjas asuvat meeskonda liikusid ligi 48 kilomeetrit edasi, võideldes kibeda külmaga ja saades lõpuks mitu haavata, teiste hulgas Tocu. Maakonna põhjaosas kohtasid neid suured...
sandarmide kontingendid. Meeskonnad barrikadeerisid end mahajäetud maja pööningule, kus nad 48 tundi kütte, toidu ja veeta vastu pidasid. Lõpuks suutsid nad taanduda

Machine Translated by Google

läbi raske öise marssi, mis viidi läbi tõeliselt kangelaslikes tingimustes, ainult tänu Victor Silaghi kangekaelsele järjekindlusele kurnatud, nälginud ja külmunud leegionäride julgustamisel
viimane võimalik vastupanu.

See orvuks jäänud laps, Careii Marist pärit Rumeenia preestri Silaghi poeg, kelle ungarlased mõrvasid 1918. aastal traagilistes tingimustes, võitles vapralt.

Lõpuks piirasid ülekaalukad väed need meeskonnad sisse, vangistasid ja viisid Bariadi. Mu isa arreteeriti ja lukustati rügemendi vanglasse.

Kolmas meeskond hävitati täielikult Bacani lahingus. Seal, orus enne õhtul külla sisenemist, ründas neid suur sandarmide kontingent. Meeskonna juht, leegionär Lascar Popescu, keda löödi vintpüssist pähe, oli esimene, kes vereloigus teadvuseta langes. Teised leegionärid keeldusid taganemast. Nad ründasid paljaste rindkerega, käest tühjade kätega, püüdes külla pääseda.

Ükshaaval kaotasid nad kõik teadvuse. Viimane, kes püsti jäi, ründas üksi. Löökide käes langes ta põlvili, tõusis püsti ja ründas uuesti. Ta kukkus oma kaaslaste lähedale. Kogu meeskond lamas teadvuseta vereloigus. Sealt lohistasid sandarmid nad läbi lume enam kui miili kaugusele külas asuvasse sandarmiposti. Kell üks öösel tõi ratsanik Bariadile teate Bacanis toimunust. Totu juhitud Iaÿi meeskond, kes saabus Barladisse samal südaööl, lahkus kohe jalgsi oma haavatud kaaslasi aitama. Pärast lahingut kella 3.30-st kuni 5-ni hommikul, mille käigus sandarmid tulistasid kõigist relvadest, hõivasid leegionärid sandarmide posti, leides seest endiselt teadvuseta ja maas lamamas oma Bacani lahingus langenud kaaslasi. Nad viisid nad Barladi haiglasse.

Kuid asjad sellega ei piirdunud. Juutlus algatas mammutliku pressikampaania, rünnates meid vastikust tekitava küünilisuse ja ebaõiglusega. Meie teele saabus valede, solvangute ja laimude laine. Kogu poliitiline... rühmitused ühinesid, et meid lahingust välja tõrjuda.

Machine Translated by Google

TEINE LAHUSTUMINE VALVUR MÄRTS 1932

Sandarmide poolt jalaga löödud ja juudi ajakirjanduse rünnaku all kannatades saime lihtsa ministri otsusega uue kaardiväe laialisaatmise. Kuigi tegutsesime täieliku seaduslikkuse raames, saatis lorga-Argetoianu valitsus seadusi ja põhiseadust eirates kaardiväe meelevaldselt laiali. Meie peakorterid üle kogu riigi võeti uuesti üle ja lukustati, Iaÿi trükikoda suleti. Ajakirjanduse rünnaku tõttu pandi meid võimatusse olukorda, kus me ei saanud end kaitsta, kuna kõik meie väljaanded olid peatatud. Parlamendis üritasin sõna võtta, kuid enamuse lärm takistas mind ja nad ei lubanud mul end kaitsta.

Tutovas kandidatuuri aga peatada ei suudetud. Bukaresti võistkond saadeti maakonnast välja. Samamoodi ka teised, ükshaaval. Meie umbes 30-liikmeline Iaÿi võistkond Totu juhtimisel... käsk, kui seda sama evakueerimisoperatsiooni jaoks depoosse viidi, murdis kordonid ja hõivas ooteruumi, kuhu see barrikadeerituna 24 tundi vastu pidas, kuni see oli gaasiga välja. Lõpuks laaditi see rongile ja viidi maakonnast välja. Linna jäid vaid Ibraileanu, Nutu Esanu ja minu isa, kes arreteeriti. Tagakiusamine suunati seejärel külad. Talupoegi, kooliõpetajaid ja preestreid arreteeriti ja peksti; nende kodudesse murti sisse. Valimised lükati kuu aega edasi, 17. aprillini.

Mu isa vabastati. Seejärel tulid linna lahingusse astuma eakad leegionärid: Hristache Solomon, kolonel Cambureanu, Ventonic, Ifrim, isa Isihie, Peceli, Potolea jne. Jaotasin nad erinevatesse sektoritesse. Igaüks lipsas öö varjus oma positsioonile. Meie naabermaakondade meeskonnad sisenesid Tutovasse mitmes kohas. Gh. Costea meeskond ületas Barladi jõe.

Machine Translated by Google

jõgi, vesi kaelani, sest kõiki teid patrulliti; nad saabusid valimisjaoskonda läbimärjad.

17. aprilli hommikul algas hääletamine, mis jätkus ööni. 18. aprillil kell 5 hommikul kuulutati välja leegionäride võit: 5600 häält; liberaalid: 5200; rahvuslikud talupojad:
4000; teised rühmad: alla 2000; Cuzistid: 500 häält.

See teine leegionäride võit kõigi Rumeenia poliitikute koalitsiooni üle saavutati leegionäride kartmatuse ja raudse tahte, nende kangelaslikkuse ja vere abil, trotsides
Takistused, solvangud, löögid ja tagakiusamine olid kogu riigis tekitanud kirjeldamatu entusiasmi.

UUED ÜLDVALIMISED JUULI 1932

Mu isa valideeriti parlamendi istungjärgu viimasel päeval.
Kuid meie puhkus kestis ainult ühe nädala, sest lorga valitsus oli langenud. Moodustati rahvuslik-talurahvavalitsus eesotsas
Härra Vaida.

Nii füüsiliselt kui ka rahaliselt kurnatuna asusime uude lahingusse. See oli juuni 1932. Alates 15. detsembrist 1929 olime olnud pidevas võitluses: detsembrist 1929 kuni aprillini 1930 kampaaniad Covurluis, Cahulis, Turdas, Tecucis; 1930. aasta suvi, ettevalmistused ja seejärel Bessaraabia marsi peatamine, millele järgnes minu vangistus kuni sügiseni; oktoobris ja novembris olime Maramureses – sel talvel taas vangistuses; 1931. aasta kevad, üldvalimistele eelnenud lahing; 1931. aasta suvi, valimised Neamÿis; 1932. aasta talv, valimised Tutovas; ja nüüd olime taas üldvalimiste eel. Vaatamata kõigile neile võitlustele jätkasime organiseerimistööd ülejäänud riigis. Aasta varem kandideerisime 17 maakonnas, sel aastal 36-s. Kõik...

Machine Translated by Google

Poliitilised parteid pidasid oma kandidaatide nimetamise pärast samu ja intriige täis tülisid. See kestis terve nädala. Aga mina üksi panin ühe ööga paika kõik meie kandidaatide nimekirjad 36 maakonnas. Keegi leegionäride seas ei vaidle oma koha pärast nimekirjas; pigem palub ta end viimaseks panna.

Meie jaoks on keeruliseks probleemiks rahaasjad. Enamik maakondi on suutnud oma kulud leegionäride annetustest katta. Teised mitte. Mul oli vaja 50 000 lei ainult valimismaksude katteks. Kõndisin nagu uimane kuni viimase päevani. Proovisin üht, proovisin teist. Ei midagi.

Läksin filmi "Calendarul" ("Kalendar") direktori hr Nichifor Crainici juurde lootuses, et tal ehk raha on, aga asjatult.
Oma viis kuud ilmunud päevikuga toetas ta meie võitlust, jälgides samm-sammult meie leegionäride meeskondade vaprust; rahaliselt ta meid aga aidata ei saanud.
Lõpuks laenasin Pihult ja Caranicalt, kes jooksid kõigi makedoonlaste juurde ja leidsid vajaliku summa. Mitut maakonda toetasid Focsani maakond ja llristache Solomon.

Kampaania algas. Meie ridu tabas uus tagakiusamine.

Kuna olime laiali jaotatud laiale rindele, rünnati meie hõredaid ridu kõikjal vägivaldselt. Leegionärid Savin ja Popescu said Tighinas haavata. Barladis lohistati kümneid õpetajaid ja preestreid keldritesse ja väärkoheldi hr Georgescu-Barladi käsul. Vasluis said meie väikesed meeskonnad haavata. Samamoodi Podul-Iloaieis ja kogu Iaÿi maakonnas. Focsanis sai eakas Hristache...

Vulturuli külas ründasid advokaat Neagu käsul relvastatud rahvuslike talupoegade jõugud Solomoni, inseneri Blanarut ja kümmet teist inimest. Leegionärid kukkusid haavatuna maha.
nuiad ja nuiad. Ainult üks jäi jalule nagu mägi, Hristache Solomon, keda keegi ei julgenud siis puudutada. Ta kaitses end raevukalt, kuid kukkus lõpuks keset teed, löökidest rängalt. Seal maas peksid teda pähe need elukad, kes alati – nii siis kui ka praegu – tegid probleemi seaduslikkusest, tsiviliseeritud meetoditest, vabadusest jne.
Rahvuskaart sai 70 000 häält, kaks korda rohkem kui eelmisel aastal. Cahuli, Neamÿi ja Covurlui maakonnad

Machine Translated by Google

Ja Tutova, kus mu isa kandideeris, oli kõige tugevam. Seejärel järgnesid Campul-Lung koos Motaga; seejärel Turda, Focsani, Ismail, Tighina. Me võitsime viis kohta ja nüüd peame tegema valikud nende täitmiseks. Mina jäin Cahuli, et Nutu Esanu saaks parlamenti pääseda. Ma otsustasin, et mu isa peaks jääma Barladi, et 25-aastane tudeng Stelescu saaks parlamenti pääseda; ma tahtsin nii anda riigi noortele julgustust ja inspiratsiooni.
stiimul. Usaldus ja armastus, mida ma sellele noorele osutasin, ei tulnud mulle aga vastu. [Märkus: autor viitab siin Stelescu'le
tema leegionäridest kaaslaste tulevane reetmine.]

PARLAMENDIS TEINE KORD

Kogu parlamendis oldud aja võitlesin valitsuse ja selle meetmete vastu, mida pidasin Rumeenia rahva heaoluga vastuolus olevaks, nagu ma tegelikult olin võidelnud ka kõigi endiste vastu.
valitsusi, mis kordamööda riigi tüüri juures olid. Riigil polnud kõigilt neilt valitsustelt midagi oodata. Seal ei sepistata meie rahva tuleviku suhtes mingit mõistlikku mõistust. Kõik
Meetmed ja seadused olid vaid mõned leevendavad meetmed, mis pikendasid meie maa kibedat ja kurba eksistentsi päevast päeva.

Kui Grivitas siseministeeriumi käsul Rumeenia töölisi maha lasti, tegi mind südamepõhjani haigeks Rahvusliku Talurahva Partei kommunismimeelsete suhtumine, kes valitsuse sammu kiitsid, ning astusin kõnepuldile ja pidasin oma kohuseks rääkida järgmiselt: „On halb, et õnnetud töölised tänavale läksid, aga hullem oleks, kui nemad ja meie rahvas, seistes silmitsi taeva poole hüüava ebaõiglusega, ei läheks välja, vaid painutaksid alistunult pea ikke alla, jättes riigi mõnede ekspluateerivate poliitikute kätte. [Märkus: Autor räägib siin tööliste streigist aadressil

Machine Translated by Google

Grivita raudteetehased Bukarestis 4. veebruaril 1933 Rahvusliku Talupoegade valitsuse ajal.

Tsiteerin siinkohal selle istungi ametlikku protokolli:

„Härra Corneliu Zelea Codreanu... Härra president, kolleegid kongresmenid! Oma fraktsiooni nimel nõuan, et lisaks pädevate asutuste poolt tavapäraselt läbiviidavale uurimisele viidaks läbi veel üks parlamentaarne uurimine, kuhu kuuluvad parlamendi erinevate poliitiliste rühmituste esindajad. Nõuan seda seetõttu, et kahtlen siseministri avalduse õigsuses; kahtlen selles väga mõjuval põhjusel. 24. jaanuaril, kui Rumeenia tudengid, nii natsionalistid kui ka kristlased, läksid tundmatu sõduri hauale risti asetama, lekitas riigijulgeolekuteenistus Bukaresti ajalehele info, et selle aktsiooni kavandas ja rahastas Moskva.“

„Kui teie käsutuses olev teave Grivita afääri kohta pärineb samuti sellisest allikast, siis saan ma väga hästi aru, kui õigel teel te selliseid samme astute nagu eile ja täna.“

(Aplaus „Raudkaardi“ ja teiste liikmete pinkidelt)
dr. Lupu talurahvapartei).

Teiseks tahan öelda, et mina, nagu ka kõik terve mõistusega inimesed selles riigis, ei karda kommunismi ega bolševismi. Meie kardame midagi muud – seda, et neil töötajatel pole midagi süüa; nad on näljased.“

(Aplaus „Raudkaardi“ ja teiste liikmete pinkidelt)
dr. Lupu talurahvapartei).

"Mõned neist töötajatest teenivad vaid 1100 lei kuus ja neil on 5, 6, 7 last."

Dr. V. Lupu: "See on tõsi."

Härra Corneliu Zelea Codreanu: „5, 6, 7 lapsega ei piisa sellisest palgast isegi igapäevaseks leivaks. Mina seevastu kardan ka midagi muud: nende õiglusejanu.“

Dr. N. Liipu: Väga hea!

Corneliu Zelea Codreanu: „Seepärast peate rahuldama need kaks vajadust: nälja ja õiglusejanu.“

Machine Translated by Google

(Aplaus „Raudkaardi“ ja dr. Lupu talurahvapartei pinkidelt) „ja see riik saab olema täielikult korras.“

(Neljapäeva, 16. veebruari 1933. aasta koosolek. Ametlik aruanne nr 41, 23. veebruar 1933)

Üks parlamendi tegevust pidurdavatest raskustest on tuhanded nõudmised ministeeriumidele mingisuguste eestkostete tegemiseks. See on meie valijaskonna jaoks tõeline karistus.

(1) sest parlamendiliikmed peavad suurema osa oma ajast raiskama nende nõudmiste rahuldamisele. See süsteem on organisatsiooni elule ohtlik, sest see halvab kogu selle tegevuse; see võib kaotada kogu lahingu. Oma toetajate teenimiseks peate loobuma oma riigi saatusest. Mõne aja pärast märkasin, et nende seas, kes minu juurde selliste nõudmistega tulid, polnud ühtegi leegionäri. Kõik olid kas professionaalsed kerjused või spetsiaalselt saadetud vastased, kes püüdsid meid halvata.

(2) see süsteem pani meid keerulisse olukorda, kus pidime astuma ette meestele, kellega me võitlesime, ja neilt soosinguid otsima. Nendel põhjustel keeldusin ma isiklikult kellegi heaks sekkumast. Kogu oma parlamendis teenimise aja jooksul ei palunud ma üheltki ministrilt midagi.

Teise kategooria moodustasid need, kes tulid meilt raha küsima. Sadade inimeste seas, kes iga päev meie ustele koputasid, polnud ühtegi leegionäri. Mõned olid tõeliselt haiged või sattunud ebaõnne, kuid mõned muutsid selle süsteemi tõeliseks elukutseks.

Lõpuks oli meie grupp väike organisatsioon, formatsioonis, liikvel, pidevas lahingus. See nõudis minult eriti katkematut tähelepanu kõigile vaenlase käikudele; see hõlmas vaenlase plaanide paljastamist ja tõrjumist, uute positsioonide vallutamist ja organiseerimist, teisisõnu, pidevat, päeval ja öösel toimuvat lahinguväljade jälgimist kogu riigis. Kuid enne kõike muud tuli leegionäride väljaõppe järelevalve, et mitte ärgata ja avastada, et meid järk-järgult muudetakse poliitiliseks moraalse nakkuse kategooriaks, millest me ei suuda end välja rabeleda ja milles leegionäride vaim sureb.

Machine Translated by Google

Parlament võttis minult aja, mida ma juhtimiseks tegelikult vajasin.

SEISUKORD

LEEGIONÄRIDE ORGANISATSIOON

Aastatel 1932–1933

1932. aasta sügisel ja 1933. aasta talvel said leegionärid hingata. Kolm ja pool aastat kestnud võitlus oli läbi. Need noored väärisid nüüd puhkust. Sellest oli möödas peaaegu kaks aastat, kui ma Bukaresti elama asusin.

Iaÿis minu asemele jäi Banea koos Totu, Cranganu, Tasca ja Stelian Teodorescuga tegelema õpilaste, trükikoja, meie kodu jms küsimustega. Leegionäride õpilasgrupp suurenenud, moodustades nüüdseks enam kui poole militantsetest õpilastest. Cluj's tegi Banica Dobre korraliku alguse organiseerimisele; samamoodi ka Cernauti's leegionär Lauricu.
Elu õitses professor Traian Braileanu vaimse juhendamise all, kelle ümber kogunesid professor Toppa ja teised. Kogu Bukovinas oli leegionäride voog ja Organisatsioon kasvas veteranist ja silmapaistva rahvuslase Vasile lasinschi käe all. Chiÿinÿus töötasid Tudorache ja Serghie Floreseu; Oradea Mare, losif Bozantan.

Risti Vennaskondades üles kasvanud noored olid ülikooli astumiseks ette valmistatud. Bukarestis oli hr Nichifor Crainici juhtimisel ja professor Dragos Protopopescu juhitud käputäie intellektuaalide koostöös ilmuma hakanud suure julguse ja suurepärase juhtimisega natsionalistlik ajaleht Calendarul ("Kalender"). See ajaleht sillutas julgelt uut ja laia teed Rumeenia intellektuaalses maailmas mööda kristlikku...

Machine Translated by Google

ja natsionalistlik joon. Eriti härra Crainici artiklid olid tõeline kahuritule, mis põhjustas vaenlase ridades laastamistööd. Pealinna üliõpilasliikumises hõivasid leegionärid esimesi ridu. Traian Cotiga oli üliõpilaskeskuse president ja tal oli leegionäride komitee.

Pealinna intellektuaalse noorsoo seas oli tunda pööret. Nende südametunnistus oli hõivatud meie rahva elu mõjutavate suurte probleemidega. Andekas grupp kogunes uue ülevaate Axa ("Telg") ümber liitusid leegionäride ridadega Polichroniade, Vojen ja Constant, samal ajal kui teised silmapaistvad noored, nagu professor Vasde Cristescu, Vasfie Marin, professor Viadimir Durnitrescu, insener Virgd Ionescu, professor Radu Gyr, advokaat Popov, maalikunstnikud Basarab ja Zlotescu – kõik väga andekad ja entusiastlikud – töötasid leegionäride ideoloogia põhimõttel.

Terved makedoonlaste noored, pisarateta puhtad ja vaprad, tulid meile aina lähemale. Siiski pidasime ebamõistlikuks, et makedoonlaste mass nelinurgas [Märkus: Mitmed maakonnad [Lõuna-Dobrogea, mille Rumeenia annekteeris Balkani sõja lõpus 1913. aastal.] võetaks vastu Rahvuskaarti, sest kuna me oleksime selle alles hiljuti riiki ümber asustanud, seaksime selle liiga paljude ohtude ohtu. tagakiusamised. Makedoonia ülikoolinoored ühinesid aga tervikuna leegionäriliikumisega. Nende Makedoonia noorte eesotsas olid kolm silmapaistvat kultuurimeest: Papanace, Caranica ja Sterie Ciumeti.

Kahe esimesega pidasin sageli nõu; mõlemal oli imetlusväärne otsustusvõime, mida toetas laitmatu puhtus ning siiras, suur armastus ja julgus.

Ma ei usu, et alates 1931. aastast on möödunud ühtegi päeva ilma nendega kohtumata. Selle tagakiusamise ajal arutasime tundide kaupa lööki löögi järel, ebaõiglust ebaõigluse järel, reetmist reetmise järel. Iga uudis leegionäri uuest piinamisest oli...

nuga läbistab meie südameid.

Valu, mida me kõigi väärkoheldud leegionäride pärast kannatasime, piinas meie hinge; ja eriti võimetus näha tulevikus lootust õiglusele.

Machine Translated by Google

Sterie Ciumeti elas minuga päeval ja öösel. Ta oli noormees, kes oli väga õiglane ja koera moodi ustav. Temast sai kaardiväe ülemvarahoidja. Kõik oma päevad – nii palju kui tal neid on – mõtleb ta ainult kaardiväele, tegeleb ja tegutseb ainult kaardiväe heaks, ei ela oma elu millegi muu kui kaardiväe heaks.

Riigi erinevates kohtades ilmus muid väärtuslikke elemente: dr Pantelimon, isa Ionescu Duminica, dr Augustin Bidian Sibius; Isa Georgescu-Edincti, õpilaste vaimne pihtija, veteranvõitleja, kapten Ciulei Bacaus, Aristotel Gheorghiu, samuti veteran, kes komandeeris Ramnicul-Saratis; Brada, Ion Iliescu; Constantas, Seitan; Isa Doara ja Victor Barbulescu Valceas; Timisoara professorid Vintan, Ghenadie ja Duma; ja veteranleegionärid, professorid Nicolae Petrascu, Horia Sima, advokaat Iosif Costea, Colhon ja teised, kellel on nüüd komandopunktid riigi erinevates osades.

Bukarest on jagatud sektoriteks [Märkus: Igal viiel suurel sektoril on värvinimi: roheline, kollane, punane, sinine ja must.] ja me hakkasime nende sees organiseeruma. Rohelises ja sinises sektoris oli kaks tublit meest, Nicolae Constantinescu ja Doru Belimace, kaks tugevat iseloomu, kaks kindlat aju, Doru Belimace oli üks silmapaistvamaid õpilasi...
Kirjandusteaduskond; silmapaistva majandustaustaga Nicolae Constantinescu oli Kommertsakadeemia tudeng. Peagi tõestasid nad mõlemad oma muljetavaldavaid leegionärilikke omadusi ja vaprust.

Sel perioodil loodi ka esimene leegionäride auaste järgmine 10. detsembri 1932. aasta päevakäskkiri:

A) Leegionaride hierarhias kehtestatakse esimene kõrgem auaste, mida nimetatakse Leegionaride komandandiks. Arvestades nende ohverdust, tööd, kangelaslikkust, usku, võimekust ja staaži, tõstetakse järgmised leegionärid auastmes tähestikulises järjekorras: Banea Ion, meditsiinidoktor; Belgea Ion; Blanaru Ion, insener; Dumitrescu Ion, preester; Ionescu Andrei; Silaghi Victor, advokaat; Steleseu Mihail, kongresmen; Totu Nicolae, üliõpilane; Traian Cotiga, üliõpilane; Tanase Antohi, käsitööline.

Machine Translated by Google

B) Kõik 1927. ja 1928. aasta seeria leegionärid, kes andsid tõotuse ja on endiselt Leegioni tegevteenistuses, ülendatakse käesolevaga leegionäride ülema abi auastmesse.

Allkirjastatud: Corneliu Zelea Codreanu.

Teised, kes olid ea poolest vanemad, viidi ümber Leegioni senat ja Leegioni ülemnõukogu.

Machine Translated by Google

Poliitiline sõdur II ja III osa (Derek Holland)

Machine Translated by Google

TEINE OSA:
POLIITILISE SÕDURI VAJADUS.

Kui rahvas tõuseb tulihingeliselt oma vabaduse eest võitlema ja ausõna, see on alati vähemus, mis tegelikult rahvahulka sütitab.

Lääne allakäik (Oswald Spengler)

Kurjuse jõudude vastase võitluse esirinnas, mis uputab kogu maakera räpasuse, korruptsiooni ja riigireetmise ookeani, on mitmesugused Euroopa natsionalistlikud liikumised. Suurbritannias on ainus organiseeritud jõud Rahvusrinne, kuid isegi see tegi 1970. aastatel üsna põhimõttelisi vigu selle osas, mida oli vaja meie riigi päästmiseks. Arutelu käis alati selle üle, kas peaksime korraldama marssi siin või seal; kas peaksime võitlema nendel või teistel valimistel; kas saaksime midagi teha oma „kuvandi" parandamiseks. Need arutelud olid umbes sama kasulikud kui vaidlemine selle üle, kes võiks Titanicul millist lamamistooli kasutada. Kindlasti sai meie nimi tuntumaks, kuigi seda oleksid saavutanud ka teised meetodid; jääb samaks, et kogu meie aeg, raha ja energia ei peatanud ühegi immigrandi saabumist; see ei peatanud ühegi tehase sulgemist; see ei peatanud meie kodumaa füüsilist ja vaimset vägistamist.

Meie ebaõnnestumine oli lihtne, kuid otsustav. Me ei vajanud poliitikat, doktriine ega tegevusi – kuigi need asjad on üldises poliitilises plaanis olulised –, vaid uut tüüpi inimest, kes elab iga päev natsionalistlikku eluviisi, kes on majakaks ja inspiratsiooniks neile enda ümber olevatele brittidele, kes on meie olukorra pärast meeleheitel. Teised diskrediteeritud parteid on pakkunud meie rahvale poliitikat ja doktriine...

põlvkondi, aga mis mõjul? Miks peaks NF keskmise briti jaoks teistest erinema? Edu saavutamiseks peame asja tuumani jõudma: meie rahvas vajab eeskujuks kedagi, kes teeb seda, mida ta jutlustab. Seda eeskuju nimetame poliitiliseks sõduriks.

Mis on siis poliitiline sõdur?

Kui vaatleme Euroopa ajaloo kõrgperioodi, saame kergesti tuvastada mehi, kes kehastavad või väljendavad vaimu

Machine Translated by Google

mida meie rahvas nii hädasti vajab.

Vana-Kreekas elasid spartalased, karm ja distsiplineeritud rahvas, kes on ajalukku läinud peamiselt oma kangelasliku seisukoha tõttu Termopüülide lahingus. Just siin
300 spartalast eesotsas oma sõdalase-kuninga Leonidase'ga astusid keiser Dareiose juhtimisel vastu 100 000 pärsia sõdurile; kaugel hirmust sellise tohutu ülekaalu ees võpatamise asemel laulsid spartalased uhkusega oma lahinguhümni, Kastori laulu, ning surid seejärel mehele tule ja vere sulatusahjus. Kuigi spartalased kaotasid, mäletab ajalugu just neid.

Vana-Roomas oli just Rooma tsentuurio see, kelle sõjalised oskused ja pühendumus Igavesele Roomale, Pax Romanale, viisid ta üles ehitama ühe maailma ajaloo parima ja korrastatud impeeriumi ning jätsid meile seetõttu pärandis nii palju kalliks pidada.

Keskaegses Euroopas oli kristlik ristisõdija, kelle pühendumus askeetluse ja rüütellikkuse ideaalidele kehastas nii Euroopat, nii Ida kui ka Lääne, et isegi tänapäeval peetakse „rüütlik käitumist“ suureks kiituseavalduseks. Neid rüütleid, ühest kultuurist pärit rahvusülest kogukonda, kirjeldas paavst Urbanus II kui neid, kes on „valmis kiirustama kõikjal, kus puhkeb sõda, tuues sinna oma relvade raevu, et kaitsta au ja õiglust“.

Meie sajandil oli poliitilise sõduri silmapaistvaim näide ehk Rumeenia Raudkaart, Leegioni liikumine, mille asutas ja vormis geeniuse Corneliu Codreanu.

Selle liikumise loodud vaim oli nii tugev ja laialt levinud, et see nakatas oma lühikese 15 tegutsemisaasta jooksul terve rahva. Isegi tänapäeval mõistavad kommunistlikud võimud leegionärid hukka, kuna nad on nii hirmunud nende vaimse ja inspireeriva jõu ees – jõu, mis kasvab samal ajal, kui marksistliku Ida-Euroopa vaev tapab kõik, mida see puudutab.

Kuid Euroopal ei ole poliitiliste sõdurite monopoli ning kõigil rahvastel ja kultuuridel on potentsiaali sellist tüüpi mehi toota, igaüks neist sobib oma eripäraste oludega. Võtame näiteks... Islamirevolutsioonikaart mullade Iraanis. Nende vapruse hindamiseks ja austamiseks ei ole vaja nõustuda ühegi või kõigi nende eesmärkidega. Nende usk oma eesmärki on nii tugev, et nad jooksevad relvastamata läbi miiniväljade, et vaenlast rünnata.

Machine Translated by Google

positsioonid; nende ideaalid on nii haaravad endasse, et nad sõidavad veoautopommidega vaenlase laagritesse, teades täiesti hästi, et surm on vältimatu. Kas neil on õigus või mitte, pole küsimus, aga on selge, et see võim, see surmapõlgus, on see, mille abil võidud sünnivad. See võim ajendas jänki sõda
masin Liibanonist välja – samal ajal kui USA väed võitlesid töökohakindluse, palgapaketi ja pensioni eest, võitlesid nende vastased Revolutsioonikaardis ideaali, sõltumatu ja
Iraani Iraan. Me peame õppima, et idealismi jõud on mõõtmatu.

Kui vaatleme neid väheseid näiteid, mida olen toonud, saab üks asi enamiku lugejate jaoks kohe selgeks – nimelt see, et nad kõik on sõdalased, sõjaväelased. Siiski oleks täiesti vastuoluline
vale uskuda, et see aspekt, sõjavägi, on kõige olulisem aspekt või isegi üks olulisemaid aspekte. Ühine nimetaja, mis võimaldab kõiki neid mehi sellesse kohta paigutada
Sama kategooria eripäraks, vaatamata nende ilmsetele erinevustele, on asjaolu, et neid inspireeris vaimne ja religioosne ideaal, mis domineeris täielikult nende eludes. Miski ei jäänud nende ja ideaali vahele.
Nad olid valmis oma ideaali võidu nimel ohverdama kõike ja kõike. Kui mingil põhjusel oleks nende eesmärk neile kättesaamatuks jäänud, oleks nende elu kaotanud mõtte.
mingit tähtsust. Nad olid head sõdalased, sest nende sees põles leek, tuli, mida sai kustutada alles siis, kui nad oma viimase, sureliku hingetõmbe tegid. See oli leek, mida nende
vaenlased sageli ei omanud ega mõistnud, kuid mida nad kartsid ja austasid. See on see leek, see põlev vaim, mille me peame taaselustama, kui tahame, et meie kultuuril oleks tulevik, mis on selle vääriline.
nimi. Kui see osutub meie võimetest ületavaks, siis osutuvad kõik meie materiaalsed saavutused, meie teadus ja tehnoloogia, meie intellektuaalne hiilgus enamasti täiesti kasutuks.
Elus on kõige tähtsam elutahe. Kui see tahe meie rahval puudub, siis ei päästa meid ükski teadlane ega tehnikavidin.

Poliitilise sõduri ülesanne on edendada elutahet, paljastades elu tõelise olemuse – vastandina selle sajandi materialistlikule õudusunenäole, mida ekslikult peetakse „eluks“ –
ja seda elu elades. Selleks peab poliitiline sõdur läbima vaimse revolutsiooni, sisemise revolutsiooni, mis juhib, suunab ja läbib tema elu. Kui see on saavutatud

Machine Translated by Google

Sisuliselt hindab poliitiline sõdur kõiki oma tegusid selle järgi, kas need edendavad eesmärki või mitte. Ta on mees, kes ei küsi: „Mis kasu mul sellest on?“, vaid mees, kes küsib: „Mida ma saan teha, et aidata?“ Seda tüüpi mehe jaoks on teatud sõnad võtmeks elu enda tähendusele: au, õiglus, enesest lugupidamine, ausus, usk, alandlikkus, kaastunne, armastus.

Ta ei lase oma ega rahva au rünnata.
või õõnestavad teda vääritud inimesed; ta ei jää pealt vaatama, kui tema rahvast ära kasutatakse, vaid saab keskpunktiks
võitle õigluse eest. Ta ei kaota oma enesest lugupidamist ja väärtust, muutudes sõltuvusse välistest teguritest, nagu narkootikumid või jook, sest ta teab, et kui tal on sisemine jõud, mis hoiab elu üleval
siis on ta võitmatu. Ta on aus kõigis oma ettevõtmistes, nii suurtes kui ka väikestes, sest natsionalistlik võitleja juhib eeskujuga. Tal on täielik ja vaieldamatu usk ...
oma eesmärgi õiglust; ta on mees, kes püüab oma võimete piirini edendada oma rahva ja riigi heaolu, kuid teeb seda ilma igasuguse kiituse või

avalikkusele. Ta jääb alandlikuks, teades, et tema teod on kõrgemast eluviisist inspireeritud kohustus. Teda ajendab tegutsema meie kauni riigi füüsiline vägistamine ja
meie rikkaliku kultuuri hävitamine; tema kaastunne on nii suur, et ta katab meie rahva nõrgad ja abivajajad oma tohutu jõuga. Tema armastus on puhas ja värskendav, elustav ja
inspireerides kõiki ja kõike, mida see puudutab.

Poliitiline sõdur on mees, keda toetab Igavene Ideaal ja kes tegutseb positiivselt igas olukorras Õige, Hea ja Tõe kaitsmisel. Euroopa ajaloos pole poliitiliste sõdurite pataljonide vajadus kunagi olnud nii pakiline ja eluline.

Meie vaenlaste read on tohutud: pangad, kommunistid, vabamüürlased, sionistid, kapitalistid. Neil on raha ja võim; nad domineerivad meedias; nad kontrollivad terveid armeesid valitsuste kontrolli kaudu; nad süstivad rahva vereringesse söövitavaid ideid, mis meid nõrgestavad, muudavad meid apaatseks, teevad meist kergekäelise liikme.

Ja mis meil selle vastu võitlemiseks on? Mõni tuhat patriooti igas Lääne-Euroopa riigis. Meil pole raha, võimu, mõjuvõimu ega meediat, millest rääkida. Me oleme spartalased,

Machine Translated by Google

Vähesed. Nemad on pärslased, Paljud. Selle kohutava reaalsusega silmitsi seistes lahkuvad meie kaasmaalased pärast võimaluste hindamist lahinguväljalt massiliselt, väites asjade „paratamatust“. „Me ei saa võita,“ ütlevad nad. „Asjad on liiga kaugele läinud,“ ütlevad nad. „Võib-olla pole kommunism nii hull,“ ütlevad nad. Kui õigus oli Emrys ap Iwanil, 19. sajandi Walesi natsionalistil, märkida: „Paratamatus ei ole Tarkade kõrge torn, vaid pelglike pühamu.“

Poliitiline sõdur vaatab seda sünget reaalsust hoopis teises valguses, sest ta on idealist ja realist. Ideaal on meie võitluse eesmärk; realism on omadus, mis dikteerib, kuidas me seda eesmärki kõige paremini saavutada saame. Poliitiline sõdur, kaaludes mõlema poole relvi, tunnistab, et oleme relvastuses igas mõttes alla jäänud, välja arvatud ühes. See erand on meie usk, meie ideaal, mida me peame kallimaks kui elu ennast ja mida ei saa hirmutada, ära osta ega piinata olematuks muuta. See usk on vaid ähmane mälestus, hõõguv sütt enamikus meie inimestes – poliitilise sõduri ülesanne on seda sütt õhutada ja kütta, kuni selle leegid muutuvad tugevamaks ja intensiivsemaks, kuni sellest saab raevukas põrgu, mis neelab meie rahva ja meie maa otsingul...

Rahvuslik vabadus, sotsiaalne õiglus ja tõeliselt vaba Euroopa. Poliitiline sõdur ergutab juba oma kohalolekuga entusiasmi, kamraadlust ja pühendumist. Ta on valgus, mis nihutab pimeduse piire. Inimesed otsivad tema nõu; nad võtavad tema nõuandeid kuulda; nad koguvad end ja naasevad võitlusse tugevamana kui kõige kõvem teras.

Iga mööduv päev on tunnistajaks vere imbumisele Euroopa rahvaste moonutatud kehadest. See on vaatepilt, mida ainult küünik või ükskõikne inimene suudab vaadata ilma sügava kaastunde ja püha vihata. Kaunis naine, kes kunagi oma intellekti, suursugususe ja elujõuga maailma lummas, lebab nüüd vihmaveerennis, teadvusetuks löödud...

Superriikide barbaarsed hordid. Ainult poliitiliste sõdurite armee püüab teda kaitsta vägivaldsete löökide tulva eest. See armee on tilluke, selle ülesanne tohutu, kuid see võitleb edasi. See ei lase meie pärandil, kultuuril, traditsioonidel ja üllatel väärtustel enamuse arguse tõttu igaveseks kaduda ja põrmuks jahtuda. See armee võitleb võidu nimel, aga kui kaotus on otsus...

Machine Translated by Google

saatuse, siis on see lahing viimase meheni, mõõk käes –
austusavaldus meie parimatele esivanematele.

Ja kui need jultunud „Võimalikkuse kunsti" jutlustajad peaksid teid ründama süüdistustega „fanatismis", siis pidage meeles John Jenkinsi sõnu, kelle poja üle Wales võib õigusega uhke olla:

> *„Ma ütlen fanatismi kohta kolm asja: esiteks, kui on tõsi, et fanaatikul on jõud*
> *kümme meest, see on vajalik, sest ülejäänud üheksa meest ei saa häirida. Teiseks, ei ole alati tõsi, et fanaatik ei arvesta tegutsemise hinnaga; minust sai fanaatik, sest ma ei olnud valmis leppima tegevusetuse tulemusega. Lõpuks, kui Wales tahab ellu jääda ja tema kultuur ja pärand õitseda, saab seda teha ainult raevuka ja vankumatu pühendumisega Walesile ennekõike. „Kõik muu"*
>
> *hõlmab perekonda, tulevikuväljavaateid, karjääri, tervist, vabadust ja elu ennast. Ma usun, tegelikult ma tean, et Wales võib sellist fanatismi õhutada ja see fanatism on oluline katalüsaator, mis on vajalik enamiku inimeste liigutamiseks.*

See, mida Jenkins Walesi kohta ütleb, peab samamoodi paika ka teiste Briti rahvaste ja nende Euroopa sugulaste kohta.

KOLMAS OSA: POLIITILISE SÕDURI TEE.

„Sa pead usinalt seadma eesmärgiks, et igas kohas ja igas teo või välise ettevõtmise juures oleksid sa sisemiselt vaba ja iseenda peremees ning et kõik asjad oleksid sinu all, mitte sina neile."
3

Marcel de Corte tegi 1965. aastal Šveitsis Lausanne'is järgmine tähelepanek: „Kuulen sageli öeldavat, et see tähendab, et seda võetakse kui

3 Kristuse jäljendamine (Thomas a Kempis)

Machine Translated by Google

sellised, ei ole head ega halvad. Tunnistan, et see väide jätab mind segadusse, sest ma küsin endalt, kust leida vahendeid, mis on puhtalt vahendid, ilma et nad oleksid samal ajal inertsed, kasutuskõlbmatud, olematud, meenutades ehk mingit kummalist Heath Robinsoni vidinat. Vahendit ei saa kunagi sellisena pidada, välja arvatud puhtalt meeles. Vahendit vaadeldakse alati seoses eesmärgiga."

Moodsal ajastul väidetakse sageli, et „eesmärk pühitseb abinõu", ja see on väide, millega liiga paljud natsionalistid mõtlematult nõustuvad. Nagu Marcel de Corte'i avaldus selgelt ütleb, on vahendid ja eesmärgid ühtsus, mis on praktilises poliitikas orgaaniliselt seotud ja teineteisest sõltuvad. Patrioodi jaoks on eesmärgid, mille poole me püüdleme, täielikus vastuolus teiste omadega.

Asutamine, seega loomulikult on ka vahendid erinevad.

Punaste või suurettevõtete droonide poolt oma terrorirežiimide kehtestamiseks kasutatavaid meetodeid ei saa natsionalistide poolt õiguspäraselt kasutada ilma tohutut kahju tekitamata nii võitlejale kui ka tema eesmärgile – see on punkt, millele Codreanu oma liikumise ehitas.

Võtame näiteks terrorismi taktika – midagi, mida tuleb eristada pelgast poliitilisest vägivallast või atentaadist –

See on natsionalistlikule traditsioonile täiesti võõras, kuna selle eesmärk, nii teoreetiline kui ka praktiline, on külvata hirmu kogu elanikkonnas tavainimeste valimatu tapmise kaudu kuulide ja pommidega. Me lükkame selle meetodi tagasi mõjuval põhjusel, et otsime rahva toetust nende olukorra parandamiseks ja vaevalt on seda võimalik saavutada nende hävitamise teel! Samuti on huvitav fakt, et "natsionalistlikud" rühmitused, kes seda kasutavad...

lähenemisviis – IRA, Sterni ja Irguni jõugud, ETA, Ladina-Ameerika reaktsioonilised sõjaväelised diktatuurid – on just need rühmitused, kelle „natsionalistlikku" mainet peame väga küsitavaks. Kui me kuulutame, et armastame oma rahvast ja kultuuri, siis milline roll saab natsionalistlikus poliitikas olla meetoditel, mis õhutavad hirmu ja vihkamist? Kui me kuulutame, et Absoluutne Tõde on meile südamelähedaseim, kuidas saame oma tegudes valetada ja petta, moonutamata seda Tõde, mida me oleme seadnud eesmärgiks kaitsta ja edendada? Ärgu keegi öelgu, et asjad on pärast Rahvust teisiti.

Revolutsioon, sest mees, kes ei suuda oma põhimõtetest kinni pidada siis, kui ta on jõuetu ja tal pole midagi kaotada, vaevalt suudab neid ka siis, kui ta võimule saab ja tal on kõik kaotada.

Machine Translated by Google

Harjutamine, nagu öeldakse, teeb meistriks ja see on midagi, mida me peame oma natsionalistlikus elus iga päev meeles pidama.
Teed, mida meie vastased käisid, viisid nad NSV Liidu ja USA orjariikidesse – meie valime teistsuguse tee, sest me otsime rahvusrevolutsioonilist riiki.

See ei tähenda, et me ei saaks oma tegudes diskreetsed olla või appi võtta oma mõistuse väledust; tegelikult on asi hoopis vastupidi.
Meie põhimõtted dikteerivad, et me ammutame inspiratsiooni igast oma olemuse jõust – füüsiline, vaimne, hingeline – pingutades eesmärgi edendamisel lõpuni, säilitades samal ajal oma Vaimu puhtuse. On liiga lihtne oma põhimõtetest ja väärtustest loobuda, vaidledes olude survele. Vaenlaste söövitavatele ideedele vastu seismiseks, kes käsivad meil valida lihtsamat teed, on vaja iseloomu tugevust, visadust ja vastupidavust. Peame tegema vaid ühe kompromissi ja oleme libedal nõlval, mis viib reetmiseni. Meie tee ei ole kerge. See on vaevaline, see on askeetlik, see on vere, higi ja pisarate maastik. Päev, mil see lakkab olemast see, on päev, mil revolutsiooniline natsionalism end maha müüb.

Nüüd ei ole vahendite ja eesmärkide vahelise seose mõistmine pelgalt akadeemiline harjutus, vaid oluline kvalifikatsioon, mis määrab mitte ainult poliitiliste
Sõdurid, aga ka see, kuidas neist vormitakse rahvusrevolutsioonilisi sõdalasi. See on tingimuseks, et mõista, miks teatud meetodid meile kunagi vastuvõetavad ei ole. Vaatame
värbamine. Varem oli sõdalaste eliit igapäevaelu osa ja sama loomulik kui päikesepaistelised päevad ja rohelised karjamaad, kuid tänapäeval on nad parimal juhul romantiline mälestus. Seega peame karmi järeldusega silmitsi seisma, et just sellised inimesed nagu teie – selle brošüüri lugejad – peavad teed näitama, et saada poliitilisteks sõduriteks, kes teevad võidu võimalikuks.
Mõned teist muigavad selle mõtte peale. Mõned teist tõmbuvad hirmust tagasi. Mõned teist tunnistavad, et teil pole selleks vajalikku jõudu. Kahjuks on Jumal, saatus, nimetage seda kuidas soovite, määranud, et me peame teiega selle hirmuäratava ülesande ette võtma. Meie esivanemad pidid silmitsi seisma sarnaste olukordadega ja me peame ammutama jõudu nende vaimust, mis meid edasi kannustab. Just nende vaimu alustalale peame püstitama Keldi Risti lipu ja trotsima kõike, mis on piisavalt rumal, et selle rahva viha esile kutsuda.

Ja kui te keeldute olemast need sõdalased, kellele saab rahvas

Machine Translated by Google

pööre? Need, kelle pead on õlles või liimikotis? Need, kes otsivad "reaalsust" ulmevideotest või heroiinist? Need, kes räägivad valjult ja pikad, kes ähvardavad „jumalate videvikuga“, aga kahetsevad paari naela ühisrahastuses või paari tundi koosolekul? Tänaval olev idioot, kes arvab, et lühike selg ja küljed, odav õlu ja printsess Di uus müts on natsionalismi mõte? Plastpatrioot, kodanlik droon, kes on alati nii pühendunud „Inglismaa rohelistele ja meeldivatele karjamaadele“, kuid mitte nii pühendunud, et ta ei ohverdaks oma „patriotismi“, kui see ohustaks naabrite ja sõprade poolt talle osutatud „lugupidavust“? Keegi meist ei taha seda võitlust, aga kohus kutsub. Need, kes keelduvad, on lihtsalt argpüksid. Poliitiline sõdur võib austada oma vaenlast, aga ta saab ainult põlata reeturit ja desertööri. Ja kui teie laste sünniõigus on neilt varastatud ja neile ära antud...

vaenlased, kas sa suudad neile silma vaadata ja öelda, et tegid kõik, mis suutsid?

Eeldades, et sul on piisavalt julgust ja sihikindlust, kuidas saada rahvusrevolutsionääriks? Kaks täiesti ühesugust poliitilist sõdurit ei saa olla, kuigi loomulikult on neil...
palju ühist. Olemasolevad erinevused tulenevad sellest, et oleme indiviidid, kellel on nii tugevusi kui ka nõrkusi.
Need erinevused ei pea meile probleeme tekitama; tegelikult saab neid meie kasuks pöörata, sest tõhus armee koosneb erinevat tüüpi meestest. Ainult pealikud ja mitte ühtegi indiaanlast on sama kasutu kui kõik indiaanlased ja mitte ühtegi pealikku. Mõned teist kerkivad esile juhtidena, teised sõdalastena, kuid kõik on meie riikliku missiooni jaoks üliolulised.

Arengutee, väljaõppeprogramm, mis kulmineerub poliitilise sõduri sünniga, on meie seljale pandud rist. Just selle koorma kandmise, võitluse kaudu jõuame aeglaselt – ja ma mõtlengi aeglaselt – vajalike omaduste omandamiseni. On neid, kes püüdlevad füüsilise tipptaseme poole oma elu kõrgeima eesmärgina – nemad kinnitavad, et see tipptase ei ole midagi, mida iga galloni bensiiniga tasuta antakse, vaid miski, mis nõuab rasket tööd ja palju valu. Samamoodi on poliitiliseks sõduriks saamine aktivistide, mitte tugitoolidiktaatorite või ennast saatusemeesteks nimetavate inimeste asi.

Seda öeldes on arengutee lihtne ja loogiline

Machine Translated by Google

selle struktuuris. Alguses seate eesmärgiks vaid väikesed asjad, eesmärgid, mille saavutamine annab teile enesekindlust.
ja oskusi ambitsioonikamate eesmärkide saavutamiseks. Selles etapis on kõige olulisem olla enda vastu aus, sest kui sa seda teha ei suuda, ei ole sa kunagi aus ka oma kolleegide vastu. Istu üksi ja pärast tõsist järelemõtlemist koosta nimekiri oma headest ja halbadest külgedest, pidades meeles, et tuleks vältida liigset kriitikat või enesega rahulolu. Kui see on tehtud, vali
üks hea külg, mida saab arendada ja parandada, ning üks nõrkus, milleta sul paremini läheks. Paberil kõlab see märkimisväärselt lihtsalt, aga tegelikkuses on see tohutu võitlus. On aegu, mil arvad, et sul läheb hästi, aga siis järsku kukud sa vanade harjumuste juurde tagasi pöördudes läbi. Aga ära anna alla ega lase end ebaõnnestumisest heidutada, sest...

Just põlvedelt püsti tõusmine ja uuesti proovimine arendab sinu enesedistsipliini ja tahet kõigist raskustest hoolimata edu saavutada. See on protsess, mis teeb sulle vaimselt seda, mida Charles Atlas väidab oma raskuste füüsiliselt tegevat! Sa saad õnnest aru alles siis, kui mõistad kurbust, sa saad edu hinnata alles siis, kui oled kogenud ebaõnnestumise kibedat maitset. Kui sa ei suuda end pisiasjades ületada, osutud kriisis üsna kasutuks. Kui asjad lähevad lähiaastatel tõeliselt raskeks, kui repressioonid on vägivaldsed, süstemaatilised ja täielikud, tahad sa teada, et saad võitluses oma kaaslastele loota, ja nemad tahavad teada, et nad saavad sinule loota. Meelerahu, mida see usaldus teiste vastu tekitab, ei saa üle hinnata.

Lubage mul anda mõned praktilised ideed alustamiseks, kuid pidage meeles, et need on vaid üldised näited, mis aitavad teil õiges suunas mõelda.

Kas sa vaatad õhtust õhtusse telekat? Kui jah, siis vähenda sellele kuluvat aega. et sa teed seda sellepärast, et sa oled
Ärge puutuge asjatult kokku meie vaenlaste propagandaga, olenemata sellest, kas vaatate dokumentaalfilmi või seebiooperit. Kasutage oma aega konstruktiivsemalt ja viisil, mis aitab kaasa rahvuslikule võitlusele. Loe poliitikateemalist raamatut või ajakirja. Mine jalutama maale või parki ja naudi looduse ande. Jaga flaiereid või müü ajalehti. Korralda oma kodus paarile sõbrale arutelugrupp või osale kohalikus elus.

Machine Translated by Google

kogukonnagrupid nagu üürnike ühendused, Maa Sõbrad jne võitlevad kohaliku õigluse eest.

Kas joote õhtuti väljas olles 4, 5, 6 või rohkem pinti õlut? Vähendage seda 2 või 3 pindini; lisaks sellele, et joote rohkem... raha, mida asja käsutusse anda, aga teie tervis paraneb oluliselt. Pealegi polnud ristisõdijad tuntud oma õllesisikonna poolest!

Kas sa suitsetad palju? Kui jah, siis vähenda seda või veel parem, lõpeta see täielikult. Sa hoiad suuräri käigus ainult oma tervise kahjustamisega. Tuleb aegu, mil pead kiiresti tegutsema ja need, kes nõuavad hingeldava dinosauruse välimuse võtmist, peavad selle eest hinda maksma!

Kas sead jalgpallimatšile või peole mineku NF-i üritusel osalemisest ettepoole? Kui jah, siis õpi oma prioriteedid paika panema. Muidugi vajab igaüks võitlusest puhkust, aga pea meeles, et kui NF ebaõnnestub oma liikmete pooliku südame tõttu, annab see märku mitte ainult rahva surmakella löömisest, vaid ka just nende tähelepanu hajutamise eest, mida sa nii oluliseks pidasid.

Kui sul pole lugemisharjumust, siis harju sellega ja püüa end pidevalt kõrgematele tasemetele viia. Teadmised on jõud ja mida rohkem sa tead, seda suuremaks ohuks sa Süsteemile muutud. Tulge parteiseminaridele, kus teid juhendatakse kohalike lendlehtede valmistamisel, mis aitavad teil oma kogukonnas natsionalistlikke ideid edendada; kus teid õpetatakse plakatite ja T-särkide siiditrüki tehnikas trükkima; kus meie lektorid selgitavad meie revolutsioonilisi ideaale lihtsate sõnadega ja mis parandavad teie võimet inimesi veenmise abil usku pöörata.

Neid ja palju muud saab partei teile õpetada, aga isiklikuks initsiatiiviks on lai väli: õppige uusi keeli, eriti kui teil on iiri, šoti, kõmri või korni juured; õppige autot juhtima, trükkima, avalikult esinema. Minge õhtukursustele elektroonikat, mehaanikat, kiirkirjutamist või ajakirjandust õppima või tegelege füüsilise ajaviitega, näiteks raskuste tõstmise või võitluskunstiga. On miljon ja üks asja, mida saate enda täiendamiseks teha, mis pakuvad teile rahulolu ja aitavad eesmärgil võitu saavutada. Mida iganes te ka ette ei võtaks, otsustage, et jääte lõpuni vastu. Niisama istumine ja mitte midagi tegemine on just see, mida parlamendis olevad nilbed teilt loodavad, sest seeläbi teete te nende töö palju lihtsamaks.

Machine Translated by Google

Neile, kes on valmis tegema vajalikke ohvreid, et saada Poliitilised sõdurid, te peate arendama teatud voorusi:

KANNATLIKKUS: sest üleminek poliitilisele sõdurile võtab aega ja tõelist pingutust ning ei toimu nädala ega mõne kuuga. See on töö, mis võtab terve elu, kui eesmärgiks on täiuslikkus.

RAHULIKUUS: sest riikliku repressiooni süvenedes jäävad ellu just külmaverelised, rahulikud ja enesekindlad, mitte paanitsevad amatöörid.

ENESEDISTSIPLIIN: sest need, kes on iseenda peremehed, on ka oma olukorra peremehed.

Omama jõudu, mida pole näha, aga mida tunnevad nii seltsimehed kui ka vastased.

HUUMORIMEEL: sest kuigi elu pole roosidega lillepeenar, pole see ka üks pikk ja vaevaline vaev. See on mõlemat vähe. Arenda oskust enda ja oma olukorra üle naerda ning sinust saab kummituslik võitleja, kes jääb meie vaenlasi kummitama.

Naeru jõudu näidati hiljuti Itaalias 30 natsionalistliku võitleja kohtuprotsessil, kelle keskmine vanus oli 20 aastat. Kohtu all olid kuriteod, mis tõestamise korral tooksid kaasa ...
paljudes eluaegse vangistuse juhtumites järgisid need Jumala ja inimese ees süütud võitlejad parimaid natsionalistlikke traditsioone. Itaalia meedia ja kohtusüsteem eeldasid täielikult, et need noored istuvad
seal süüdistatavate dokis, kivise näoga, tõsised ja murelikud. Kui pettunud nad küll olid, et need seltsimehed, ignoreerides toimuvat, mängisid kaarte, naersid ja naljatasid omavahel. Nad
ei hoolinud karvavõrdki, ja miks peakski? Neli aastat kohtuprotsessi ootamist, ennetähtaegse vabanemise pakkumised neile, kes Supergrassiks hakkavad – ometi ei andnud nad oma usust karvavõrdki järele. Kohtunik nõudis, et teda tõsiselt võetaks, ja teda tervitati naerupahvakutega. See on tõeline jõud – see kuulutab, et surmal endal pole selle üle võimu. See on jõud, mis teeb meid võitmatuks, sest mida saavad meie vaenlased peale selle teha? Muistsed keldid kirjutasid selle...

Machine Translated by Google

tugevus vanasõnaks: „Võitle oma riigi eest ja vajadusel lepi surmaga, sest surm on võit ja hinge vabanemine.“

Me võitleme William Byrdi ja Thomas Taluse Inglismaa eest; Cornwalli metsiku ilu ja Lake Districti rahu eest. Me võitleme Walesi – seltsimeeste maa – eest – mitte ainult tema hingestatud kirjanduse ja muusika, vaid ka Owain Glyndwri kangelasliku vaimu eest. Me võitleme Šotimaa, tema mägismaa ja saarte, tema ballaadide ja bardide eest. Me võitleme Iirimaa eest, paradokside maa eest: tragöödia ja komöödia, huumor ja äkiline iseloom; puhtuse eest, mida G. K. Chesterton on öelnud: „Dublini ja Belfasti valed on tõesemad kui Westminsteri tõekspidamised.“

Vähe on veel öelda, kui seisad silmitsi lõpliku valikuga: kas sinust saab revolutsiooniline sõdalane, kes võitleb rahvusliku vabaduse eest, või argpüks, kes on nõus suudlema mädaneva süsteemi räpaseid saapaid?

LAS ARGPIDURI HÄBIST PEA LOPUTA.
LAS SÕDALANE TEADA, ET TEMA TASU ON
TULE!

Machine Translated by Google

Natsionaalsotsialism Bioloogiline maailmavaade

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

„Igal ajahetkel on olemas ortodoksia, ideede kogum, mille puhul eeldatakse, et kõik õigesti mõtlevad inimesed aktsepteerivad ilma küsimusi esitamata. Seda või teist või teist väita pole otseselt keelatud, aga seda „ei tehta“.“

„Igaüks, kes vaidlustab valitsevat ortodoksiat, avastab end üllatavalt tõhusalt vaigistatuna. Tõeliselt ebapopulaarset arvamust ei kuulata peaaegu kunagi õiglaselt ära, ei populaarses ajakirjanduses ega kõrgklassi perioodikas.“ – George Orwell

Rahvussotsialistina koged pidevalt raskusi sisuka vestluse pidamisega mitte-natsionaalsotsialistiga. Sa tunned sageli, et selline dialoog on täiesti võimatu ja et elad kahes täiesti erinevas maailmas. Osaliselt peitub selle taunitava olukorra põhjus muidugi propaganda kuvandis rahvussotsialismist kui inimliku tigeduse kulminatsioonist, mille meie vaenlased on avalikkuses loonud. Noorte jaoks pole aga enam nii oluline see, mis juhtus enam kui seitsekümmend aastat tagasi. Juba varasest lapsepõlvest alates on nad saanud jälgida kogu seda pahatahtlikkust ja julmust, mis on maailma laastanud alates 1945. aasta "humanismi võidust", mida on elavalt televisioonis näidatud, ning noore põlvkonna seas on väga julgustav kalduvus suhtuda ellu ja selle erinevatesse probleemidesse vähem erapoolikumalt kui eelmisel põlvkonnal.

Rahvussotsialistina koged pidevalt raskusi sisuka vestluse pidamisega mitte-natsionaalsotsialistiga. Sa tunned sageli, et selline dialoog on täiesti võimatu ja et elad kahes täiesti erinevas maailmas. Osaliselt peitub selle taunitava olukorra põhjus muidugi propaganda kuvandis rahvussotsialismist kui inimliku tigeduse kulminatsioonist, mille meie vaenlased on avalikkuses loonud. Noorte jaoks pole aga enam see, mis juhtus enam kui seitsekümmend aastat tagasi, enam nii oluline. Juba varasest lapsepõlvest alates on nad saanud jälgida kogu seda pahatahtlikkust ja julmust, mis on maailma laastanud alates 1945. aasta "humanismi võidust", mida on elavalt televisioonis näidatud, ja

Machine Translated by Google

Noorema põlvkonna seas on väga julgustav trend suhtuma ellu ja selle erinevatesse probleemidesse vähem erapoolikumalt kui eelmisel põlvkonnal.

See aga ei tähenda, et noortel oleks üldse aimu, mis natsionaalsotsialism tegelikult on, ega et nad näitaksid üles erilist arusaamist, kui neile räägitakse. Nad on üles kasvanud maailmas, kus neid on tahtlikult võõrandatud kõikidest loomulikest väärtustest ja loomulikest eetilistest normidest ning õpetatud, et kõik on suhteline ning kus piir tõe ja vale vahel on lakanud olemast, kuna absoluute pole olemas ja kõik sõltub sellest, kuidas sa otsustad seda vaadata. Selles väärtusvabas maailmas elavad inimesed vaimses vaakumis, olles täiesti kontaktivabad reaalse maailma, selle halastamatute bioloogiliste seaduste ning absoluutsete moraalsete ja sotsiaalsete kohustustega, ning on vältimatu, et natsionaalsotsialistlikku ideed tuntakse sellises poliitilises ja filosoofilises universumis arusaamatu võõra elemendina.

Vastandina tänapäeva muretule relativismile, kus kõik ideed – vähemalt põhimõtteliselt – on võrdselt vastuvõetavad ja kehtivad, esindab natsionaalsotsialism lakkamatut püüdlust leida absoluutne tõde ja muuta see tõde inimühiskonna aluseks.

Erinevalt mõttetute tugitoolifilosoofide ja idamaise müstitsismi ebamäärastest mõladest põhineb natsionaalsotsialism aga tervel mõistusel ja otsib oma argumente reaalsest maailmast, kus tõe ja vale ning hea ja kurja erinevuse määravad faktid, mitte soovmõtlemine ja teoreetilised unistused.

Selles valguses on ilmne, et natsionaalsotsialism peab hülgama kõigi valitsevate ideoloogiate kontseptsioonid ja moraalinormid ning see viib loomulikult arusaadavuse lõheni, mida on raske ületada – lihtsalt seetõttu, et natsionaalsotsialistide ja inimeste vahel, kelle mõtlemist määravad praeguse korra ideed, puudub ühine tugiraamistik. Natsionaalsotsialism tähendab lihtsalt absoluutset, pöördumatut ja kompromissitut võitlust kogu valitseva maailmakorra filosoofiliste aluste vastu. Järgmistel lehekülgedel püüame selgitada selle praeguse korra ja bioloogilise maailmavaate väärtussüsteemi vahelise kokkupõrke tagajärgi.

Machine Translated by Google

Nagu eelmisel lehel ilmselt selgeks tehti, on natsionaalsotsialistlikul ideel **poliitikaga** selle sõna tavapärases tähenduses väga vähe pistmist. Natsionaalsotsialistlik liikumine ei ole üks tavapärastest poliitilistest organisatsioonidest, mis esindavad lihtsalt mingite enam-vähem materialistlike grupihuvide huve. Nende eesmärk on lihtsalt kokku panna poliitiline programm, mis on piisavalt ebamäärane ja sisutu, et meelitada ligi vajalikku valijaskonda parlamentaarse platvormi jaoks, kus nende "valitud rahvaesindajad" saavad endale – ja võib-olla ka oma parteiliikmetele – võimalikult suure tüki kooki omastada ülejäänud ühiskonna arvelt.

Natsionaalsotsialism on palju enamat – see on maailmavaade, terviklik elufilosoofia, mis hõlmab kõiki inimliku eksistentsi aspekte. Sellise maailmavaate järgijana vaatled kõiki ühiskonnas esinevaid nähtusi ühest ja samast nurgast, nii et iga üksik aspekt saab osaks ühtsest tervikust, just nagu sinu arvamused kõigis valdkondades on määratud sama ühendava põhimõtte järgi, mis võimaldab sul mõista ja selgitada kõiki elu tahke ja selle saladusi. Seega on maailmavaade selle järgijate suhtumise alus religiooni, eetikasse, poliitikasse, majandusse – ja sellele, kuidas nad korraldavad oma isiklikku elu.

Loomulikult pole natsionaalsotsialism ainus elufilosoofia, mis väidab end hõlmavat kõiki eksistentsi aspekte. Teisteks näideteks on kõik religioonid, mis põhimõtteliselt annavad igale neisse uskujale juhised käitumiseks ja suhtumiseks igas elusituatsioonis. Tänapäeval on religioonid aga sunnitud meeleheitlikus katses ületada kiiresti laienevat lõhet religioossete dogmade ja reaalsuse vahel. Viimase 500 aasta jooksul on see lõhe viinud vanas maailmas kristlike riikide pidevalt kasvava ilmalikustumiseni ning see on sundinud ka enamiku islamiriikide läänelikke valitsusi loobuma ühiskonna rangest religioossest struktuurist kas kapitalistliku või kommunistliku materialismi kasuks.

Näide ühiskonnast, mis läks vastupidises suunas ja rõhutab radikaalselt poliitika ja religiooni ühtsust, on Khomeini Iraan ning tänapäeval on kõikjal moslemimaailmas ja kaugemalgi fundamentalistlikke rühmitusi, kes võitlevad keskaegsete ühiskondade rajamise eest, mis põhinevad Koraani tähel. Teine näide on Iisrael, mis põhineb religioossel veendumusel, et

Machine Translated by Google

Juudid on „Jumala valitud rahvas“ ja neil on jumalik õigus territooriumile, mida nad araablastelt nõuavad, ning kus eriti kõige ortodokssemad rühmitused lükkavad seetõttu tagasi vähimagi kõrvalekalde Talmudi seadustest. See seadus on vana nomaadide ühiskonna produkt ja seda on võimatu rakendada tänapäeva tööstusriigis, mis viib mitmete tüüpiliselt semiidi konstruktsioonideni, et mööda hiilida rangetest religioossetest reeglitest, näiteks hingamispäeva ja shmitta-aasta kohta, kus kogu maa peaks olema kesa, aga nii see e

Sarnaseid meetodeid võib näha ka araabia maades, kus ramadaan sageli enam-vähem jäädavalt kaotatakse, kuna riigid on vaesusega „sõjas“. Kõik sellised „pettuse“ katsed näitavad selgelt, et need maailmavaated on tänapäeva lääne tehnoloogiaga maailmas täiesti ebapiisavad teejuhistena – ja et nad pole olnud piisavalt tugevad, et takistada oma järgijatel seda uut elu ihkamast, mis ei ole osa nende kultuurist, vaid eduka parasiitluse tulemus. Selle ebaõnnestumise põhjus on lihtsalt see, et need religioonid põhinevad pimedal usul, mitte reaalsusel.

Loomulikult on vagadel kristlastel sama soov säilitada Piibel kui ülim autoriteet ja kogu mõtlemise keskpunkt. Seega püüab katoliku kirik pidevalt suurendada oma mõjuvõimu ühiskonna arengule traditsiooniliselt katoliiklikes riikides nagu Poola, Iirimaa, Itaalia, Hispaania ja Ladina-Ameerika – ja selleks peab ta saavutama poliitilise võimu. Selle peamine nõrkus on aga arvukad sisemised lahkarvamused selle kohta, kuidas seda eesmärki saavutada ja milliseid kristliku doktriini osi rõhutada. Ka Põhja-Ameerikas on kristlusel väga oluline poliitiline mõju, mida ei tohiks mingil juhul alahinnata – kuigi see on languses – ja Euroopas on enamikus riikides kristlikud erakonnad, mis püüavad oma poliitilise programmi osana tugevdada niinimetatud kristlikke väärtusi. Religioonil kui sellisel on nendes erakondades aga väga tagasihoidlik roll – lihtsalt seetõttu, et kristlus on kaotanud oma haarde inimeste üle – kui tal seda kunagi on olnud. Millegipärast on põhjamaa mehed seda alati tundnud võõra ideena ja nende tõlgendus sellest on sageli olnud väga ebakristlik. Tänapäeval on see taandunud anakronistlikuks reliktiks. Näiteks Taanis on umbes 95% elanikest luterliku riigikiriku liikmed. Siiski

Machine Translated by Google

Ainult 2% käib kirikus ja veelgi vähem väidab end uskuvat sellesse doktriini. Vaimse jõuna inimestes on kristlus surnud.

Marksism on aga ka elufilosoofia, mis esindab maailmavaadet, mis reguleerib kõiki inimelu tahke, samas kui kõik teised poliitilised ideed meie maailmajaos keskenduvad peamiselt tühistele haldus- ja majandusprobleemidele. Need ideed on lõdvalt seotud teatud fundamentaalse ellusuhtumisega üldiselt ning indiviidi ja ühiskonna vahelistele suhetele, kuid inimese vaimsete vajaduste osas on nad põhimõtteliselt täiesti sidumata. Need ei välista mingit religioosset kuuluvust – vastupidi, nad rõhutavad alati täielikku usuvabadust ja väidavad, et religioonil ja poliitikal pole omavahel mingit pistmist ja neid tuleks hoida lahus – justkui oleks religioon poliitikaga võrreldes midagi ebaolulist. Seega võivad kõigi nende liberaalsete või konservatiivsete parteide liikmed olla kristlased, juudid, moslemid, ateistid või budistid. Nende religioosset veendumust peetakse nende poliitilise töö jaoks täiesti ebaoluliseks. Neid ühendab katse lahendada mõningaid üsna täpselt määratletud praktilisi probleeme riigiaparaadis, kuid neil võivad olla täiesti erinevad vaimsed eesmärgid. Nagu eespool mainitud, on see killustatus tõepoolest religiooni olemusega kokkusobimatu, kuid usukogukonnad peavad seda enam-vähem vastumeelselt aktsepteerima, kui nad tahavad üldse ühiskonnale mingit mõju avaldada.

Tõeline elufilosoofia nagu natsionaalsotsialism ei paku absoluutselt ruumi elu atomistlikuks jagamiseks erinevateks omavahel mitteseotud osadeks. Natsionaalsotsialism suudab lahendada kõik ühiskonna praktilised probleemid, rakendades oma põhifilosoofia põhimõtteid, ja selle järgijad ei vaja oma vaimsete vajaduste rahuldamiseks ühtegi võõrast elementi. Natsionaalsotsialism ise annab täieliku vastuse igale küsimusele, mida inimene võib esitada.

On üldteada fakt, et religioonid põhinevad ainult usul – midagi, mida nad uhkusega tunnistavad! Seega on Jumala olemasolu, Pärispatuta Saamine, Ülestõusmine, Teine Tulemine jne kõik asjad, mida te ei saa tõestada – välja arvatud muidugi juhul, kui aktsepteerite Jumalat Piibli autorina, mis on veel üks asi, mida peate lihtsalt uskuma – hoolimata kõigist vastupidistest tõenditest. Kui te ei usu ilma tõenditeta, olete kahtlustav – just nagu kahtlev Toomas, kes – ilmselt jüngritest kõige intelligentsemana – tahtis tõendeid selle kohta, et mees...

Machine Translated by Google

tema ees oli tegelikult risti löödud. Vastupidiselt sellele teadmatuse uhkusele väidavad nii marksism kui ka natsionaalsotsialism, et nad põhinevad teaduslikul tõel. Marksism aga leiutati laua taga, mis oli täis teaduslikke, filosoofilisi raamatuid – kuid ilma igasuguse kontaktita reaalsuse või teadusega. Lähemal vaatlusel põhineb marksism sama palju usul kui iga religioon – nimelt täiesti ebateaduslikul veendumusel, et kõik bioloogilised olendid, kes kõnnivad kahel jalal ja kellel pole sulgi, on loodud võrdsetena, ning sama absurdsel ideel, et just tootmistingimused on määranud ajaloo samamoodi nagu väidetakse, et keskkond – mitte geenid – määrab indiviidi arengu. See on muidugi vankri hobuse ette panemine. Pole vaja palju intelligentsust, et mõista, et tegelikult on just inimene see, kes on kujundanud oma keskkonna – ja loonud ühiskondliku korra, sealhulgas tootmistingimused –, mitte vastupidi.

Erinevalt kõigist teistest filosoofiatest pole natsionaalsotsialismi kunagi leiutatud – see on tuletatud igavestest loodusseadustest, mis on eksisteerinud sama kaua kui universum ja mis on valitsenud kogu elu alates esimese ürgorganismi tekkimisest. Seda on kaunilt ja selgelt väljendanud kuulus hilinenud natsionaalsotsialistlik filosoof Savitri Devi oma raamatus „ Välk *ja päike“:4*

> *„Oma olemuselt ületab natsionaalsotsialistlik idee mitte ainult Saksamaa ja meie aja, vaid ka aaria rassi ja inimkonna enda ning iga ajastu; see väljendab lõppkokkuvõttes seda salapärast ja eksimatut tarkust, mille kohaselt...“*
> *Loodus elab ja loob: ürgmetsa ja ookeanisügavuste ning kosmose pimedate väljade sfääride isikupäratu tarkus; ja Adolf Hitlerile on auks mitte ainult see, et ta pöördus tagasi selle jumaliku tarkuse juurde, vaid tegi sellest ka ülemaailmse ulatusega praktilise taaselustamispoliitika.*

Teisisõnu, natsionaalsotsialismi ei leiutanud Adolf Hitler. See on ühiskonna põhiseaduste teadlik väljendus.

4 Savitri Devi, *"Välk ja päike"* (Wewelsburgi arhiiviväljaanne), lk 168

Machine Translated by Google

Loodus juhib meie elu. See põhineb lõpmatul armastusel loodu vastu kogu selle mitmekesisuses, sügaval ja tingimusteta austusel looduse tarkuse vastu ning tulihingelisel soovil säilitada elu, mis on sellest tarkusest välja kasvanud. Ainus viis selleks on korraldada inimühiskond vastavalt nendele põhiseadustele. Seega on natsionaalsotsialismi vastu olemine sama absurdne ja ebaloogiline kui oleks vastu seista gravitatsiooniseadusele või tõsiasjale, et Maa on ümmargune! Natsionaalsotsialism pole tegelikult midagi muud kui füüsikaliste ja bioloogiliste seaduste rakendamine inimelu poliitilistes, majanduslikes, sotsiaalsetes ja religioossetes valdkondades samamoodi nagu neid tänapäeval rakendatakse tehnoloogiale. Selles valguses on natsionaalsotsialism tõeliselt teaduslik – erinevalt kõigist teistest maailmavaadetest. See ei soovi reaalsust sobitada eelarvamuslike teooriatega, vaid teooriaid reaalsusega. Uued ajastutruud teaduslikud verstapostid kajastuksid seega koheselt natsionaalsotsialistliku kogukonna praktilises elus.

Muidugi võime vahel soovida, et mõned neist seadustest oleksid olnud veidi teistsugused, kuid peame paratamatult leppima sellega, et neid on võimatu muuta. Loodusseadusi ei saa ÜRO Peaassamblee, USA Kongressi ega ühegi teise riigi parlamendi hääletusega kaotada ega muuta! Võib-olla oleks kõik olnud lihtsam, kui kõik inimesed ja kõik rassid oleksid loodud võrdsetena ning kui poleks olnud pärilikke tegureid, mis reguleeriksid ja piiraksid meie individuaalseid arenguvõimalusi. Kuid see pole nii ja seda fakti pole absoluutselt võimalik soovmõtlemise abil muuta, st tehes nii, nagu neid seadusi poleks olemas. Selliste unistuste peale ühiskonna ehitamine on surmapatt, millel võivad olla ainult katastroofilised tagajärjed.

Need tagajärjed on liigagi selgelt näha, kui heidame pilgu ühiskondadele, mille on ehitanud meie vaenlased idas ja läänes. Nad nimetavad üksmeelselt natsionaalsotsialismi „kurjuse evangeeliumiks“ – samal ajal kui nad ise valitsevad majandusliku ja moraalse katastroofi äärel olevat maailma, maailma, mida vaevavad inflatsioon, tööpuudus, kuritegevus, mõttetu vägivald, narkomaania, reostus, pornograafia, korruptsioon, nälg ja ökoloogilised katastroofid – maailma, mis on alates 1945. aastast kogenud vaid kuusteist rahupäeva ja kus sama aja jooksul on tapetud lugematu arv miljoneid inimesi. Ja selle sünge maailma üle...

Machine Translated by Google

hõljub kohutav oht tuumasõjast, mis hävitab kogu kõrgema elu Maal.

Pole ime, et inimene elab pidevas hirmus selle ees, mida järgmine päev talle varuks on! Kahjuks on see hirm ja lootusetus kõige levinum aarialaste maailmaosas, kus dekadents ja moraalne allakäik on kõige arenenumad. Siinsed inimesed on täielikult võõrdunud kõigist tervetest ja loomulikest väärtustest ning muudetud mõtlematuteks zombideks, kelle muresid leevendab materiaalne küllus – pidevas võidujooksus majandusliku kaosega. Vaatamata kõigile tänapäeva maailma materiaalsetele hüvedele pole need inimesed ei õnnelikud ega rahulolevad. Neil puuduvad täielikult ideaalid ja entusiasm ning nad on kaotanud igasuguse usu tulevikku. Aarialane lihtsalt ei ole valmis lapsi siia ilma tooma. Kuna ta ei näe tulevikku, eelistab ta hetkelist luksust oma rassi ja kultuuri säilitamisele. Ta püüab endale selles prügimäes võimalikult mugavat elu kindlustada ja tema ainus lootus on, et paratamatut katastroofi tema eluajal ei toimu. Seega vaatab ta passiivselt pealt, kuidas tema esivanemate maad aeglaselt, kuid kindlalt tulnukad üle võtavad, kes ei taipa veel, et valge mehe lõpp tähendab kogu tsivilisatsiooni lõppu, nagu me seda teame.

See on kuldajastu, mida meie vaenlased maailmale 1945. aastal lubasid – just seda on nad suutnud üles ehitada seitsmekümne aasta jooksul, mil neil on olnud absoluutne võim. Neil asjaoludel on tulevikuväljavaated kindlasti sünged. Kuid see ei pea nii olema. See, et maailm on nii sünges olukorras, on ainuüksi inimese täieliku lugupidamatuse tulemus loodusseaduste vastu.

Natsionaalsotsialistina tunned end paratamatult nagu keegi teiselt planeedilt, kui oled kord praeguse korra olemusest aru saanud. Sul ei saa selles süsteemis mingit rolli olla ja igapäevane võitlus ellujäämise nimel selle ühiskonna raamistikus tundub mõttetu ajaraiskamisena. Natsionaalsotsialistidena näeme ette täiesti uut maailmakorda, mis põhineb "eksimatul tarkusel, mille järgi loodus elab ja loob". Ainult sellise uue maailmakorra raames saab elu sellel planeedil pikas perspektiivis ellu jääda. Selle uue korra kehtestamiseks peab inimene aga leppima sellega, et

Machine Translated by Google

Ta ei ole loodusest kõrgemal. Inimene ei ole loomingu isand, vaid looduse terviku lahutamatu osa ning allub täpselt samadele seadustele nagu kõik teised elusorganismid. Samuti peab ta aktsepteerima teaduslikult tõestatud tõsiasja, et inimrassid on erinevad – mitte ainult oma välimuse, vaid ka vaimsete ja intellektuaalsete omaduste poolest – ning lõpuks, et kõik inimesed on ebavõrdsetena loodud indiviidid ning et nende elu määravad peamiselt pärilikud tegurid, mitte nende loomulik keskkond.

See võib muidugi tunduda „ebaõiglasena“, kuid üks asi, mida inimene peab mõistma, on see, et looduses puudub õigluse mõiste sellises tähenduses, nagu me seda sõna tavaliselt kasutame. Inimestena saame – ja peaksime – korraldama ühiskonna, mis on üles ehitatud õiguslikule ja sotsiaalsele õiglusele, sest kõigil ühiskonnaliikmetel on kasulik funktsioon ja seetõttu saavad nad nõuda võrdset kaitset seaduse ees ja turvalisust majandusliku ekspluateerimise eest. See on osa organiseeritud ühiskonnas vajalikust ja loomulikust turvalisusest – tegelikult on see osa põhjusest, miks inimesed tegelesid stabiilsete sotsiaalsete struktuuride loomisega, mida nad just seda turvalisust tahtsid.

Siiski ei saa me luua bioloogilist õiglust – just nagu me ei saa luua bioloogilist võrdsust. Inimlikust vaatenurgast tundub alati äärmiselt ebaõiglane, et mõnda inimest ründavad noores eas kohutavad, valusad ja ravimatud haigused, samas kui teised saavad nautida head tervist saja-aastaseks saamiseni.

ja isegi kui sellel, kes sureb kahekümne viie aastaselt, on palju suuremad vaimsed anded ja ta oleks võinud inimkonnale palju rohkem anda kui see, kes jõuab vanadusse. Ükskõik, mida me sellest arvame, see on nii – hoolimata kõigist meie meditsiinilistest oskustest – ja inimene peab õppima leppima sellega, et loodus ei tunnista meie õigluse kontseptsiooni ning iga katse kehtestada tulevases elus mingisugune jumalik õiglus tuleb tagasi lükata kui absurdne katse reaalsusest põgeneda.

Sellega seoses väidavad natsionaalsotsialismi vaenlased sageli, et bioloogiline inimloomuse käsitlus, mis on natsionaalsotsialismi alus, on „ebaeetiline“. Sellele saame vaid vastata, et just nende vastaste niinimetatud „eetika“ on ebamoraalne, kuna see põhineb normidel ja väärtustel, mis ei ole loodusel rajatud. Natsionaalsotsialistide jaoks on ainult üks tõde:

Machine Translated by Google

loodusseadused ja kõik, mis pole selle tõega täielikus kooskõlas, on absoluutselt 100% vale!

See tähendab muidugi kristluse täielikku hülgamist, mille ebaloomulik dualism on valdava „moraalse“ koodeksi aluseks – ka seal, kus see kood on maskeeritud liberaalse/humanistliku või marksistliku sildi taha. Kristluse kohaselt on inimesel jumaliku hinge omamine kõigi olendite seas väga eriline positsioon. See hing on universaalne ja mittebioloogiline. See ei erine rassiti ega indiviiditi ning see ei sõltu intelligentsusest ega ühestki muust indiviidi vaimsest või füüsilisest omadusest, samuti ei ole see pärilik ega muul viisil looduse poolt mõjutatud. Just see hing teeb kõik inimesed Jumala silmis võrdseks, olenemata sellest, mida nad teevad või kes nad on, seni kuni nad temasse usuvad. Kristlase jaoks on inimesest kui bioloogiliste tegurite produktist rääkimine „halvustamine“. Kristluse kohaselt on kogu inimese elu pidev võitlus jumaliku hinge (vaimu) ja „mateeria“, st looduse või – isiklikul tasandil – liha vahel, mis esindab kurjust ja tuleb lüüa, et saada igavene elu määratlemata paradiisis pilvedes (või maa peal pärast Harmagedooni). Elu maa peal on vaid ettevalmistus tulevaseks eluks – kas Aabrahami süles või põrgus, kõik sõltub sellest, kui edukalt inimesed on oma bioloogilise loomusega võidelnud. Elu maa peal iseenesest on väärtusetu, vaid pisarateorg.

Seega iseloomustab kristlust selge elu ja looduse põlgamine. See on religioon kaotajatele ja unistajatele, kes ei suuda elu väljakutsetega toime tulla, vaid lihtsalt siplevad, uskudes, et „viimased saavad esimesteks ja esimesed viimasteks“, kuna kristlus peab iga kurjategijat, tühikargajat ja vaimselt puudulikku tobu väärtuslikumaks inimeseks kui töökat ja loomingulist kodanikku. See esindab normide ja väärtuste kogumit, mis seab neitsi emast kõrgemale, munga pereisast kõrgemale ning nõrgad ja kannatajad tugevatest ja võidukatest kõrgemale, isegi surnud elavatest kõrgemale. See põlgab igasugust elurõõmu ja ülistab enesepiinamist ja enesealandamist kui positiivseid märke sellest, et inimene võitleb oma liha vastu ja aktsepteerib, et ta on sündinud patu anumana, sest ta pole täielikult vaim.

Pole vahet, millise nurga alt seda vaadata, kristlus esindab perversset ja misantroopilist ellusuhtumist, mis võib

Machine Translated by Google

mingil juhul ei tohiks terves ühiskonnas taluda. Otse öeldes. Kristlus on omamoodi vaimne AIDS, mis on hävitanud meie loomuliku immuunsuse ebabioloogilise mõtlemise vastu. See on meele saastav haigus ja selle vastu tuleb võidelda kõigi jõududega.
tähendab.

Erinevalt kristlasest peaks natsionaalsotsialist elama. Ta peaks laiendama oma võimeid ja paljastama oma isiksust nii palju kui võimalik oma bioloogilise loomuse piires – nii füüsiliselt kui ka vaimselt. Ta ei ole...

peaks veetma oma elu põlvili Lähis-Ida jumala ees, anudes halastust ja andestust loodusesse sündimise „patu“ eest. Me tahame näha uhkeid ja harmoonilisi inimesi, kes on kindlad endas ja oma elumissioonis –

mitte hirmunud ja nukrad misantroopsete kontseptsioonide, näiteks „pärispatu“, viljad, mis jätavad inimesele elus vaid ühe lootuse: et „Jumal“ annab talle andeks, kui ta vaid usub ja kahetseb. Samuti ei taha me pluralistliku maailmavaate arglikke ja meeleheitel ohvreid, mis eitavad absoluutseid väärtusi. Natsionaalsotsialistid ei ole ateistid. Me usume jumalusse, aga meie jumalus on absoluutne kontrast juudi-kristlikule Jahvele. Natsionaalsotsialismi jaoks on ainult üks tõeline jumalus: mõistetamatu loominguline jõud, mis avaldub kõikjal looduses. See on jumalus, kellele me avaldame austust, näidates üles austust ja lugupidamist loodusseaduste tarkuse vastu. Natsionaalsotsialistidena ei järgi me ühtegi teist häält peale looduse hääle ja ühtegi teist eetikat peale looduse eetika ning me teame ainult ühte surmapattu: proovida selle eetika vastu mässata. See ei ole müstika, nagu mõned väidavad, vaid panteism – idee, et jumalik väljendub looduse kaudu ja mitte kusagil mujal. Panteismi juured ulatuvad kaugele ajalukku ning see on üks 19. sajandi saksa idealismi ja romantismi alustalasid . See on äratundmine, et me võlgneme oma eksistentsi eluprintsiibile, mis ei ole pelgalt selle keemiliste komponentide summa. Seega näeb natsionaalsotsialism elu enamana kui materialistliku maksimaalse tarbimise ja eneserahulduse poole püüdlemise püüdlusena – elu toob kaasa kohustuse kaitsta jumalikku printsiipi, mille osa me oleme. Mõned võivad seda nimetada religiooniks, kuid see ei vaja oma püsimiseks ebausul põhineva narratiivi kehtestamist – ja see pole kindlasti ka „usk“. See ei põhine uskumustel, vaid faktidel.

Machine Translated by Google

Kuigi inimene on osa loodusest, on natsionaalsotsialistid muidugi täiesti teadlikud, et inimene erineb kõigist teistest elusorganismidest ühes eripäras: oma ainulaadse aju poolest, mis võimaldab tal mõelda abstraktselt. See võime on võimaldanud inimesel ära hoida või leevendada looduse julmust, mida teised olendid peavad kannatama. Meie aju on võimaldanud meil ravida haigusi, mis muidu oleksid olnud ravimatud, ja leida paljude loodusseaduste aluspõhimõtted, nii et oleme suutnud mõnda neist põhimõtetest enda kasuks ära kasutada ja – paremaks või halvemaks – arendada tehnoloogiat, mis oli vajalik Maa uurimiseks ja selle rikkuste kasutamiseks.

Kahjuks on meie aju võimaldanud meil teadlikult eirata loodusseadusi, kui leiame, et neid on mugavam ignoreerida kui järgida. Primitiivses ühiskonnas tunneksime sellise üleastumise tagajärgi peagi, kuid kõrgelt arenenud tehnoloogilises ühiskonnas suudaksime loodusseaduste rikkumise korral üsna pikka aega ellu jääda, ilma et peaksime tundma paratamatuid karistusi. Kuid varem või hiljem tulevad need halastamatu jõuga ja siis on vigade parandamine, kui mitte võimatu, siis vähemalt äärmiselt raske.

Lõpuks on meie ainulaadne aju andnud meile tundeid, mida peaaegu ühelgi teisel loomal ei kohta: hirm tundmatu ees, surmakindlus ja seega ka meeleheitlik vajadus millegi järele, mis annaks inimesele vaimse turvatunde ja paneks teda nägema elus mõtet peale materiaalsete hüvede eest võitlemise. See vajadus peitub religioonide taga, kuid erinevalt neist keskendub natsionaalsotsialism nende vajaduste rahuldamisele maa peal. Sellega seoses tuleb märkida, et ei aju ega tunded ole isoleeritud, mittebioloogilised tegurid, vaid elusorganismi lahutamatu osa ja nagu inimese füüsilised omadused, allub ka "vaim" pärilikkusega seotud loodusseadustele. Natsionaalsotsialistidena oleme kindlal arvamusel, et ühiskond tervikuna peab olema korraldatud nii, et kõik loodusseaduse aspektid oleksid arvesse võetud. Seega ei piisa inimeste materiaalsete vajaduste rahuldamisest kindla majandusliku elu rajamisega. Samuti on vaja hoolitseda selle eest, et ka vaimsed vajadused oleksid rahuldatud!

Machine Translated by Google

Inimese vaenlane väidab sageli, et natsionaalsotsialismi vaimne universum on sunni ja manipuleerimise universum, kus indiviidilt röövitakse tema vabadus ja individuaalsus lihtsalt selleks, et ta muudetaks osaks mõistuseta massist. See on muidugi tõest kaugel. Tegelikult on see palju lähemal demokraatia kirjeldusele. Just demokraadid peavad rahvast suureks halliks massiks, kus üksikisikute erinevusi seletatakse vaid juhuslike keskkonnamõjude tulemusena, mida ühiskond peab "korrigeerima", et inimesi demokraatlikul viisil "sotsialiseerida". Natsionaalsotsialism seevastu austab indiviidi. Me teame, et kõik inimesed on bioloogiliselt ainulaadsed ning et neil on erinevad anded ja võimed. Kõigi nende individuaalsete annete ühendamine ühiskonna raamistikus on natsionaalsotsialistliku riigi üks olulisemaid ülesandeid.
Ainult sel viisil on võimalik kasutada rahva kõiki vaimseid ressursse – nii üksikisikute kui ka ühiskonna hüvanguks.

Samas teame ka, et geenius ja progress ei ole kunagi tulnud massist, vaid alati üksikutelt silmapaistvatelt indiviididelt, ja ainult tagades indiviidile võimaluse end organiseeritud ühiskonnas võimalikult vabalt leida ja arendada, saame edendada inimese arengut üha kõrgema täiuslikkuse poole. Kui tahame lahendada tohutuid probleeme, millega maailm seisab silmitsi pärast seitsekümmend aastat demokraatiat, on see vajalik. Kuna inimesi on ilmselgelt võimatu tõsta tasemele, mis ületab nende kaasasündinud arenguvõimalusi, viivad kõik rumalad katsed muuta kõik inimesed igas mõttes võrdseks paratamatult ühendamiseni madalaimal tasemel, st kõigi nende indiviidide mahasurumiseni, kes intelligentsuse või muul viisil keskmisest kõrgemale tõusevad. See suundumus ei ole natsionaalsotsialismi, vaid demokraatia töö ja see ei paranda tõenäoliselt elutingimusi Maal.

Iga katset eliiti edendada peetakse õigustatult ohuks demokraatliku süsteemi alustaladele, kus usutakse, et kõigil peaksid olema mitte ainult võrdsed seaduslikud õigused, vaid ka võrdne mõjuvõim avalikes asjades, olenemata sellest, kas neil on vajalikud omadused või mitte. Selline süsteem saab riigi viia ainult kuristikku. Natsionaalsotsialistlikus riigis koosneb juhtkond rahva parimatest. Ainult nemad...

Machine Translated by Google

suudab lahendada tekkivad probleemid – ja kanda vastutust. Demokraatliku assamblee üksikuid liikmeid ei saa oma tegude eest vastutavaks pidada, sest kõik otsused tehakse hääletuse teel ja igaüks peab enamuse ees kummardama – olenemata sellest, kas ta nõustub või mitte. On selge, et selline foorum pakub laia ruumi ühiskonna kõige pahelisematele elementidele. On irooniline, et suured äriettevõtted kulutavad tohutult aega ja raha parimate inimeste leidmisele ja koolitamisele korporatsiooni juhtivatele ametikohtadele, samas kui iga hariduseta poliitiline šarlatan võib saada oma riigi peaministriks või presidendiks. Tal peavad lihtsalt olema õiged sidemed ja ta ei tohi näidata üles liigset intelligentsust, mis võib viidata sellele, et erinevad huvigrupid, kelle toetuseta ta kunagi valimisi ei võidaks, ei saa teda nii kergesti manipuleerida. Demokraatliku poliitiku kõige olulisem omadus on võime häbitult valijale valetada ja anda lubadusi, mida ta kunagi ei kavatse pidada. See on hale!

Individuaalsuse ja inimeste bioloogiliste erinevuste eitamine on viinud ka "geneetilise hügieeni" mõiste täieliku allasurumiseni. Tänapäeval on hügieen vaid käte ja hammaste pesemine.

Inimene **tunneb** küll „geneetilise hügieeni” põhimõtet. Ta kulutab tohutult aega ja energiat hobuste, lehmade, koerte, tuvide, papagoide jne aretamisele – kõik parimate geneetiliste põhimõtete järgi, kuid oma liigi paljunemise osas hülgab ta need põhimõtted täielikult – justkui kehtiksid need ainult loomade maailmas. Seega aitab ta meeleldi kaasa inimese täielikule bioloogilisele allakäigule.

Looduslikus olekus allub iga populatsioon bioloogilisele valikule, mis tähendab, et ühiskonna tippu tõusevad isendid, kes sobivad antud oludesse kõige paremini, samas kui need, kes ei suuda eluga sellisena toime tulla, peavad hukkuma. See on üks raudsetest ja halastamatutest loodusseadustest, mida inimene on suutnud leevendada, luues ühiskondi, kus on ruumi ja kaitset ka elanikkonna nõrgematele elementidele, kellel on arenenud ühiskonnas samuti oluline roll. Kui aga me...

Machine Translated by Google

Kui me selle loodusseaduse olemasolu ees täielikult silmad sulgeme, liigume ka meie katastroofi poole, kuna me ei suudaks enam tagada populatsioonis vajalikku bioloogilist kvaliteeti, et säilitada süsteem, mis on piisavalt tugev ka nõrgemate kaitsmiseks.
Elu bioloogilisi reaalsusi arvestamata jõuame lõpuks kõigile vabasse ringlusse, kus kõige nõrgemad inimesed hukkuvad esimestena.

Seega ei tähenda natsionaalsotsialism – nagu tihti väidetakse – nõrgemate hülgamist ja saatuse hooleks jätmist. Vastupidi!
Natsionaalsotsialism on nõrkade ainus garantii kindla hävingu vastu. Siin tuleb aga rõhutada
See nõrkus ei ole ideaal – see on midagi, mille vastu tuleb võidelda ja see on võimalik ainult järjepideva geneetilise hügieeni abil. Natsionaalsotsialistlik riik valgustab inimesi bioloogiliste mehhanismide osas ja tagab seeläbi, et inimene taastab oma loomulikud instinktid selles valdkonnas, et inimene saaks bioloogiliselt edasi areneda. Ainult lollid võivad uskuda, et inimene on juba saavutanud arengu kõrgeima võimaliku tipu. Selleks, et inimene saaks aga edasi areneda, peab ühiskond tagama, et haigusi ja nõrkusi ei kuhjuks ega pärimise teel kontrollimatult põlistataks. Vabadus teadlikult kannatusi oma lastele edasi anda ja populatsiooni geneetiliselt lagundada on kuritegu tulevaste põlvkondade vastu!

Samal ajal peab ühiskond tagama ka tervisliku keskkonna, et väliste mõjude põhjustatud haigused igaveseks kaoksid. Siinkohal ei pea me silmas mitte ainult sotsiaalset keskkonda ja töötingimusi, vaid ka ökoloogilist keskkonda. Natsionaalsotsialistlikus ühiskonnas on täiesti vastuvõetamatu, et kasumijaht ja ahne materialism lubavad toidus ja riietes patogeenseid kunstlikke lisaaineid, kodudes ja avalikes hoonetes ebatervislikke sünteetilisi materjale ning üha suurenevat maa, õhu ja vee reostust.

Rääkimata surmavast radioaktiivsest saastumisest, mis kestab sadu tuhandeid aastaid. Kõik see on loogiline tagajärg elu tõeliste väärtuste täielikule moonutamisele, mida on näha selles ravimatult haiges ühiskonnas. Geneetiline hügieen ja üldine reostuse kontroll on vaid kaks aspekti samast eesmärgist: looduse ja ökoloogilise tasakaalu säilitamine, et tagada inimese jätkuv vaimne ja füüsiline heaolu. Ilma tervisliku keskkonnata isegi

Machine Translated by Google

Parimad geenid hävivad ja ilma piisava hulga nende geenideta pole kedagi, kes suudaks luua tervislikku keskkonda.

Elu arenguks sobiva keskkonna loomiseks vajame ka terveid peresid, kus lapsed saavad harmoonias üles kasvada ja õnnelikud olla. Praeguse korra teine pahe on see, et sellist perekonda hävitab tavapärane ebabioloogiline mõtlemine ja naisliberaalide jama. Nii nagu rassid on erinevad, on ka sood erinevad ning idee, et mees ja naine on bioloogiliselt võrdsed, on tõsine oht inimese ellujäämisele. Nendevahelised erinevused ei tulene mitte sotsiaalselt konstrueeritud "soorollidest", vaid bioloogilistest rollidest! Pole juhus, et just naine sünnitab lapsed. Ta on selleks ülesandeks mitte ainult bioloogiliselt sobiv, vaid ka vaimselt ning uue põlvkonna emana on tal ühiskonnas kõige olulisem roll. Idee, et naine peab "ennast teostama", liitudes tööjõuga ja saades tööd konveieril, samal ajal kui tema lapsed jäävad teiste hooleks, on kuritegelik!

Naised saavad end teostada vaid oma bioloogilise emarolli piires. Ilma emata laguneb perekond. Lapsed jäetakse iseenda hooleks või riikliku hariduse juurde. Kui nad koju jõuavad, pole kellelgi nende jaoks aega. Neile ei õpetata mingeid ideaale ja nad saavad oma iidolid televisioonist, halvast muusikast ja veelgi hullemast kirjandusest. Nad elavad kiirtoidust ja langevad halvima kommertsliku materialismi ohvriks. See tähendab, kui naine ei otsusta laste saamist üldse vältida – kas mingisuguse "rasestumisvastase" vahendi abil või lapse tapmisega, kui ta ikkagi rasedaks jääb. Muidugi väidavad feministid, et mehel oleks sama loomulik laste eest hoolitseda ja naisel tööle minna. Tegelikult oleks aga sama loomulik, et mees oleks ka sünnitanud.

Vastupidi, naise bioloogia tähendab alati seda, et naine on tööturul nõrgemas positsioonis, kuna ta on mehena vähem stabiilne. Rääkimata töödest, mis nõuavad teatud füüsilist jõudu. Pole ime, et juudi-prantsuse feminist Elisabeth Badinter nõuab oma raamatus („L'un est l'autre” = „Üks on teine”, avaldanud O. Jacob (!), Pariis 1986 ja mis pole üllatav, tõlgitud praktiliselt kõigisse Lääne-Euroopa keeltesse) emaka ja munasarjade siirdamist...

Machine Translated by Google

mehed võrdsuse tagamiseks! Ühiskond, kus selline raamat lugejaid leiab, on tõepoolest ravimatult haige!

Inimese bioloogilisele loomusele on omane, et ta pole mitte ainult isoleeritud indiviid, vaid ka sotsiaalne olend ning tema sotsiaalne instinkt ulatub kaugemale tuumikperekonnast. Juba varaseimatest aegadest on inimesed elanud koos rühmades, et nad suudaksid paremini vastu seista oma ürgse eksistentsi ohtudele. Kui nad poleks seda teinud, poleks inimene liigina vaevalt säilinud. Teisisõnu, elu organiseeritud ühiskondades on inimese eksistentsi tingimus ja tung organiseerida on osa meie loomusest. Ilma organiseeritud ühiskonnata oleks igal indiviidil olnud piisavalt tegemist igapäevaste vajaduste rahuldamiseks. Kunsti, teaduse, hariduse ega ühegi tervishoiuteenuse jaoks poleks olnud ülejääki. Kõrge organiseerituse tase on lihtsalt nii kultuurilise kui ka tehnoloogilise arengu eeltingimus. Seetõttu pole mingil juhul juhus, et kõrgeimaid kultuure on alati loonud rahvad, kellel on parim organiseerimisvõime. Muide, enamik neist olid aarialased.

Igas organiseeritud ühiskonnas on aga absoluutselt vajalik, et indiviid kohaneks normiga, mida jagatakse selle kogukonna teiste liikmetega, ning et ta hoiduks oma intelligentsuse ja annete väärkasutamisest viisil, mis kahjustab just seda kogukonda, mis on nende annete arendamise võimalikuks teinud.

Siiski ei saa vajalik lojaalsus grupis tugineda ainult materialistlikele kaalutlustele. Ühisest hoolekandeasutusest ei piisa. Mõistlik on loobuda osast isiklikust vabadusest kogukonnas, millel on ühine saatus, mis koosneb inimestest, kellel on ühine taust, ühised normid ja väärtused ning ühine elueesmärk –

rahvad, kelle esivanemad on põlvkondade vältel sama territooriumi vallutanud ja kaitsnud, sest nad soovisid säilitada oma spetsiifilist keelelist, kultuurilist ja bioloogilist iseloomu.

Just see soov on loonud meie kultuuri, mis on kooskõlas meie rahva annete, arusaamade, ideaalide ja väärtustega – sellega, mida võime nimetada oma rahva hingeks. Teistel rahvastel on teised anded, arusaamad, ideaalid ja väärtused ning seetõttu on nad loonud teisi kultuure. Need võivad olla sama „head” kui meie oma – aga nad on meile võõrad, just nagu meie kultuur on võõras teistele rahvastele.

Machine Translated by Google

Rääkida tulevasest, universaalsest ja kõigile inimestele ühisest „maailmakultuurist“ on jama. „Kultuur“, mis pole loomulikult tekkinud rahva hinge peeglina, on sõna „kultuur“ tähenduse eitamine ning ajalugu näitab väga selgelt, et iga tsivilisatsioon, mis pole enam suutnud säilitada ja edasi arendada oma **kultuuri** ning on seetõttu importinud ja integreerinud kõik võõrad kultuurielemendid, millega ta on juhtunud kokku puutuma, on seisnud otse oma paratamatu languse ees.

Ühiskond, mis koosneb juhuslikust segust rassidest, religioonidest ja filosoofiatest, ei ole kindlasti mitte vaimse ja kultuurilise rikkuse väljendus, nagu tänapäeval sageli väidetakse. See on absurdne segapuder, mille olemasolu ei saa mingil alusel õigustada –
kindel märk rahva peatsest lagunemisest ja kõigi normide ning väärtuste täielikust kadumisest. Selline ühiskond on tõelise kogukonna degenereerunud paroodia – ja see ei saa kesta, sest sotsiaalne lojaalsus erinevate rühmade vahel, kes ajutiselt samal maalapil elavad, asendatakse palju tugevama – vaimse – lojaalsusega religioossete ja filosoofiliste ideede suhtes, millel puudub alus rahval endal ja selle ajaloos.

Ühiskonna sidususe kõige tõsisem oht on võrdlematult bioloogiline rasside segunemine, mis on alati kas käinud käsikäes kultuuride segunemisega – või isegi olnud selle eeltingimus. Kultuuri enda lagunemist saab igal ajal peatada ja rahvas võib leida tee tagasi oma kultuurinormide ja väärtuste juurde – seni, kuni rassibaas on puutumatu. Rasside segunemine on aga pöördumatu – ja selle tagajärjed on ettearvamatud ja katastroofilised. On fakt, et loodus on alati arenenud suurema rassilise mitmekesisuse poole, nii et rassidest on lõpuks saanud liigid. Ebaloomuliku rasside segunemise kaudu näeme nüüd kõigi erinevate loomulike annete tasandamist, mis kõik on määratud rassiga. Kui üks rass on arenenud ühes kindlas suunas ja ehitanud üles kogukonna ning loonud kultuuri, mis põhineb tema arendatud omadustel, siis segunemine teiste rassidega tähendab, et mõne põlvkonna pärast on vallaslapsed kaotanud kõik eeldused mõista, mida nende esivanemad on loonud.

Kahjuks on õppimisvõimalusi liiga palju
sellised ühiskonnad, mis meil rasside segunemise tagajärjel on tekkinud.

Machine Translated by Google

Ladina-Ameerika, India ja Egiptus on kõik suurepärased näited, nagu ka Hellase ja Rooma impeerium. Nii nagu India, Pärsia ja Egiptuse kultuurid, lõid ja hoidsid ka Kreeka ja Rooma tsivilisatsioonid ülekaalukalt põhjamaist rassi esindav immigreerunud vähemus. See kõrgema arenguga vähemus surus esmalt maha algse enamuse ja nende kultuuri, kuid hiljem alistusid nad aeglaselt oma alistatud rahvaste arvulisele ülekaalule. Nõrgestatud lugematute sõdade poolt, mis olid neile maksma läinud nende kõige väärtuslikuma vere, ja õõnestatud Aasia valehumanitaarsuse ideede poolt, andsid nad järk-järgult üha suuremale hulgale alistatud rahvastele kodakondsuse ning tõid oma Aafrika ja Aasia kolooniatest uusi orje ja töölisi – kes seejärel integreeriti ja omandasid kodakondsuse järgmises põlvkonnas. See on kindlasti tuttav pilt, kas pole? Ja just see põhjamaise rassi lagunemine muutis uhke Hellase riigi tänapäeva Kreekaks ja Rooma Itaaliaks – või teisisõnu: tsivilisatsiooni kaoseks! Koolis veedetakse ikka veel vähemalt mõnda aega lastele iidsete kultuuride õpetamisega, kuid mitte ühtegi sõna ei räägita inimestest, kes need kultuurid lõid. See ei paista kedagi hämmastavat, et riigi korraldamise võime võib nii täielikult kaduda. Tõde on see, et enamikul tänapäeval „roomlasteks” maskeeruvatest inimestest on oma võimsate eelkäijatega rassiliselt väga vähe ühist. Liiga paljudel nende esivanematel oli kodu Vahemere **lõunaosas !**

Tänapäeval rassibioloogiast rääkides puutute peagi kokku hulga tabudega. Rassibioloogia õppimisest on saanud midagi vallatut – kui uurida tahetakse **inimrassi** – ja isegi arstidelt või niinimetatud antropoloogidelt ei saa eeldada, et nad sellest teemast midagi teaksid. Isegi selliste teadmiste **omandamine** kahjustab teie karjääri, seega miks üldse hoolida?
Seega väidetakse alati põlgliku irvega, et „puhast” valget rassi pole olemas ja et „aaria” on puhtkeeleline termin jne, mis kõik peaks tõestama, et rassiteadus on jama. Muidugi pole need argumendid täiesti valed – aga järeldus on! On tõsi, et on olnud segu erinevatest Euroopa rassidest, aga see oli segu tihedalt seotud rassidest sama põhirassi, niinimetatud valge rassi sees, mida võib vabalt nimetada aaria rassiks – kui vaid defineerida, millest räägitakse! Lisaks,

Machine Translated by Google

Pole mingit alust väita, et see segu – mis pole kaugeltki olnud täielik – on eurooplastele absoluutselt eeliseks olnud! Tõenäoliselt on see olnud vastupidi ja pole mingit head põhjust jätkata lagunemisprotsessi edasise segamise teel.

Ignorantsed väidavad ka, et rasside segunemine on vajalik "sugulusaretuse" vältimiseks. See on muidugi ebabioloogiline jama. Sugulusaretus viitab ainult lähedaste isendite vahelisele aretusele, kes bioloogilisest vaatenurgast tingimata sarnanevad. Sugulusaretuse kaudu kuhjub mitmesuguseid geneetilisi tegureid – nii häid kui ka halbu. Kui nii isal kui ka emal on samad geenid, on suur võimalus – või oht –, et järglastel need geenid summeeruvad, ja kuna me praktiliselt kõik kanname ebaõnnestunud geene, on ilmselgelt soovitav, et need ei kuhjuks. Siinkohal pole oluline, et kuhjub ka positiivseid geene: suuremat kalduvust hullumeelsuse tekkeks ei saa teiste positiivsete omadustega heastada.

Sugulusaretus on aga ohtlik ainult väga väikestes populatsioonides, näiteks väga väikesel saarel või niinimetatud „kuninglikes“ või „aadliperekondades“. Miljonitest isenditest koosnevas populatsioonis seda tavapärastes tingimustes lihtsalt ei eksisteeri.

Igal juhul ei ole rassiliselt võõraste geneetiliste elementide lisamine hea viis sugulusaretuse vältimiseks. See viib ainult ebaharmooniliste isenditeni, kuna vanemad on liiga erinevad. Sellele vaidleksid võhikud vastu, et erinevate rasside ristamise korral näib saavutatavat väga häid tulemusi nii loomariigis kui ka taimedega. See on muidugi väga tõsi, aga siin räägime rangelt kontrollitud ristamisest, kus teadlased on eelnevalt määratlenud, milliseid konkreetseid omadusi nad aretada soovivad.

Seega valite vanemad seda eesmärki silmas pidades, võttes isendeid, kellel on parimad omadused, mida soovite ristata. Kui järglased on käes, valite taas isendid, kellel on kõige rohkem soovitud omadusi.

Neid kasutatakse edasiseks aretuseks. Ülejäänud tapetakse lihtsalt paratamatu jäätmena. Nende isenditega jätkuv aretamine annaks vastupidiseid tulemusi kui soovitud. Te ei luba mingil juhul juhuslikku aretamist. Kui see juhtub kogemata – nt koertega –, hävitate te järglased!

Machine Translated by Google

Riigid püüavad takistada eksootiliste taimede ja loomade sisenemist oma territooriumile väga heal põhjusel. Nad rikuvad looduslikku korda ja võivad ohustada olemasolevaid ökosüsteeme. Seda, kui ohtlik võib olla ristamine, illustreerivad niinimetatud "tapjamesilased". Nad on kunstlik produkt katsest luua tugev ja suure saagikusega rass. Tulemuseks olid agressiivsed mesilasparved, millel olid väga erinevad tolmeldamismustrid. Juhuslikult pääsesid mõned neist laborist välja ja tänapäeval on nad tõsiseks ohuks kogu Ladina-Ameerikas ja USA lõunaosas. Oma käitumise tõttu ei sobi nad kaubanduslikuks mesinduseks ja kuna nad asendavad Euroopa meemesilast Ameerikas, tekitab tapjamesilane tõsiseid probleeme puuviljaistanduste kaubanduslikul tolmeldamisel. See on hea näide sellest, milleni rasside segunemine võib viia, kui vajalikud kontrollimeetmed ebaõnnestuvad – ja siis kujutage ette, et inimrasside leviv segunemine toimub täiesti kontrollimatult!

Tõenäoliselt pole kedagi, kes soovitaks inimrasside ristamisel rakendada samu protseduure, mida loomade puhul – rääkimata asjaolust, et siin on tegemist palju keerulisemate teguritega kui loomade puhul. Inimeste võimet ühiskonna nõudmistega toime tulla ei määra mitte nii kergesti määratletavad asjad nagu kehaehitus, liha kvaliteet või piimatootmisvõime, vaid sellised tegurid nagu iseloomuomadused, intelligentsus, loovus ja sisemine harmoonia – kõik omadused, mis rasside segunemisel teadaolevalt tugevalt kannatavad.

Sellega seoses väärib märkimist ka see, et kõik ohjeldamatu rasside segunemise pooldajad on meile täielikult jätnud ütlemata, milliste soovitavate omadustega võiksid aaria maailma praegu voolavad võõrad rassielemendid valget rassi rikastada!

Igal juhul ei saa praegused ühiskonna kõikides valdkondades toimuvad lagunemistrendid jätta inimesi ebakindlaks ja õnnetuks muutmata. Ainult tõelises ja harmoonilises kogukonnas, mis koosneb sama kultuurilise, ajaloolise ja bioloogilise taustaga inimestest ning samade vaimsete tulevikupüüdlustega, saab inimene leida vajaliku meelerahu ja sisemise turvalisuse. Ainult siin saab inimene tunda end loomuliku osana suuremast tervikust, millestki, mis on võimsam kui inimene ise ja mis eksisteerib edasi ka pärast tema surma, just nagu see on eksisteerinud ka pärast tema surma.

Machine Translated by Google

eksisteeris enne inimese sündi. Ainult sellises rahvuslikus saatusekogukonnas leiab inimene igavese elu, mida ta on alati otsinud. Oma lastes ja oma rahvastes elame me igavesti, aga see on ainus osa igavikust, mis meil on. Ilma selleta poleks me ehk kunagi elanudki!

Kui aga inimene peab oma identiteeti ja elueesmärki otsima väljaspool rahvuslikku kogukonda, on see kogukond kaotanud oma mõtte ja laguneb paratamatult nagu abielu, kus partneritel pole midagi muud kui ühine aadress.

See on fundamentaalne natsionalistlik seisukoht.

Siiski peab lojaalsus grupis olema vastastikune. Mitte ainult kodanik ei pea olema ühiskonnale lojaalne – ka ühiskond peab olema kodanikule lojaalne. Lojaalsus eeldab seega õiglasi sotsiaalseid tingimusi ja majandussüsteemi, kus kedagi ei ekspluateerita ja kus igaüks teeb kõik endast oleneva ühise hüve nimel, et säilitada korda, mis kaitseb ühiseid väärtusi, tagab kodanike elu ja õnne ning annab igale üksikisikule tema osa rahva igavesest elust.

See on põhimõtteline sotsialistlik seisukoht.

Natsionalism ilma sotsialismita on absurdne – ja vastupidi: sotsialismil ilma selgelt määratletud kogukonnata pole tähendust.

Tänapäeval väidetakse sageli, et natsionaalsotsialistlik suhtumine viib sõdadeni ja katseteni teisi rahvaid maha suruda. See on täielik jama. Tõde on hoopis vastupidi. Teiste rahvaste kultuurilise ja bioloogilise identiteedi austamine on võimalik ainult siis, kui tunnistatakse rassiliste ja kultuuriliste erinevuste olemasolu ja soovitavust – ja vaevalt saab teiste rahvaste identiteeti austada, kui ei hinnata enda oma! Kui eitada rassiliste erinevuste olemasolu, on üsna ilmne, et püütakse teistele rahvastele pidevalt peale suruda seda, mida ise parimaks peetakse – arvestamata nende eripäraga. See suhtumine on rassism, kui seda üldse on olnud!

Kristluse, islami ja marksismi jagatud katastroofiline idee, et on olemas ainult **üks** tsivilisatsioon, mis on õige kõigile inimestele, olenemata rassist, on aluseks nii eelmise sajandi Euroopa koloniaalimpeeriumidele kui ka tänapäeva lakkamatutele katsetele suruda peale tänapäeva industrialiseeritud maailma viljatut materialistlikku elustiili naiivsetele kolmanda maailma rahvastele, kes ainult...

Machine Translated by Google

näevad sära, aga ei suuda hinda arvutada. See saab olema nende hukatus, nagu ka meie oma! Tarbijaühiskond näeb lihtsalt ainult turge ja tarbijaid – ja siin on märksõnaks ühetaolisus. Ühtsel klientuuril pole erinõudeid ning see muudab tootmise lihtsamaks ja odavamaks, mis tähendab suuremat müüki ja suuremat kasumit. Rahvuslikud iseärasused ning erinevad kultuurimustrid ja keeled on siin nuhtluseks – tehniliseks kaubandustõkkeks – ja seetõttu võideldakse nende vastu. Rahvusvaheliste tööstusharude ja kettide jaoks on kõik inimesed võrdsed – kui nad vaid suudavad tarbida. Neil puudub igasugune austus inimlike väärtuste vastu. Nad purustavad need.

Natsionaalsotsialismi jaoks on erinevused osa loomulikust korrast ja me tahame seda korda säilitada koos kõigi selle erinevustega rasside, rahvaste ja üksikisikute vahel. Meil pole absoluutselt mingit soovi sundida neegrihõimu praktiseerima meie usku, sööma meie toitu või järgima meie seadusi. Me tahame, et teised rahvad leiaksid oma tee tulevikku.
Muidugi peaksime olema rõõmsad nendega koostööd tegema, kui see on vastastikku kasulik, aga me ei tohi neid segada. Kui nad ei leia oma teed, on see nende probleem – mitte meie. Me ei otsi kellegagi konflikti – me tahame lihtsalt, et meid rahus jäetaks. Siiski ei ole me patsifistid. Me teame, et aeg-ajalt peab iga rahvas võitlema ellujäämise nimel. Kui see nii ei ole, siis see hävib ja me ei saa lihtsalt niisama istuda ja lasta oma rahval hävida. Kui meie eksistents on ohus, peame end kaitsma ja me teame, et ainult uus natsionaalsotsialistlik maailmakord, mis koosneb sõltumatutest ja üksteise vastu vastastikust austust omavatest riikidest, saab tagada püsiva rahu ja päästa maailma ähvardavast katastroofist.

Kui maailm ei aktsepteeri natsionaalsotsialismi oma ainsa tulevikulootusena, seisab inimkond silmitsi hävinguga. See on loogiline tagajärg tema pidevatele loodusseaduste rikkumistele.
See ei ole aga Universumi lõpp. Sealt vaadatuna on planeet Maa ja sellel elavad inimesed tohutu masinavärgi pisikesed ja täiesti asendamatud osad. Kui me kaoksime, oleksid viimase 10 000 aasta erinevad tsivilisatsioonid vaid tühine episood lõpmatus ja ajatus ruumis – katse, mis läks valesti. Isegi pärast täielikku tuumasõda on mõnes Maa paigas tõenäoliselt endiselt alust bioloogiliseks eluks ja siis algab areng üha kõrgemate vormide suunas uuesti. Isegi kui Maa peaks sellises sõjas täielikult hävima...

Machine Translated by Google

või mis tahes muul põhjusel – on enam kui tõenäoline, et elu on kusagil teisel planeedil väga kauges päikesesüsteemis kusagil kosmoses, võib-olla kvintiljonite valgusaastate kaugusel. Igal juhul eksisteerib loodus alati – ka ilma inimesteta ja ilma planeedi Maata. Isegi ilma eluta on universumis ikkagi loomulik kord. See universum ei aktsepteeri inimese jaoks mingeid erilisi seadusi ja kui ta seda ei taipa, on ta oma tulevase hävingu ära teeninud ning miski ei suuda seda muuta.

Siiski arvame, **et** oleks häbiasi lasta sel juhtuda. Seepärast püüamegi panna inimesi nii hilisel tunnil mõistust kuulama. Meil pole aega kaotada. Kas **te** sooviksite meiega liituda? Mitte meie, vaid teie laste pärast.

Kas suudate ette kujutada maailma ilma valgete inimesteta ja Kas nemad on loonud tsivilisatsiooni? Meie ka mitte!

Kindlasti pole see poliitika küsimus. Meie olemasolu ise on... kaalul. Kas sa saad endale lubada rohkem oma aja raiskamist?

Machine Translated by Google

Natsionaalsotsialism Vasakpoolne liikumine

Povl H. Riis-Knudsen

Machine Translated by Google

Liiga palju aastaid on laialdaselt aktsepteeritud, et natsionaalsotsialistid on äärmusparempoolsed ja nad on vaid harva kõhelnud end nii nimetamast. Mingil hetkel sai aga Rahvussotsialistide Maailmaliidu ametlikuks poliitikaks vältida terminit „parempoolne“, väites, et natsionaalsotsialism ei sobi „parempoolse“ ja „vasakpoolse“ mustrisse ning seda tuleks pidada sellest eristusest kõrgemal seisvaks. See oli kindlasti samm õiges suunas, kuid praegusel ajal ja praeguse võitluse kontekstis oleks siiski hea mõte ümber hinnata kogu poliitiliste tiibade küsimus ning selgitada mõned punktid terminite „parempoolne“ ja „vasakpoolne“ tähenduse ja nende rakendamise kohta tänapäeva poliitilisel maastikul.

Ajalooliselt pärinevad sõnad „parem“ ja „vasak“ poliitiliste vaadete tähistamisel revolutsioonieelsest Prantsusmaast, kus need, kes tahtsid säilitada valitsemissüsteemi enam-vähem sellisena, istusid Rahvusassamblees paremal, samas kui need, kes soovisid radikaalsemaid muutusi, istusid vasakul. Sellest ka termin „parem“ reaktsionääride ja „vasak“ revolutsionääride kohta – terminid, mis on sellest ajast alates muutunud universaalselt tuntud ja kasutatavaks. Ei sõna „reaktsionäär” ega sõna „revolutsiooniline” ütle aga kõnealuste vaadete kohta midagi universaalset. Mõlemad on suhtelised ja saavad oma spetsiifilise tähenduse ainult antud ajaloolises kontekstis. Endised revolutsionäärid, näiteks 19. sajandi Euroopa rahvusliberaalid, ei tundu tänapäeval eriti revolutsioonilised – vastupidi! – just nagu tänapäeva reaktsionääre oleks 200 aastat tagasi väga revolutsioonilisteks peetud. Kui kommunistid 1917. aastal Venemaal võimule tulid, tegid nad seda revolutsionääridena, kes püüdsid kukutada ebaefektiivset ja korrumpeerunud režiimi, tänapäeval aga esindavad nad reaktsioonilist võimukandjat, kes seisab silmitsi uue revolutsioonilise väljakutsega.

Meie ajal on traditsiooniline vasakpoolne tiib valdavalt marksistlik – isegi sedavõrd, et mõistet „vasakpoolne“ peetakse sõna „marksistlik“ sünonüümiks. Sellel pole muidugi reaalsuses mingit alust. Iga revolutsionäär on vasakpoolne – lihtsalt marksistidel on olnud nii vähe konkurentsi, et nad on olnud

Machine Translated by Google

suuteline terminit omaks võtma.

Poliitilise spektri teisel poolel on parempoolne tiib, mis koosneb reaktsionääridest, kes soovivad säilitada praegust ühiskonda ja lääne niinimetatud kristlikku tsivilisatsiooni koos selle materialismi ja kapitalismiga. Parempoolsed seisavad traditsiooniliste patriootlike väärtuste eest: nad on head kristlased ja head kodanikud, kes kaitsevad põhiseadust ning on lojaalsed oma riigile ja monarhile, kui neil see on. Nad on valmis sõdima iga teise riigi vastu, et kinnitada omaenda suurust – isegi kui see tähendab tuumasõja pidamist teise valge riigi vastu, kui nad arvavad, et selle valitsemissüsteem ohustab nende endi siseriiklikku korda, olenemata sellest, kui korrumpeerunud ja allakäinud see ka poleks. Nad pooldavad piiramatul vabal ettevõtlusel põhinevat majandust, olenemata tagajärgedest, kuid nad pahastavad liberaalset suundumust poliitikas, samuti immigratsiooni ja rassilise integratsiooni osas, sest nad kardavad kõiki muutusi, mis võiksid häirida korda, millega nad on harjunud.

Rahvussotsialistid selles spektris paiknevad üsna selgelt: me oleme vasakpoolsed – selles pole kahtlustki! Me ei taha säilitada praegust süsteemi ega ühtegi selle osa. Me ei usu süsteemi alustaladesse, mis on viinud meie rahva praegusesse viletsusse! Me ei taha toetada ühtegi institutsiooni, mis vastutab kahe maailmasõja eest valgete rahvaste vahel, aga ka lugematute väiksemate sõdade, tuumarelvastumise, keskkonnareostuse, tööpuuduse, noorte täieliku pettumuse eest, kes on kaotanud igasuguse usu tulevikku, narkootikumide kuritarvitamise, pornograafia ja kõigi muude täieliku allakäigu vormide eest, mida tänapäeval ilmneb. Meie, rahvussotsialistid, tahame kõige radikaalsemat muutust: me tahame kogu vana korra täielikku kukutamist!

Kui marksismil on vana korra põhimõtteline egalitaarne filosoofia ja ta määratleb end materialistliku liikumisena, mille eesmärk on materiaalsete hüvede ümberjaotamine, siis natsionaalsotsialism püüab luua täiesti uut korda, mis põhineb idealismil ja sügaval austusel loodusseaduste vastu elu kõigis aspektides.

See on kindlasti selle sajandi kõige revolutsioonilisem idee – ja seega väga vasakpoolne! – ja see pole kindlasti marksistlik!

Machine Translated by Google

Võrreldes natsionaalsotsialismiga pole marksism midagi muud kui pseudorevolutsiooniline idee, mille leiutas kristlus ja mida toetab liberaaldemokraatia: kui kõik inimesed on loodud võrdseteks, miks ei peaks kogu rikkus olema jaotatud võrdselt kõigi inimeste vahel? Selles valguses vaadatuna on marksism lihtsalt osa vanast korrast, mida me tahame hävitada.

Kui natsionaalsotsialism on oma olemuselt vasakpoolne liikumine, on muidugi paradoksaalne, et natsionaalsotsialistid pühendasid nii palju aega ja energiat traditsiooniliste parempoolsete hoiakute rahuldamisele, samal ajal kui nad on vältinud kõiki vasakpoolseid avausi. Kas on ime, et kõik katsed luua sellel alusel natsionaalsotsialistlik liikumine on olnud täiesti ebaõnnestunud?

Esimene eeltingimus millegi loomiseks selles maailmas on selge ettekujutus sellest, mida ta saavutada tahab ja kuidas ta seda teha saab.
võimalik saavutada. Skulptor, kes soovib luua kunstiteose, alustab mõttest ja asub seejärel seda valitud materjalis teostama. Ta ei siba niisama peitliga marmoritükil ringi, mõeldes, milline on lõpptulemus.

Seega on ülioluline mõista, et natsionaalsotsialism ei ole lihtsalt äärmusparempoolsuse vorm. Igaüks meie ridades, kellel on veel selliseid arusaamu, peaks pühenduma natsionaalsotsialismi idee uurimisele, et leida selle tõeline tähendus ja olulisus – või kui tal pole selleks energiat või võimekust, peaks ta leidma oma tegevusele muu väljundi. Selles liikumises ei ole ruumi pettunud vihkajatele ega religioossetele unistajatele, vaid ainult pühendunud natsionaalsotsialistlikele revolutsionääridele!

Olgem realistlikud: parempoolsed on enamasti haletsusväärne konglomeraat inimesi, kellel on väga ebaselged ideed. Nad saavad aru, et midagi on valesti. Aga nad keelduvad Vanast Korrast lahkumast.
Selle asemel klammerduvad nad selle külge kogu jõust ja soovivad naasta olukorra juurde, mis see oli 75 või 100 aastat tagasi, arvates, et see lahendab kõik nende probleemid. Nad lihtsalt ei näe, et segadus, milles me täna oleme, on loogiline tagajärg süsteemile, mis meil 100 aastat tagasi oli.

Machine Translated by Google

– et selle süsteemi alused ei olnud piisavalt head ja stabiilsed, et meid praeguse arengu eest kaitsta. Enamiku meie probleemide isa peitub just selles kristlikus idees, mille egalitaarne filosoofia ning võõrad ja ebaloomulikud õpetused on meie rahvalt hinge röövinud, kuid mida nad jätkuvalt kiidavad kui kilpi enda ümber nähtava languse vastu. Kui kõik nende mõttetud katsed arengut peatada ebaõnnestuvad, muutuvad nad pettunud ja muutuvad pelgalt vihkajateks, sest neil puudub tõeline visioon ja ideoloogia.

On ajalooline fakt, et parempoolsetelt pole kunagi midagi head tulnud. Kui poleks olnud selliseid revolutsionääre nagu Kopernik, Kepler, Giordano Bruno ja Galileo, usuksime ikka veel, et Maa on lame ja universumi keskpunkt. Kapitalismi arenedes ei püüdnudki võimuesindajad lahendada tööstusrevolutsioonist tulenevaid sotsiaalseid probleeme, vaid jätkasid uue töölisklassi halastamatut ärakasutamist – andes seega aluse revolutsioonilistele mõtetele, mis väljenduvad marksistlikus ideoloogias.

Ja kõik vajalikud ja õiglased sotsiaalsed edusammud, mida oleme viimase saja aasta jooksul näinud, on ellu viidud alles vasakpoolsete tugeva surve järel, samal ajal kui parempoolsed konservatiivid on pidevalt taganemas, püüdes haledalt endale võimalikult palju säilitada.

See ei tähenda muidugi, et iga katse kukutada väljakujunenud süsteemi on iseenesest hea. Kui inimesel õnnestub luua uus looduslik kord, mis ei kivistu, vaid jääb elavaks organismiks ja areneb loodusseaduse piires, võttes omaks uusi teaduslikke ja filosoofilisi arusaamu elu olemusest ilma vananenud kontseptsioonidest kinni hoidmata, oleks tõepoolest äärmiselt tõsine süütegu proovida seda korda juurida välja ja naasta egoistliku materialismi, kristluse või mis tahes muu ebaloomuliku filosoofia juurde. Hea ja halva üle saab otsustada ainult loodusseaduse alusel – mida lähemal sellele, seda parem.

Peaaegu üldiselt on aktsepteeritud, et natsionaalsotsialismi ja marksismi vahel on lõhe. Samal põhjusel ei ole aga ka natsionaalsotsialistid kindlasti parempoolsed. Ainus ühisosa, mis natsionaalsotsialismil parempoolsetega näib olevat, on rassiküsimus. Kuid ka siin on äärmuslik erinevus.

Machine Translated by Google

väljavaates. Parempoolsed usuvad, et valgeks olemine omaette omab absoluutset väärtust, mis ülendab aaria rassi kõigist teistest elusorganismidest kõrgemale ja annab talle õiguse teha maailmaga, mida ta soovib. Rahvussotsialistidena ei muretse me aga ainult oma rassi elu ja vahetu heaolu pärast. Me näeme valget rassi osana universumi loomulikust korrast ja meie soov seda säilitada on seotud meie sooviga säilitada kogu looduskeskkonda – sealhulgas teisi inimrasse – sügavast austusest looduse läbitungimatu tarkuse vastu.

Kahtlemata on meie rassil suured intellektuaalsed võimalused, kuid nende võimetel pole absoluutselt mingit väärtust, kui neid ei rakendata õigesti ja kooskõlas loodusseadustega. Liiga kaua oleme ühinenud kooriga, mis kuulutab "valget võimu", ja ignoreerinud kurba tõsiasja, et meie rassil on olnud absoluutne võim vähemalt 2000 aastat. Ja just see võim on viinud sellise ühiskonnani, nagu me täna oleme.

Seega me ei jaga parempoolsete usku pidevasse tehnoloogilisse ja majanduslikku laienemisse, mis on juba viinud õhu ja vee saastumiseni ning muutnud tohutud maailma alad elukõlbmatuks kõigile liikidele – areng, mis tähendab, et atmosfääri osoonikihti hävitatakse süstemaatiliselt, nii et tulevased põlvkonnad puutuvad kokku eluohtliku kiirgusega, et troopilisi metsi, mis on meid hapnikuga varustanud, raiutakse maha, et teha ruumi tööstuskasvule, ja et kõrbeid niisutatakse, nii et põhjavee tase langeb viljakatel aladel, mis seejärel omakorda kõrbeks muutuvad. Kõik see on aaria geeniuse tulemus, ilma milleta seda poleks eksisteerinud – geeniuse, mida ei ole rakendatud parema maailma loomiseks meie lastele ja lastelastele, vaid ainult hetkelise inimliku ahnuse rahuldamiseks, meeldiva elu tagamiseks praegu, tuleviku peale mõtlemata. See saatuslik trend, mis loodusseaduste standardite järgi on muutnud lääne tööstusriigid valgete inimeste seas palju degenereerunud riigiks kui ükski niinimetatud primitiivne ühiskond Kolmandas Maailmas, on parempoolsete poolt vägivaldselt toetatud, kes näivad arvavat, et kõik oleks korras, kui ainult mustanahalised, juudid ja paadirahvas välja aetaks. Me teame, et see iseenesest ei muudaks midagi.

Machine Translated by Google

üldse.

Meie eesmärk on täielik vaimne taassünd ja meie vahetu eesmärk on määratleda ja ehitada alus sellele taassünnile – mis on ainus asi, mis saab anda rassivõitlusele mingigi tähenduse. Ja seda võitlust ei tohiks mõista kui võitlust teiste rasside vastu, vaid kui halastamatut võitlust omaenda rassi allakäigu vastu. Isoleeritud pöördumine rassi poole kui uue ühiskonna alus on mõttetu, kui me ei suuda sellest allakäigust üle saada ja leida tee tagasi loomulike väärtuste juurde. Kui meie rass saab ellu jääda ainult praeguse süsteemi kontekstis, siis me ei taha, et see ellu jääks, sest siis esindaks see vaid kõige rängemat loodusvastast allakäiku. Väide „valge võimu" kohta saab tähenduse ainult siis, kui me peame selle all silmas soovi taasaktiveerida looduse jõudu, mis peitub latentselt valge inimese geeniuses, kelle kohus on seda jõudu kasutada elu enda põhimõtte säilitamiseks.

Loomulikult ei tähenda see, et me pooldame mingit multirassismi. Rass on loomuliku korra üks nurgakive ja seega tuleb seda kaitsta nagu kõiki teisi loomulikke printsiipe.

See kindlasti ei tähenda, et inimese valge nahavärv on tingimata inimliku kvaliteedi tunnus. Valge rass on lasknud maailmal libiseda katastroofi äärele ja kui seda ei suudeta panna mõistma, et elukvaliteeti saab parandada materialistliku tarbimisühiskonna – mis on nii marksismi kui ka liberalismi ülim eesmärk – asendamisega looduslike ja vaimsete väärtustega, on see hukule määratud ja hävitab kogu planeedi selle absoluutse allakäigu käigus.

Loomulikult ei arva natsionaalsotsialistid, et peaksime kiviaja koobastesse tagasi minema, aga me arvame, et me ei tohiks loodusest kunagi rohkem võtta, kui me sinna tagasi anname. Elukvaliteet peaks meile tähendama rohkem kui materiaalsete hüvede hulk.

Tänapäeva pettunud ühiskonnas mõistab seda üha rohkem inimesi ja veelgi enam, nad protesteerivad valitseva korra vastu.

Neist ei saa aga natsionaalsotsialiste ühel lihtsal põhjusel: nad ei ole teadlikud, et natsionaalsotsialism – ja ainult natsionaalsotsialism! – suudab lahendada tänapäeva olulisi probleeme. Selle asemel lasevad nad oma protestiliikumistel võimust võtta.

Machine Translated by Google

Marksistid, kes müüvad oma tooteid paremini kui meie, hoolimata asjaolust, et ükski marksistlik valitsus pole kunagi teinud vähimatki katset nende probleemidega tegeleda – lihtsalt seetõttu, et marksismi kontseptsioon ise on materialistlik ega puuduta mingil määral loomulikke väärtusi. Marksistid kasutavad marksismi edendamiseks lihtsalt rahva rahulolematust süsteemiga. Rahulolematud inimesed ise pole üldse marksistid.

Samal ajal kui natsionaalsotsialistid jooksevad ringi, püüdes võita enda poole traditsiooniliste parempoolsete äärmusgruppe koos kõigi nende poliitiliste ja religioossete viperuste, kurikuulsa megalomaania ja pühendumuse puudumisega – mis tuleneb nende pidevast kaitsepositsioonist, püüdes päästa seda, mis peab minema –, saavad marksistid kanda kinnitada murelike kodanike seas, kes loobuvad piiramatust materialismist idealistlikust murest meie planeedi tuleviku pärast. Enamasti ei mõista need inimesed, et loodusliku korra säilitamine nõuab kaugeleulatuvamaid meetmeid kui reostuse kontrollimine ning tuumaenergia ja aatomipommi kaotamine. Nad ei näe, et see nõuab ka rassilist eraldatust ja üldist vaimset taassünni, mis võib inimese tagasi eluallikate juurde juhtida. Seda saavad nad aga ka õppida – või õigemini, nad ei saa seda märkamata jätta –, kui neile antakse vajalikku teavet ja arusaamist ning neid ei jäeta ainuüksi lollide marksistlike õpetuste mõju alla. Need inimesed on idealistlikud ja Looduse poolt ning seega kuuluvad nad tegelikult meile – ja nad on üldiselt võitlejatena palju väärtuslikumad kui paljud pettunud noored, kes nimetavad end natsionaalsotsialistideks, püüdes oma ego turgutada ning varjata oma isiklikke probleeme ja ebakindlust isehakanud vormiriietuse ja naeruväärsete auastmete ja tiitlite taha. Kuid keskkonnakaitsjaid ei köida ründerügemendid ega vihapropaganda, mis kõik vaid kinnitavad nende negatiivset muljet natsionaalsotsialismist. Samuti ei aita nendega rassi olulisusest rääkimine, sest nad pole oma arengus veel nii kaugele jõudnud, et mõistaksid rassiküsimuse olulisust. Neile tuleb läheneda seal, kus nad on, ja küsimustes, mis neid siin ja praegu puudutavad. Selleks on vaja toota head materjali keskkonna kohta.

Machine Translated by Google

probleeme natsionaalsotsialistlikust vaatenurgast vaadatuna ja minna gruppidesse, kus need inimesed kogunevad tuumarelvade, reostuse ja tuumasõja vastu protestimiseks. Me ei saa eeldada, et keskkonnakaitsjad meie juurde tulevad, sest neil pole mingit võimalust teada, milles natsionaalsotsialism seisneb; ja kui me ei suuda nendega ühendust saada, lähevad nad marksistidele kaotsi, kelle käes nad ei saa kunagi oma suhtumise täit tagajärge mõista.

Need uued meeleavaldajad on meie suhtes vaenulikud – lihtsalt aastakümneid kestnud vaenlase propaganda tõttu, mis on mitte ainult võõrandanud terveid ja intelligentseid inimesi igasugusest liikumisest, mis avalikult väljendab natsionaalsotsialistlikke ideid, vaid mis on ka suutnud meelitada meie liikumisse suure hulga inimesi, kes sobivad liigagi hästi selle natsionaalsotsialismi propagandakuvandiga ja kes tulevad meie juurde lihtsalt sellepärast, et tahavad sellele kuvandile vastata. Nad tahavad olla sellised mõrvarlikud, verejanulised metsloomad, nagu nad on tundma õppinud lugematutest Hollywoodi filmidest ja kollase ajakirjanduse kajastustest kohutavatest „natsidest“.

Liiga kaua oleme selliseid psühhopaate oma ridadesse vastu võtnud ja liiga kaua pole me suutnud distantseeruda teistest organisatsioonidest, mis teevad sama. See, et inimesed nimetavad end natsionaalsotsialistideks ja lehvitavad haakristi, ei tee neist meie seltsimehi! Paljud organisatsioonid ei taipa seda siiani ja seni, kuni nad seda ei tee, on nad hukule määratud – ja...

kahjuks oleme meiegi sellised, kui me ei kasuta iga võimalust neid avalikult hukka mõista. Tihti on öeldud, et me ei tohiks oma vaenlaste ees „musta pesu pesta“ ja et kõik „sisemised konfliktid“ tuleks hoida enda sees.

oma seinad. See pole aga meie lina ja kindlasti mitte „sisemine tüli“ – see on vajalik puhastusoperatsioon ja seda tuleb teha avalikult.

Meie halvimad vaenlased ei ole juudid ega kommunistid, vaid just need inimesed, kes end natsionaalsotsialistideks nimetades oma käitumisega natsionaalsotsialistliku filosoofia põhimõisteid alavääristavad, kinnitades seeläbi meie idee moonutatud muljet, mida meie vaenlane avalikkusele edastab.

Tõepoolest, me ei tunne selliste inimeste vastu mingit lojaalsust ega

Machine Translated by Google

sõprus. Vastupidi, me peame vabanema igasugustest sidemetest nendega ja tegema kõik endast oleneva, et näidata inimestele, et nad ei kuulu meile. Ennekõike peaksime tegema suuri pingutusi, et teha just neid asju, mida meilt ei oodata. Me
eeldatakse, et me võtame omaks peaaegu iga paremäärmuse, kes haakristi lehvitab – ja meid ei eeldata kindlasti vasakäärmuslaste lähedaltki leiduvat, lihtsalt sellepärast, et inimestele on ikka ja jälle öeldud, et me oleme paremäärmuslased. Seetõttu peaksime neile teadlikult näitama, et neid on valesti informeeritud. Üllatusefekt paneb tõenäoliselt vähemalt mõned inimesed kuulama, mida meil öelda on. Lisaks paneb see inimesi kaks korda järele mõtlema, mida neile natsionaalsotsialismi kohta räägitakse, kui nad mõistavad, et neile on selles küsimuses juba korra valetatud.

Sellega seoses tuleb märkida, et me ei ole ajalooline ühendus. Paljud natsionaalsotsialistid näivad arvavat, et me kavatseme taaselustada natsionaalsotsialistliku Saksamaa ja siirdada selle teistesse maailma paikadesse. Nii tahaks meie vaenlane meid näidata, aga nii see pole! Natsionaalsotsialistlik Saksamaa kujutab endast katset – ja mitte päris edukat katset!
organiseerida natsionaalsotsialistlikku kogukonda antud ajahetkel ja antud ajaloolises kontekstis. See võib meid inspireerida ja me saame sellest õppida – aga me ei saa seda taaselustada – ega peakski seda kunagi proovima. See oli eksperiment, mille eesmärk oli tegeleda probleemidega, mis olid tol ajal Saksa rahvale suureks mureks, kuid mida inimesed tänapäeval tingimata sama oluliseks ei pea.

Kui Hitler umbes 60 aastat tagasi asus oma ajaloolisele missioonile Saksamaa ümberkorraldamiseks, oli kogu Saksa rahvas majanduslikult, sõjaliselt ja poliitiliselt põlvili. Pärast Esimese maailmasõja kaotust kaotas Saksamaa mitte ainult kõik oma kolooniad, vaid ka tohutu osa oma Euroopa territooriumist, kus elasid miljonid sakslased, kes leidsid end oma kodumaast ära lõigatuna, elades õnnetut elu vähemusrahvustena võõrastes riikides, mille ainus eesmärk oli neid hävitada. See, mis Saksamaast alles jäi, oli täielikult...

Machine Translated by Google

demilitariseeritud ning vallutajate esitatud pööraste reparatsiooninõuete raskus põhjustas maailma ajaloo kõige koledama inflatsiooni ja purustas igasuguse majanduse elavnemise võimaluse. Sellises olukorras saavutas väike vähemus idast pärit juudi immigrante aeglaselt kontrolli purustatud majanduse ning kogu riigi kultuurilise ja poliitilise elu üle. Selle olukorraga võrreldes on kõik jutud praegusest majanduskriisist naeruväärsed. Materiaalselt on iga lääneriik ja enamik kommunistlikke riike palju paremas seisus kui Saksamaa 1920. aastatel. Tänapäeval on küsimus pere auto müümises ja võib-olla kolimises odavamasse korterisse. Saksamaal oli küsimus lihtsalt ellujäämises.

Moraalselt seisame aga silmitsi palju suurema ohuga kui Hitler. Tema Saksamaa oli ikka veel üsna homogeenne riik, kus enamikul inimestel olid ühised väärtused ja normid ning ühine usk rahvusliku kultuuritraditsiooni. Nad tahtsid taastada oma endise võimu – nad tahtsid olla tugevad ja teiste rahvaste poolt austatud. Hitler ei pidanud neile ütlema, et nad armastaksid oma rahvast ja rassi. Ta võis pidada enesestmõistetavaks, et nad seda tegid. Nende väärtused ja normid ei olnud tingimata kõik kooskõlas natsionaalsotsialistliku filosoofiaga, kuid need olid kindel alus, millele natsionaalsotsialistlik riik sai ilma suuremate raskusteta üles ehitada, ja seega sai Hitler oma poliitilise propaganda koondada igapäevasematele asjadele.

Ta elas läbinisti revolutsioonilisel ajal, kus töö ja toit olid ülimalt olulised, ning ta teadis, et programm, mis suudaks neid asju tagada, annaks talle valijate toetuse ja võimaldaks tal seeläbi võimu saavutada, et ta saaks püüda ellu viia oma poliitilist visiooni, mis muidugi ulatus palju kaugemale kui otsene vajadus materiaalsete asjade järele.
Nagu me kõik teame, polnud natsionaalsotsialism sel ajal Saksamaal ainus revolutsiooniline jõud. Kommunistidel olid täpselt samad eelised kui Hitleril: nälgiv elanikkond, kes oli ellujäämise nimel valmis peaaegu kõike proovima. Neil oli ka...

Machine Translated by Google

eelis Hitleri ees, et nad said viidata edukale revolutsioonile Venemaal. Hitleril polnud midagi sellist, millega ta oleks saanud oma võitlust seostada. Ja on tähelepanuväärne, et ta ei seostanud oma liikumist ühegi mineviku võimsa parempoolse ideoloogiaga, näiteks monarhia või kirikutega. Tema lähenemine oli läbinisti vasakpoolne ja võrdselt vastandlik nii establišmentile kui ka kommunistlikule parteile. Kui ta lõpuks kommunistid enda poole võitis, ei teinud ta seda mitte vaikima sundimise teel, vaid nende toetuse äravõtmisega, võttes ette samad küsimused, mis kommunistid, ja osutades paremale lahendusele – kõik see

veenis saksa töölist, et ta võiks olla parem ja edukam

pädev juht kui Saksa Kommunistliku Partei juht Thaelmann. Ta rääkis inimestega sellest, mis neid puudutas, oma aja keeles ja võttis omaks sõjaväelise stiili, mis oli populaarne riigis, mis oli täis endisi sõjaväelasi, kellel oli põhjust tunda end valitsuse poolt reedetuna, ja mis oli kasulik ka olukorras, kus tuli võidelda arvukate kommunistlike mõrvarite jõukudega, kes kasutasid Hitleriga väga sarnast stiili ja keelt.

Hitleri stiili jäljendamine tänapäeval oleks poliitiline enesetapp. Tegelikult on see olnud iga seni proovinud grupi lõpp. Samuti ei saa te üle võtta Hitleri propagandamaterjali.
Selle tõlkimine, ümbertrükkimine või imiteerimine teises kontekstis millegi muu kui ajaloolise õppematerjalina on naeruväärne. Hitler teenindas 1930. aastate Saksa masse. Lisaks kõigele muule peame mõistma ja aktsepteerima, et praeguses olukorras pole võimalik masse võita. Tänapäeval otsime väikest hulka idealiste. Nende leidmiseks peame pöörama oma...

tähelepanu probleemidele, mis puudutavad täpselt seda tüüpi inimesi, keda me otsime: reostus, tuumaoht, rahvusvahelise kapitalismi needus jne. Enamik neist probleemidest olid Hitleri kaasaegsetele teadmata – aga see pole põhjus nendega mitte tegeleda! Meie maailm on muutunud palju keerulisemaks kui see oli 50 aastat tagasi ja iga poliitiline liikumine, mis seda arvesse ei võta, taandab end anakronistlikuks fossiiliks.

Peame tunnistama, et üldiselt oleme kaldunud rääkima ja kirjutama liiga palju natsionaalsotsialistlikust Saksamaast. Vaatamata kõigele

Machine Translated by Google

Hea, et me suudame ehk näidata, mida Hitler Saksamaa heaks tegi, aga inimesed, keda me täna otsime, ei ole tegelikult eriti huvitatud sellest, mis 50 aastat tagasi juhtus. Nad on mures oma aja – ja tuleviku – pärast.

Kui me nii meeleheitlikult mineviku külge klammerdume, on üks põhjus muidugi see, et natsionaalsotsialistlik Saksamaa on ainus näide rakendatud natsionaalsotsialismist, mida maailm on kunagi näinud, ja et need 12 lühikest aastat esindavad meie liikumise ainsat au ja edu. See on mõistetav. Me vajame seda nendel rasketel alanduse ja tagakiusamise aegadel. Me vajame seda, et näidata endale, et natsionaalsotsialism oli kunagi võidukas – hoolimata kõigist raskustest. Siiski on äärmiselt ohtlik, kui see austus ja imetlus mineviku vastu muutub produktiivse inspiratsiooni asemel nostalgiliseks kinnistuseks möödunud ajastule, pimedaks armastuseks NSDAP-i atribuutika, vormiriietuse, sümbolite, auastmete, soengute ja isegi 30ndate keelelise stiili vastu. Oluline pole mitte väline välimus, vaid sisemine idee ja me peame sealt edasi minema. Nagu Hitler, peame ka meie vältima ajaloo lõksu jäämist. Teisisõnu, me peame näitama, kuidas natsionaalsotsialism saab tänapäeval töötuse probleemi lahendada –

mitte ainult seda, kuidas Hitler selle 1933. aastal lahendas.

Natsionaalsotsialismi taga peituv idee ületab Hitleri ja natsionaalsotsialismi enda piire. Hitler rakendas seda varasemale ajale ja kohale; meie peame seda rakendama oma ajale ja kohale. See on ajatu, sest see esindab põhimõtet, mille järgi loodus elab ja loob. See on eksisteerinud aegade algusest ja eksisteerib igavesti, nii kaua kui universum eksisteerib, olenemata sellest, kas aaria rass – või inimkond kui selline – eksisteerib või mitte.

Inimene on sellest printsiibist loobunud ja meie ülesanne on talle näidata, et ta ei saa seda karistamatult teha ning et kõik tema praegused probleemid on põhjustatud hullumeelsest uskumusest, et inimene on Loodusest kõrgemal. Seda tehes peaksime olema sama vähe seotud natsionaalsotsialistliku Saksamaaga, nagu teised vasakpoolsed on seotud Nõukogude Liiduga.

Machine Translated by Google

Samuti peaksime palju õppima teiste vasakpoolsete rühmituste organiseerimisviisist. On tavaline väita, et marksistlikud organisatsioonid koosnevad inimjäätmetest. See võib muidugi kehtida mõne rühma järgijaskonna kohta, kuid tõsiste marksistlike organisatsioonide tuumik on organiseeritud viisil, mis tagab kindlasti kvaliteedi ja pühendumuse. Liikmetelt nõutakse väga sageli kümnise maksmist ning neilt nõutakse teatud arvu öid nädalas ideoloogilise väljaõppe ja praktiliste tegevustega tegelemist. Kokkuvõttes...
Marksistile esitatavad nõudmised ületavad kaugelt kõike, mida me oleme kunagi julgenud oma liikmetelt oodata. See ütleb midagi kvaliteedi kohta ja selgitab ka seda, miks marksistidel läheb nii palju paremini kui meil – hoolimata asjaolust, et see, mida nad jutlustavad, on täielik jama.

Natsionaalsotsialistide seas näib aga tavaliselt marksistlikuks peetavate seisukohtade võtmine või meetodite omaksvõtmine olevat kohatud suure hirmuga, et marksismiga neid kuidagi „saastatakse“. See annaks meile halva nime nii sõprade kui ka vaenlaste seas, väidavad nad. Nüüd on meil kindlasti juba halb nimi – ausalt öeldes ei saaks see enam hullemaks minna. Aga kuna me ei ole eriti mures traditsiooniliste konservatiivide enda poole võitmise pärast, mis see siis loeb? Kui nad ei suuda kommunismi ja natsionaalsotsialismi vahel vahet teha, on see nende probleem, mitte meie!

Sellisel juhul näitavad nad üles intelligentsuse puudumist, mis muudab nad meie jaoks igal juhul kasutuks. Me ei saa lubada oma vaenlastel otsustada, mis on natsionaalsotsialistlik seisukoht ja mis mitte, ning me ei saa kindlasti jätta kõiki häid eesmärke marksistide hooleks, et lihtsalt meeldida inimestele, kes on meile niikuinii täiesti kasutud osutunud. Me oleme seda juba liiga kaua teinud – ja see on veel üks põhjus, miks marksistid on olnud nii edukad ja on...
on suutnud üle võtta tohutu osa meie kultuurist ja intellektuaalsest elust, samal ajal kui natsionaalsotsialistid on lasknud endil tunda end kohustatuna ütlema „jah“ NATO-le, Euroopa Ühisturule, pommile, kapitalismile, piiramatule „vabale ettevõtlusele“ jne. On aeg seda muuta! Ärgem jätkakem seda, mida inimesed on meilt oodanud. Tehkem seda, mida natsionaalsotsialism meile õpetab – mitte seda, mida inimesed arvavad, et see peaks meile õpetama.

Sellega seoses on kurb tõde see, et paljud natsionaalsotsialistid on oma traditsioonilises mõtlemises langenud halvimate ohvrite hulka.

Machine Translated by Google

parempoolse, kommunismivastase propaganda. Peamine oht inimkonnale ei tulene kindlasti Moskvast, Pekingist ega Havannast. Kommuniste ei saa mingil juhul süüdistada tänapäeva maailma haletsusväärses olukorras – narkootikumide kuritarvitamises, kuritegevuses, pornograafias, tuumarelvastuvõtmises, rassilises integratsioonis, reostuses ja nii edasi. Süüdi on meie endi praegune valitsussüsteem – ei kommunistid ega juudid! Me peame mõistma, et need kurjused on loonud meie endi korrumpeerunud ja moraalselt allakäinud poliitikud ja börsimaaklerid ning et meie, maailma aaria rahvad, oleme ise lasknud sel nii hulluks minna. Planeedi eksistentsile ei ole ohuks välisriik, vaid see praegune süsteem ja ilma selle süsteemita poleks tänapäeval olemas Nõukogude Liitu ega ühtegi teist kommunistlikku riiki. Kommunism oleks Teise maailmasõja ajal hävitatud, kui Lääs poleks andnud Nõukogude Liidule vajalikke relvi ja tehnoloogiat. Isegi tänapäeval laguneksid kõik kommunistlikud riigid koheselt, kui neid ei toetaks pidevalt lääne valitsused ja pankurid, kes teenivad nende riikidega kaubavahetusest – ja neile raha laenamisest – varandusi. Kommunistid teavad seda kindlasti ja neil on Ida-Euroopa ohjeldamise ja Afganistani kommunistliku režiimi kindlustamisega enam kui küllalt tegemist, et kujutada endast tõsist ohtu läänele. Huvitaval kombel teenivad needsamad rahvusvahelised korporatsioonid, mis teenivad kommunistliku blokiga kaubavahetusest tohutut kasumit, veel ühe varanduse relvade tootmisega, mida meie poliitikud püüavad meid veenda kommunistide vastu kaitsmiseks vajalikuks – justkui saaks tuumasõjas kogu elu hävitades kaitsta kõike. See on muidugi täiesti naeruväärne – aga sellegipoolest toetab parempoolne nii jõuliselt poliitilist ja finantssüsteemi.

Pole kahtlustki: kommunism oleks kindlasti väga ebameeldiv asi, aga see ei oleks maailmalõpp.

Kristlik liberaalne demokraatia teeks seda suure tõenäosusega! Ida-Euroopas on palju rohkem rassilist puhtust kui kusagil läänes – lihtsalt seetõttu, et nende ebaefektiivne majandussüsteem ei meelita ligi ulatuslikku kolmanda maailma immigratsiooni; ja venelaste rassiteadvus, kes on domineeriv rahvas maailmas

Machine Translated by Google

Nõukogude Liit lubab aaria rassi ellujäämiseks kindlasti paremaid väljavaateid kui liberaalsete ja konservatiivsete Ameerika poliitikute nägemused. On muidugi tõsi, et kommunism ei toeta teoreetiliselt rassiprintsiipe – aga kommunismi puhul on teooria ja praktika kaks väga erinevat asja. Kahtlemata on Lääne pakutav materialism siin ja praegu atraktiivsem, aga sellele meeldivale elule järgneb tõenäolisemalt veeuputus, mis võib kogu elu Maalt minema pühkida. Kuid tugeva poliitilise süsteemiga Läänes ei saaks kommunistlikud riigid eksisteerida.

Nad lihtsalt ei suudaks iseseisvalt ellu jääda ja nende näljane elanikkond hakkaks mässama. Üsna sarnane juhtuks ka siis, kui kommunistid peaksid läänes võimu haarama – nende režiim ei kestaks kuigi kaua.

Siinkohal võiks keegi küsida, kas me ei peaks siis kaotama kõik jutud natsionaalsotsialismist ja haakristist ning maskeerima end „tõelisteks“ vasakpoolseteks uue ideega, mida saaks inimestele kergesti teise nime all müüa. See pole muidugi võimalik. Sellise lähenemise proovimine on meie vaenlaste alahindamine. Neil pole tegelikult mingit pistmist ei nime ega sümboliga.
Neile on oluline see idee ja seda ei saa tundmatuseni varjata. Meie vaenlane seisab alati vastu kõigele, mis on hea.
meie rahva jaoks ja nad väidaksid – õigusega! –, et me oleme lihtsalt „natsid“. Siis peaksime me palju pingutama, et „tõestada“, et me seda ei ole. See oleks naeruväärne. Paljud organisatsioonid on seda proovinud; ükski pole kunagi õnnestunud.

On ainult raske tee: tõestada, et natsionaalsotsialism ei ole see, mida inimesed arvavad, ja et see on ainus viis elu säilimise tagamiseks sellel planeedil. Me teame, et oleme nõrgas positsioonis, aga ausalt öeldes peaksime pigem olema rõõmsad, et me ei pea muretsema võimu ülevõtmise pärast siin ja praegu. Me lihtsalt ei suudaks sellega toime tulla. See on üks ebameeldivaid fakte, mida paljud natsionaalsotsialistid – ja inimesed, kes nimetavad end natsionaalsotsialistideks – näivad täielikult eiravat. Meil poleks suurt kasu masside enda poole võitmisest homme, kui...

Machine Translated by Google

Meil pole piisavalt natsionaalsotsialistlikke eksperte, et natsionaalsotsialistlik riik toimima panna. Me vajame majandusteadlasi, juriste, administraatoreid, biolooge jne, kes on samuti natsionaalsotsialistid. Võim ei tohi kunagi olla eesmärk omaette. Me tahame luua uue korra, sest me tahame paremat maailma, aga paremat maailma ei saa luua lihtsalt taevast. Sellise ülesande täitmiseks on vaja palju pühendunud ja põhjaliku haridusega inimesi: ja praegu on olulisem võita paljud neist inimestest enda poolele, kui pidada tänaval kaotavat lahingut, et avaldada muljet paljudele kitsarinnalistele ja kaotajatele.

Jällegi pakub natsionaalsotsialistlik Saksamaa meile väga õpetliku näite. Üks põhjusi, miks natsionaalsotsialistliku korra loomise eksperimenti kohe algusest peale ei suudetud lõpule viia ja uus riik välismaailma survele vastu ei pidanud, oli see, et Adolf Hitler pidi toetuma suurele hulgale ekspertidele, kellel polnud natsionaalsotsialismi vastu muud kui põlgus. Tal lihtsalt polnud aega piisavalt natsionaalsotsialiste koolitada ja harida, sest ta pidi keskenduma rahva võitmisele enne, kui kommunistid said võimu haarata. Peaksime olema tänulikud, et meil sellist muret pole. Me ei suudaks praegustes oludes niikuinii kunagi revolutsioonilist võitu saavutada, seega keskendugem tulevase massiliikumise kindla aluse rajamisele.

Siiski olgem realistid. Ka see lahing võib osutuda kaotavaks. Meil pole mingit garantiid, et me kunagi võidame. Ausalt öeldes pole meil midagi peale väga ebamäärase lootuse, mis toetaks usku, et me suudame võita. Loodus ise võib aga inimkonna maakera pinnalt pühkida, sest ta on universumi seadusi ignoreerinud. See võib meid ees oodata. Meie, natsionaalsotsialistid, oleme aga otsustanud sellist arengut ilma võitluseta mitte aktsepteerida – isegi kõigi raskuste kiuste! Kuid meil pole soovi olla märtrid kaotatud asja pärast – ja just selleks me ka jääme, kui jääme vanade komme juurde. Liikumisena oleme seni olnud märkimisväärselt edutud. On aeg ärgata ja mõista oma ideede tõelist tähtsust. Esimene samm on saada revolutsioonilisteks professionaalideks. Peame jätma seljataha kõik poolikud parempoolsed hoiakud ja mõistma, et oleme vasak-

Machine Translated by Google

tiivad. Lisaks peaksime lõpetama teiste süüdistamise oma viletsuses. Oleme igas mõttes olnud iseenda suurimad vaenlased ja me ei vaja patuoinaid! Iga muutus, mida me soovime, peab algama meie endi inimeste põhisuhtumise muutumisest. See on raske ülesanne – aga mõte sellest, mis juhtub, kui me ei võida, teeb proovimise väärt!